

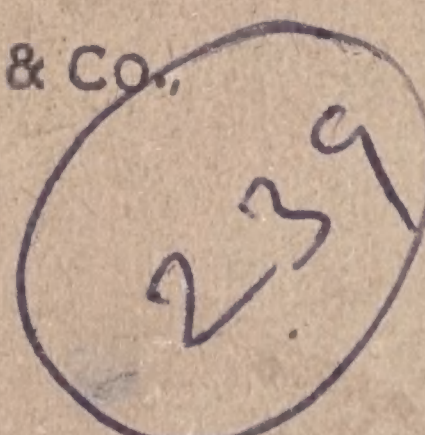
no. 115

MALAYALAM
ELEMENTARY SCIENCE
Part I for Form IV

General Editor:
P. A. Narayana Iyer, M. A., L. T.,
*Additional Professor of Chemistry,
Presidency College, Madras.*

MADRAS
SRINIVASA VARADACHARI & Co.,
2/16, Mount Road

1940

1155

MALAYALAM ELEMENTARY SCIENCE

Part I for Form IV

General Editor :

P. A. Narayana Iyer, M. A., L. T.,

Additional Professor of Chemistry,

Presidency College, Madras.

സാമാന്യശാസ്ത്രം.

ഒന്നാംഭാഗം

(നാലാം ഫോറത്തിലേക്ക്)

പ്രകാശകൻ :

പി. എ. നാരായണയ്യർ, എം. എ., എൽ. ടി.

മദിരാശി പ്രസിഡൻസി കാളേജിൽ

ഭൗതികശാസ്ത്രം പഠിപ്പിക്കുന്ന

സഹമഹോപാധ്യായൻ.

പ്രസാധകൻ :

ശ്രീനിവാസ വരദാചാരി & കമ്പനി,

2/16, മൗണ്ട് റോഡ്; മദിരാശി.

1940.

വിഷയവിവരം.

അദ്ധ്യായം

പേജ്

വിഭാഗം 1—ഭക്ഷണം.

1. മുലപ്പാൽ കുടിച്ച് ജീവിക്കുന്ന ജന്തുക്കൾ—മുട്ടയിലിരിക്കെ കുഞ്ഞിന്ന് അതിൽനിന്ന് കിട്ടുന്ന ആഹാരം—പക്ഷികളിലും സ്തനവിശിഷ്ടജീവികളിലും കണ്ടുവരുന്ന പുത്രവാത്സല്യം. 1
2. ചെടികൾക്കും ജീവനുണ്ട്. 4
3. വിത്തും അത് മുളയ്ക്കുന്നതും—അവരവിത്തു മുളയ്ക്കുന്ന രീതി—തൈകൾക്കുവേണ്ട വളം. 5
4. മണ്ണും അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പോഷകപദാർത്ഥങ്ങളും. 8
5. ചെടികൾക്കും പ്രാണികൾക്കും തമ്മിലുള്ള അന്യോന്യാശ്രയം. 10
6. ആഹാരത്തിന്നു യോജിച്ച വായുയുടെ രചന—മാംസഭോജികളും സസ്യഭോജികളും—പൂച്ച, അണ്ണാൻ, ഞെട്, വെട്ടുകിളി—അയവിറക്കുന്ന ജീവികളും അയവിറക്കാത്തവയും. 13
7. ആഹാരം കഴിക്കുന്നതിൽ അനുഷ്ടിക്കേണ്ടുന്ന ചില നിയമങ്ങൾ. 18

വിഭാഗം 2—ദേഹസംരക്ഷണവും വളച്ചുയരും.

1. മൃഗങ്ങൾക്ക് പരിസരപ്രദേശത്തോടുള്ള യോജിപ്പ്, അവയുടെ രക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങൾ, നിറം, അനുകരണം, വിഷസഞ്ചികൾ. 22
2. സസ്യങ്ങളുടെ ശ്വാസോച്ഛ്വാസം. 27

3. ആകർഷണം, സൂര്യപ്രകാശം, ജലസമ്പാദനം എന്നിവയെ ആശ്രയിച്ച് ചെടികളിൽ കാണുന്ന വളർച്ചകൾ—നിറയെ സംബന്ധിച്ച ചലനം. 30
4. പരിസരങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ചെടികളിൽ കാണുന്ന മാറ്റം—ചതുപ്പുപ്രദേശങ്ങളിലും, വെള്ളത്തിലും, മരുഭൂമികളിലും വളരുന്ന സസ്യങ്ങൾ. 33
5. സസ്യങ്ങൾക്കും ജീവികൾക്കും തമ്മിലുള്ള പരസ്പര സഹായം—പക്ഷികളും ചെറുപ്രാണികളും ആകുന്ന പരപരാഗം സംയോഗം വരുത്തുന്നത്. 37
6. പ്രാണികളുടെ സാമുദായികജീവിതം—തേനീച്ചകളും ഉറുമ്പുകളും. 40
7. ജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങൾ. 42

വിഭാഗം 3—വീടു്.

1. ഇരുമ്പ്, പിശുള, ഓട്, അലുമിനിയം എന്നിവ വീടു പണികൾക്കു ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന രീതി. 48
2. പദാർത്ഥങ്ങളെ കേടുവരാതെ സൂക്ഷിക്കുന്ന സാധനങ്ങൾ—ചായങ്ങൾ, വാഷ്റ്റീഷ്യ്, എണ്ണകൾ, ലേപനങ്ങൾ, ഇനാമലുകൾ. 52
3. ചുണ്ണാമ്പുക്കല്ല്—കുമ്മായക്കൂട്ട്, ശീമക്കുമ്മായം, കോൺക്രീറ്റ്. 55
4. ജലവിതരണസമ്പ്രദായം, പമ്പുചെയ്യാനുള്ള ആഫീസ്—കൈത്തോടുവഴിക്കും കുഴൽവഴിക്കും വിതരണം ചെയ്യാനുള്ള ഏപ്പാട്—വലിയകുഴലുകൾ, ചെറുകുഴലുകൾ, ടാപ്പുകൾ. 58

അദ്ധ്യായം

പേജ്

വിഭാഗം 4. ചുറ്റുപാടുമുള്ളവയുടെനിരീക്ഷണം

1. വായുമണ്ഡലം—വായുവിന്റെ അമച്ഛയും വ്യാപകതയും—ഉപയോഗങ്ങൾ, വായു ചാമ്പുവാനുള്ള യന്ത്രം. 62
2. കാലാവസ്ഥയും ശീതോഷ്ണവും, കാലാവസ്ഥയെ അനുസരിച്ച് സസ്യങ്ങളിലും ജീവികളിലും കാണുന്ന ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ—ദീപ്തകാലനിദ്ര—ദേശാന്തരഗമനം—രക്ഷക്കായിക്കൊണ്ടുള്ള നിറങ്ങൾ. 67
3. കലുരി—കലുരിവാതകം കീൽ മുതലായവ—അമോണിയാവാതകം—ഹിമക്കട്ട ഉണ്ടാക്കൽ. 71
4. പെട്രോലിയം ഭൂമിയിൽ എവിടെ കിട്ടുന്നുവെന്നും—ഉപയോഗങ്ങളും അതിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളും—ഭിന്നിതമായ വാറ്റിയെടുക്കലിനാൽ വേർതിരിച്ചെടുക്കൽ. 76
5. സോപ്പും അതു ഉണ്ടാക്കലും—കടലാസ് ഉണ്ടാക്കൽ. 80
6. മണലും കണ്ണാടി ഉണ്ടാക്കലും. 85
7. ശബ്ദം—ശബ്ദം ഉളവാക്കുന്ന ഉപകരണങ്ങൾ—പ്രതിധ്വനി—മെഗഫോൺ—സ്റ്റേത്തോസ്കോപ്പ്—ഗ്രാമഫോൺ—മനുഷ്യരിലെ ധ്വനികളും ഞാണുകളും അവ പ്രവർത്തിക്കുന്ന മട്ടും. 87
8. ഭൂതക്കണ്ണാടി, സൂക്ഷ്മദർശിനി, ദൂരദർശിനി എന്നിവയുടെ ഉപയോഗങ്ങൾ, ഇവയുടെ പ്രവൃത്തികൾ. 95
9. മായാദീപവും ഉപയോഗങ്ങളും. 99
10. ചലനചിത്രങ്ങൾ—എങ്ങിനെ ഉണ്ടാക്കി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. 110

വിഭാഗം 5—പ്രകൃതിശക്തികളെ നിയ
ന്ത്രിച്ച് ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ.

1. വിദ്യുദ്ധാരയുടെ ഉഷ്ണീകരണം — അയസ്സന്ധ്യോജകയ
ത്രം—വിദ്യുത് ഇസ്കരിപ്പെട്ടി. 103
2. വിദ്യുച്ഛക്തിയും ഭൗതികവികാരവും—വിദ്യുഃപ്രപനം. 106
3. കമ്പിത്തപ്പാലും അതിന്റെ പ്രവർത്തനവും. 108
4. ആവിയത്രം — അതിന്റെ ഭാഗങ്ങൾ — നീരാവിമാ
നി—യത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം. 113
5. ഉരവ്—ഇതുകൊണ്ടുള്ള ഗുണവും ദോഷവും—സ്തി
ശവസ്തുക്കളുടെ ഉപയോഗം. 116
6. ഭാവകസമ്മർദ്ദത്തിന്റെ വ്യാപനം—സമ്മർദ്ദനയത്രം
ജലമേറുകൾ — മജ്ജനയത്രം — മുണ്ടുകുപ്പൽ—
പ്രാണരക്ഷപട്ട—ഇവ പ്രവർത്തിക്കുന്നവിധം. 118
7. 1. തെർമോസ്ഫ് ഓസ്ക് 2. അഗ്നിരഹിത ചാപക
സാമഗ്രി 3. റഫ്രിജറേഷൻ—ഇവയുടെ ഉപയോഗ
ങ്ങൾ, പ്രവർത്തനം, പ്രവർത്തനതത്വം. 126

സാമാന്യശാസ്ത്രം

വിഭാഗം 1.

ഭക്ഷണം.

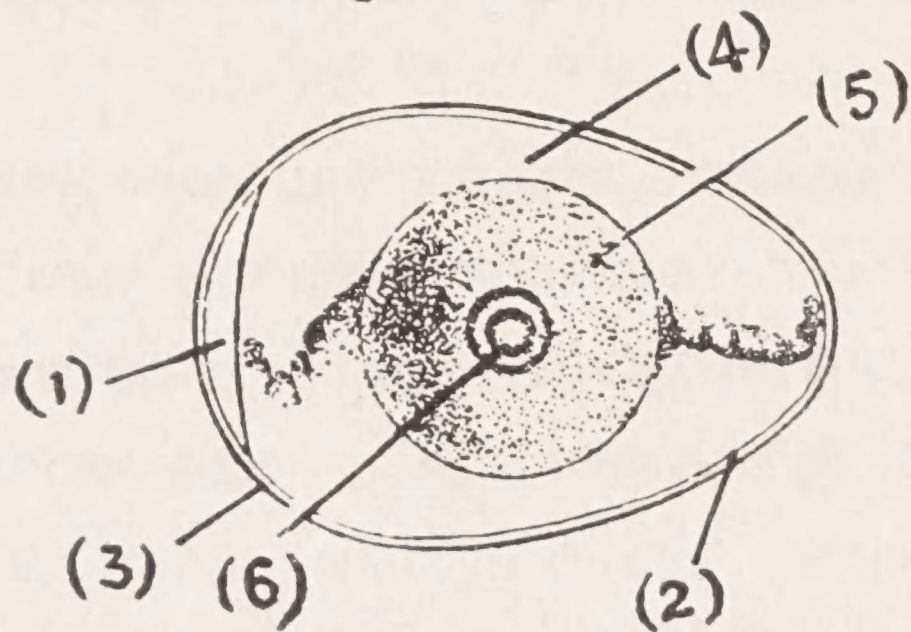
അദ്ധ്യായം 1.

മുഖപ്പാൽ കുടിച്ചു ജീവിക്കുന്ന ജന്തുക്കൾ — മുട്ടയിലിരിക്കെ
കുഞ്ഞിന് അതിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന ആഹാരം — പക്ഷി
കുട്ടിയും സ്പനവിശിഷ്ടജീവികളിലും കണ്ടുവരുന്ന
പുത്രവാത്സല്യം.

തള്ള പെററിട്ടാണ് നാല്ക്കാലികളും മനുഷ്യരും
ഉണ്ടാകുന്നത്. ശൈശവദശയിൽ ഈ ജീവികൾക്ക് ഇര
സ്വ്യാദിക്കുവാൻ സാമത്ഥ്യം ഇല്ല. തള്ളയുടെ മുഖപ്പാൽ
കുടിച്ചിട്ടാണ് ഇവ വളരുന്നത്. തള്ള അവയെ സ്നേഹ
പൂർവ്വം വളർത്തുന്നു. പെററു രണ്ടോ മൂന്നോ ദിവസം കഴി
യുന്നതോടുകൂടി തള്ളയ്ക്കു മുമ്പിൽ പാൽ ഉണ്ടാകും. ഈ
പാലിൽ കുട്ടിയുടെ വളർച്ചക്കു വേണ്ടതെല്ലാം ശരിയായ
തോതിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും.

എന്നാൽ ഈ ഇനത്തിൽ ചേർന്നവയല്ല പക്ഷികൾ
ഞ്ഞങ്ങൾ. ഇവ മുട്ടയിരിഞ്ഞു ഉണ്ടാകുന്നവയാണ്. അണ്ഡ
ദശയിലിരിയ്ക്കുമ്പോൾ പക്ഷികളുണ്ടായ് തീരാൻ പോവു
ന്ന ഭ്രൂണ (embryo)ത്തിന് ആവശ്യമായ ആഹാരം മുട്ടയി
ലെ മഞ്ഞ (yolk) യിൽ ഉണ്ടായിരിയ്ക്കും.

മുട്ടയുടെ ചിത്രം പരിശോധിക്കുക. തോട്ട (shell) ആകുന്നു മുട്ടയുടെ പുറമെയുള്ളത്. ഇതിൽ വളരെ സൂക്ഷി രങ്ങപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. തോടിന്റെ ചുവട്ടിൽ നേരിയ ഒരു തൊലി (membrane) ഉണ്ട്. തോടിന്റെ പരന്ന അറ്റത്തു് ഉള്ളിലേക്കായി വായുസ്ഥാനം (air space) കാണാം. മുട്ടയുടെ ഉള്ളിൽ വെള്ള (white) എന്ന ദ്രാവകം ഉണ്ട്. ഇതിന്റെ നടുവിൽ മഞ്ഞ (yolk) സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. മഞ്ഞയുടെ മധ്യത്തിൽ ഉരുണ്ട ഒരു ബിന്ദു കാണാം. ഇതാകുന്നു ഭ്രൂണം. ഇതിന്നു ജീവൻ ഉണ്ട്. തള്ളപ്പക്ഷി 'അട' ഇരിയ്ക്കുമ്പോൾ ഭ്രൂണം വളരുന്നു. ഇങ്ങിനെ വളര

ചിത്രം 1. (1) വായുസ്ഥാനം. (2) നേരിയ തൊലി. (3) തോട്. (4) വെള്ള. (5) മഞ്ഞ. (6) ഭ്രൂണം.

ന്നതു മഞ്ഞയിൽനിന്നു അതിന്നു കിട്ടുന്ന ആഹാരംകൊണ്ടാണ്. കുഞ്ഞു വളരുന്തോറും വെള്ള ചുരുങ്ങിയും വരും. ഇങ്ങിനെ വെള്ള ചുരുങ്ങുന്നതു മഞ്ഞയായ്ക്കൊണ്ടാണ്. ആയതിനാൽ പക്ഷിക്കുഞ്ഞിന്നാവശ്യമായ ആഹാരം മുട്ടയിലെ വെള്ളയിലും മഞ്ഞയിലും ആണ് ഉണ്ടായിരിക്കുക.

പക്ഷികൾ മുട്ടയിടേണ്ടതിലേയ്ക്ക് മുൻകൂട്ടിത്തന്നെ വിചിത്രമായ കൂട്ടുകെട്ടുന്നു. മുട്ടയിട്ടശേഷം അവ അതിന്മേൽ രാപ്പകൽ 'അട' ഇരിയ്ക്കുന്നു. കോഴി, വാത്തു മുതലായ ചില പക്ഷികളുടെ കുഞ്ഞങ്ങൾക്കു മുട്ടയിൽനിന്നു വിരിഞ്ഞ ഉടനെ ഇര തേടുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. ആഹാരം കൊത്തി എടുപ്പാൻ കോഴി തന്റെ കുഞ്ഞങ്ങളെ ശീലിപ്പിക്കുന്നതു കാണേണ്ട ഒരു കാഴ്ചയാണ്. ശരവുകൾക്കിടയിൽനിന്നു കുഞ്ഞങ്ങളെ രക്ഷിപ്പാൻ ഒരു കോഴി തന്റെ ജീവനെ കൂടി ബലികഴിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ പ്രാവ്, പത്തു മുതലായ മറ്റു ചില പക്ഷികളുടെ കുഞ്ഞങ്ങൾക്കു മുട്ടയിൽനിന്നു വിരിഞ്ഞ ഉടനെ കണ്ണു കാണാത്തതുകൊണ്ട് തള്ളപ്പക്ഷി തന്നെ ആഹാരം തേടിക്കൊണ്ടുവന്നു കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നു. ഇങ്ങിനെ രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞശേഷമേ പറക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. കുഞ്ഞങ്ങൾ പറക്കുവാൻ തുടങ്ങിയശേഷം തള്ളപ്പക്ഷി അവയെ വകവെയ്ക്കുന്നില്ല. കണ്ടാൽ അറിയാതെയും ആകും.

പക്ഷികൾക്കു കുഞ്ഞങ്ങളിലുള്ള വാത്സല്യം ഏറെക്കാലം നിലനില്ക്കാത്തതാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. എന്നാൽ നാല്ക്കാലികൾ മറ്റൊരു പ്രസവംവരെ കുട്ടികളെക്കൂടെ അധികകാലത്തോളം സ്നേഹപൂർവ്വം വളർത്തുന്നു. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ കാണുന്ന പുത്രവാത്സല്യം മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ജീവിതകാലം മുഴുവനും നിലനില്ക്കുന്നതുമാണ്.

അദ്ധ്യായം 2.

ചെടികൾക്കും ജീവനുണ്ട്.

ജീവികൾക്കു ചില പ്രത്യേകഗുണങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവ ജനിച്ചുവളരുന്നു. വേണ്ടുന്ന ആഹാരം അവ സ്വന്മാദിക്കുന്നു. യൗവനദശ കഴിഞ്ഞ് വാല്യകൃം പ്രാപിച്ചു അവ നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യരും നാല്ക്കാലികളും പെരും പക്ഷികൾ മുട്ടയിട്ടും ജീവികളുടെ പരമ്പര വർദ്ധിക്കുന്നു.

ചെടികൾക്കും ജീവനുണ്ട്. അവ വിത്തുകളിൽനിന്നു മുളച്ചുപൊരുന്നു. അവ മണ്ണിൽനിന്നു വേരുകൾവഴിയായി വെള്ളവും ആഹാരവും വലിച്ചെടുത്തു ഇലകളിൽ സൂക്ഷിച്ച് വെയിൽസമയത്തു ഈ ആഹാരത്തെ ഉപയോഗിച്ചാണ് വളരുന്നത്. കാലപ്പഴക്കത്തിൽ ചെടികളുടെ ഇലകൾ ഉണങ്ങുകയും അവയുടെ തടിക്കു ബലക്കുയം തട്ടുകയും അവസാനത്തിൽ അവ നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചെടി പുത്തു കായ്ക്കുന്നു. ഈ കായ മുത്ത് വിത്തായ് തീരുന്നു. ഈ വിത്താണ് ചെടിയുടെ സന്താനം.

ജീവികൾ ചെയ്യുന്ന മുഖ്യ പ്രവൃത്തികളും ചെടികളും ചെയ്യുന്നതിനാൽ ചെടികൾക്കും ജീവനുണ്ടെന്നു പറയാം.

അദ്ധ്യായം 3.

വിത്തും അതു മുളയ്ക്കുന്നതും—അവരവിത്തു മുളയ്ക്കുന്ന രീതി.
തൈകൾക്കു വേണ്ട വളം.

വിത്തു മുളച്ച് സസ്യത്തെ ഉണ്ടാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ മുളയ്ക്കുന്നതിന്നു വേണ്ടവ ആ വിത്തിൽത്തന്നെ ഉണ്ടായിരിയ്ക്കും. ഉദാഹരണമായി ഒരു അവരവിത്തു മുളയ്ക്കുന്നത് എങ്ങിനെ എന്നു പരിശോധിയ്ക്കുക.

കുറെ അവരവിത്തു് വെള്ളത്തിൽ ഇടുക. മൂന്നുനാലു ദിവസം കഴിഞ്ഞു ആ വിത്തുകളിൽ ഒന്നെടുത്തു പരിശോധിയ്ക്കുക. ആ വിത്തു് വീർത്തു മുളയ്ക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിരിയ്ക്കുന്നതായി കാണാം. ആ വിത്തു് ഒരു തൈക്കിനോക്കുക. അപ്പോൾ അതിൽനിന്നു ഒരു ചെറിയ ദ്വാരത്തിൽകൂടി വെള്ളം വരുന്നതായ്ക്കാണാം. ഈ ദ്വാരത്തിന്നു സൂക്ഷ്മദ്വാരം (Micropyle) എന്നു പേർ പറയാം. ഒരു കത്തികൊണ്ടു വിത്തുറ (Seed coat) നീക്കിയാൽ വിത്തിലെ പരിപ്ലവകൾ കാണാം. ആ പരിപ്ലവകളെ അകറ്റിനോക്കിയാൽ അവ ചേർന്നിരിക്കുന്നിടത്തു് മുള കാണാം. ആ മുളയിൽ കീഴോട്ടു തുറിച്ചിരിക്കുന്നത് ബീജവേരും (Radicule) മേലോട്ടു ഉയരുന്നതു് ബീജമുള (plumule) യും ആകുന്നു. ഈ ബീജവേരാണ് പിന്നീടു സസ്യത്തിന്റെ വേരായിത്തീരുന്നതു. ബീജമുള വലുതായിത്തീരുന്നതോടുകൂടി പരിപ്ലവകൾ അല്ലെങ്കിൽ അങ്കുരഭള (Cotyledons)ങ്ങൾ ചുരുങ്ങിവരുന്നു. സസ്യത്തിന്റെ ആരംഭദശയിൽ അതിന്നു വേണ്ടി

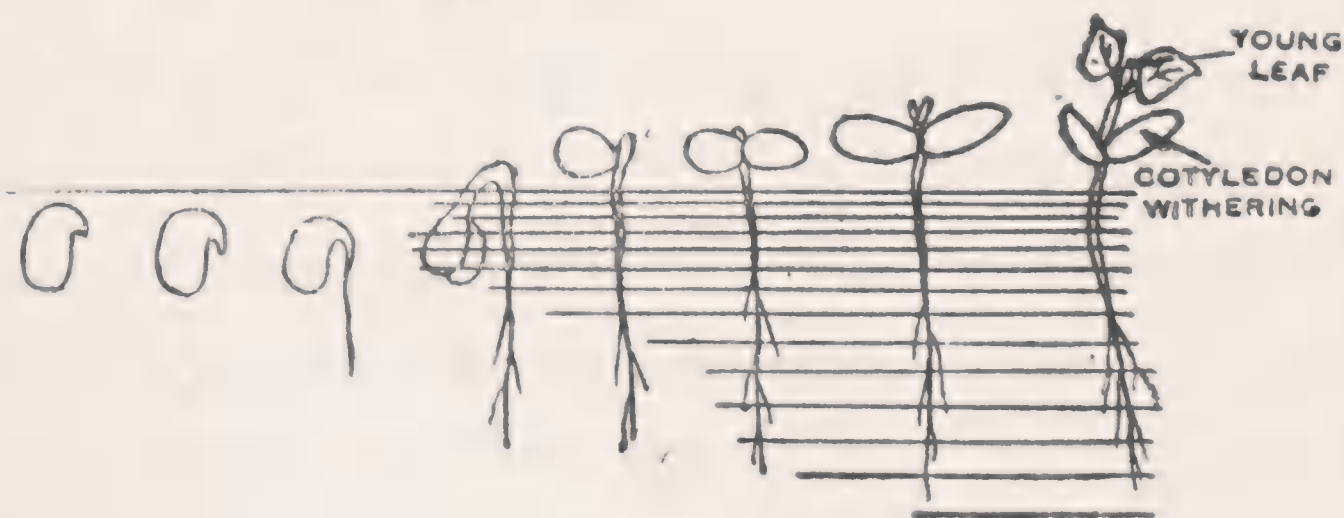
വരുന്ന ആഹാരം ഈ പരിപ്പുകളിൽ ആണ് ഉള്ളത്. പരിപ്പിനെ വിത്തില എന്നും വിളിക്കാറുണ്ട്.

അവരവിത്തു മുളയ്ക്കുന്ന രീതി കരകൂടി സൂക്ഷ്മമായി മനസ്സിലാക്കാം. ഒരറ്റം കുറച്ചു പൊങ്ങി ഇരിക്കുമാറ് ഒരു ഒപ്പുകടലാസ്സ് ഒരു ബീക്കറിൽ വെയ്ക്കുക. കടലാസിന്മേൽ വിത്തിടുക. പൊങ്ങിയ അറ്റത്തു് കുറേയ്ക്കു വെള്ളമൊഴിച്ചു കടലാസിനെ കൂടക്കൂടെ നനയ്ക്കുക. ഒന്നരണ്ടു ദിവസത്തിലകത്തു് വിത്തു ചീത്തു തൊലി പൊട്ടിവേരണ (ബീജവേർ) നീളുവാൻ തുടങ്ങുന്നതായി കാണാം. നിണ്ടുനിണ്ടു വരുന്ന

ചിത്രം 2.

ബീജവേർ പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം അതിന്മേൽ അനേകം രോമംപോലുള്ള ചെറിയ വേരുകൾ (root-hairs) കാണാം. ഈ ബീജവേർ എപ്പോഴും കീഴ്പ്പാട്ടാണ് വളരുന്നത്. ബീജവേർ വളന്നുതുടങ്ങുന്നതോടുകൂടി ബീജമുളയിലും ചില മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിയ്ക്കുന്നു.

ചിത്രം 3.

ബീജവേർ നീളവാൻ ആരംഭിയ്ക്കുമ്പോൾ മുളയ്ക്കുന്ന വിത്തെടുത്ത് മണ്ണിൽ വെയ്ക്കുക. ഒന്നരണ്ടു ദിവസത്തിലകത്ത് വേരു മണ്ണിൽ തറയുന്നു. ഇതോടുകൂടി കമാനാകൃതിയിൽ ചെടി മണ്ണിൽനിന്ന് പുറത്തേയ്ക്കു പുറപ്പെടുന്നു. പരപ്പിൽനിന്ന് തോൽ നീങ്ങിയിരിയ്ക്കും ബീജമുള പരിച്ഛേദം കൂടി മേല്പോട്ടു വരുന്നു. ക്രമേണ കമാനാകൃതി ഇല്ലാതായിത്തീരുകയും ചെടി നിവർന്നിലൂകയും ചെയ്യുന്നു. പരിപ്പു ചുരുങ്ങിത്തുടങ്ങുന്നു. ബീജമുള പച്ചനിറമുള്ള ഇലകളായി പരിണമിയ്ക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം 4.

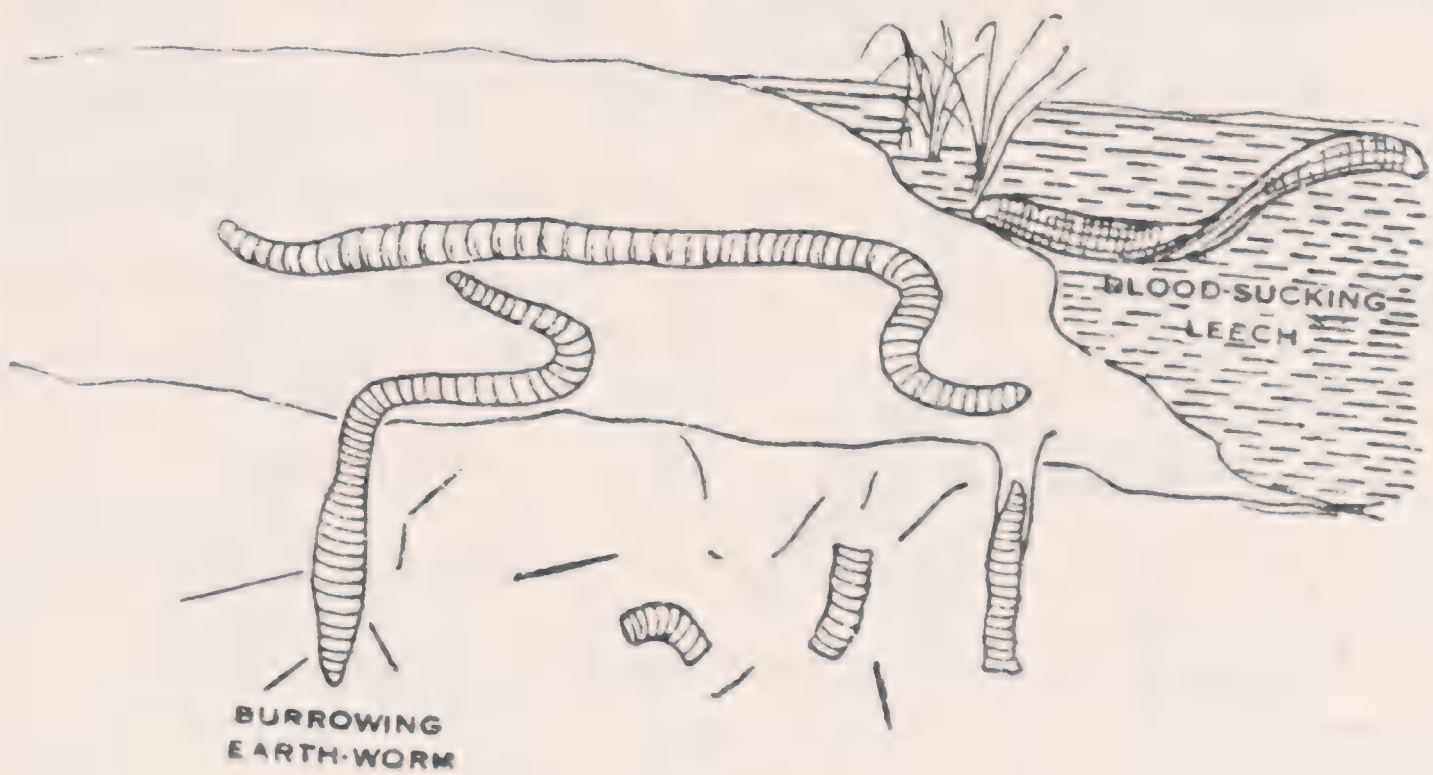
മണ്ണും അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പോഷകപദാർത്ഥങ്ങളും.

ഒരു ബീക്കറിൽ കുറെ മണ്ണെടുത്ത് അതിൽ വെള്ളം ഒഴിച്ചു ഇളക്കി മേശപ്പുറത്തു വെയ്ക്കുക. കുറെനേരം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ബീക്കർ പരിശോധിയ്ക്കുക. അതിന്റെ അടിയിൽ പൊടിക്കല്ലുകളും അവയുടെ മീതെ മണലും അതിന്റെ ഉപരിഭാഗത്തു ചളിയും അതിനുമേൽ വെള്ളവും വെള്ളത്തിൽ പൊന്തിക്കിടക്കുന്ന ഇലപ്പൊടി വൈക്കോൽതുരുമ്പുകൾ എന്നിവപോലെ ചില സസ്യാംശങ്ങളും കാണാം.

ബീക്കറിൽ ഇപ്പോഴുള്ള വെള്ളം പരിശോധിച്ചാൽ ചില സംഗതികൾ മനസ്സിലാക്കാം. ഒരു ചീന പിത്താണ (china-dish)ത്തിൽ ഇതിലെ വെള്ളം കുറച്ചെടുത്ത് വററിക്കുക. പിത്താണത്തിൽ എന്തോ ബാക്കിയുണ്ടാവുന്നതായ്ക്കാണാം. ഈ സാധനം വെള്ളത്തിൽ അലിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നതായിരിക്കണം.

അലിഞ്ഞിരുന്ന ആ സാധനം പല ലവണ (salt)ങ്ങളും കൂടിക്കലർന്നതായിരിയ്ക്കാനാണ് ഇട. മണ്ണിൽ പലതരത്തിലുള്ള ലവണങ്ങളും ഉണ്ട്. അവയിൽ മുഖ്യമായവ ഉപ്പു (common salt), സോഡിയം പാക്യമികജം (Sodium nitrate), പൊട്ടാസിയം-പാക്യമികജം (Potassium nitrate), മാഗ്നീസിയം-ഗന്ധകികജം (Magnesium sulphate), കാൽസിയം-ഭി-അംഗാരകികജം (Calcium-bi-carbonate) എന്നിത്യാദികളാകുന്നു.

ആഹാരപദാർത്ഥങ്ങളെ സമ്പാദിയ്ക്കുവാൻ ജീവിലോകം അധികവും മണ്ണിനെയാണ് ആശ്രയിക്കുന്നത്. സസ്യഭോജികൾക്കു വേണ്ടിവരുന്ന കായ്ക്കറികൾ (മണ്ണിൽ വളരുന്ന) ചെടികളിൽനിന്നാണ് കിട്ടുന്നത്. മാംസഭക്ഷകൾക്കും വേണ്ട സാധനങ്ങൾ സന്ധ്യോപജീവികളായ മൃഗങ്ങളിൽ നിന്നല്ലെ കിട്ടുന്നത്. ഞാഞ്ഞൂൾ മാത്രം മണ്ണുതന്നെ തിന്നിട്ടു ജീവിയ്ക്കുന്ന ഒരു ജന്തുവാണ്.

ചിത്രം 4.

അദ്ധ്യായം 5.

ചെടികൾക്കും പ്രാണികൾക്കും തമ്മിലുള്ള

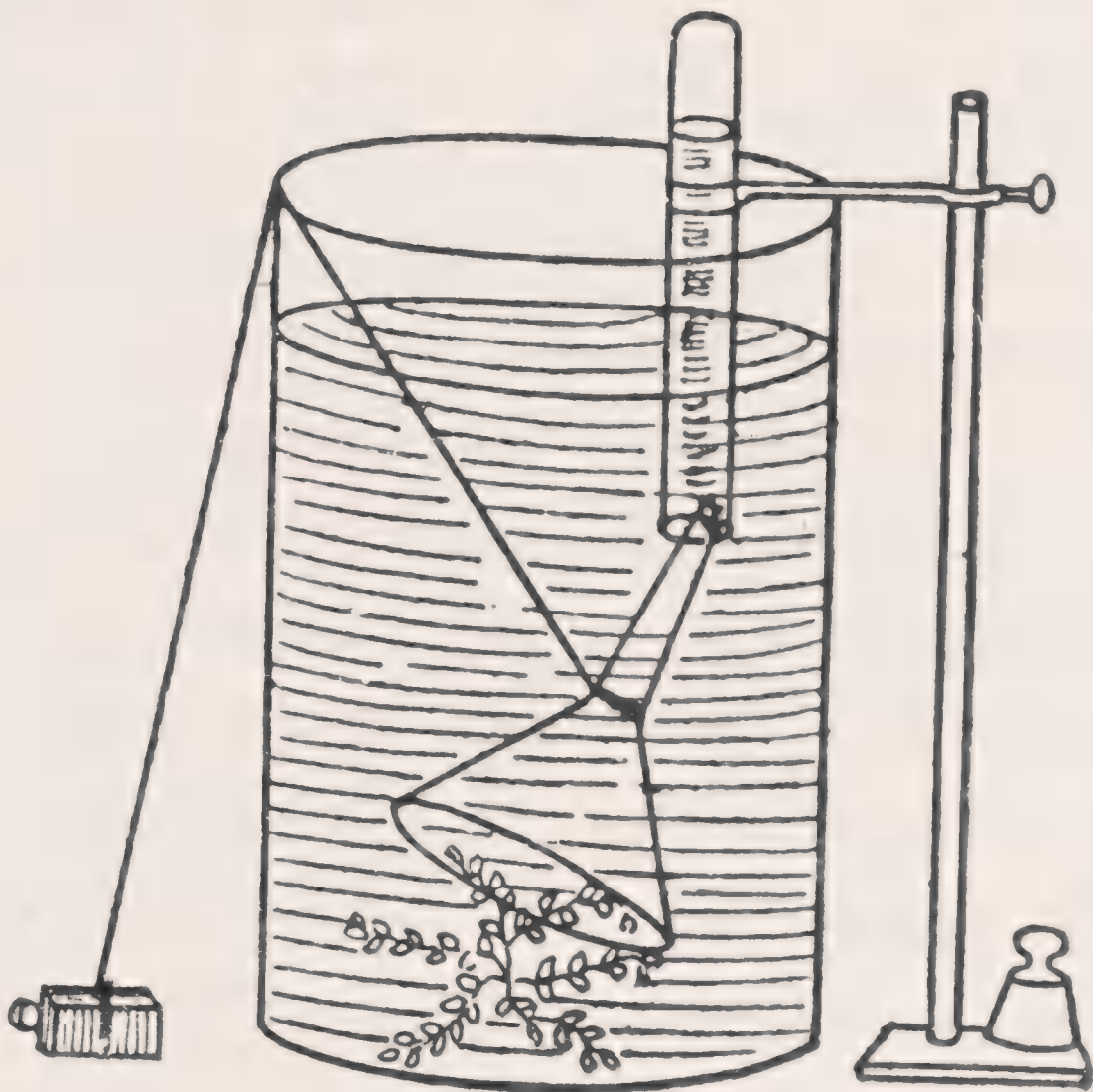
അന്യോന്യാശ്രയം.

പ്രാണികൾ ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ചെയ്യുന്നു. അവ ശ്വാസിയുക്തന്വേദം പ്രാണവായു ഉൾക്കൊള്ളുകയും ഉച്ഛ്വാസിയുക്തന്വേദം അംഗാരകദിപ്രാണയുതി (Carbon dioxide) യെ പുറത്തേയ്ക്കു വിടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ രണ്ടു ക്രിയയും ഇല്ലെങ്കിൽ ജീവിലോകംതന്നെ ഇല്ല. പുറത്തേയ്ക്കു വിടുന്ന ഈ വാതകം (gas) ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിന്നു പ്രതികൂലമായുള്ള ഒന്നാണ്. ഇതു സംബന്ധമായി വിചിത്രമായ ഒരു സംഭവം നടന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഈ വാതകം ലോകമെങ്ങും നിറഞ്ഞു ജീവികളെല്ലാം മരിച്ചുപോകുമായിരുന്നു. ഈ വിചിത്രമായ മാറ്റം വരുത്തുന്നത് സസ്യങ്ങളാകുന്നു.

നാം പുറമെ വിടുന്നതായ അംഗാരകദിപ്രാണയുതിയെ പകൽസമയത്തു ചെടി ഉൾക്കൊണ്ട് ഇലകൾവഴിയായി ആ വാതകത്തിൽ ഒരു ഭൗതികവികാരം (chemical change) വരുത്തുന്നു. ഈ വികാരത്തിന്റെ ഫലമായി സസ്യം പ്രാണവായുവിനെ പുറമെ വിടുന്നു. ഈ സംഗതി താഴെ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള പരിശോധനയിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

കുളത്തിൽ വളരുന്ന ഒരു ചെടി കൊണ്ടുവരിക. ഏതു കുളത്തിൽനിന്നു ചെടി കൊണ്ടുവരുന്നുവോ ആ കുളത്തിലെ വെള്ളം ഒരു ബീക്കറിൽ ഏടുക്കുക. വെള്ളത്തിൽ ആ ചെടി ഇടുക. ചെടിയുടെ മീതെയായി ഒരു ഫണലിന്റെ പരന്ന ഭാഗം വരത്തക്കവണ്ണം ശരിപ്പെടുത്തുക. ഫ

ണലിന്റെ വാൽ വെള്ളത്തിലേയ്ക്ക് ഇറങ്ങി ഇരിയ്ക്കണം. ഫണലിന്റെ വാൽഭാഗത്തു വെള്ളം നിറച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ട്രൈസ്റ്റംബ് നിത്തുക.

ചിത്രം 5.

ഉപകരണത്തെ സൂര്യവെളിച്ചത്തിൽ കുറെനേരം വെയ്ക്കുക. പിന്നീട് ട്രൈസ്റ്റംബ് പരിശോധിയ്ക്കുക. അതിൽ ഒരു വാതകം ശേഖരിച്ചിരിയ്ക്കും. ഈ വാതകത്തിനുള്ളിൽ തീക്കനലുള്ള ഒരു കൊള്ളി താഴ്ത്തുക. തീക്കൊള്ളി പെട്ടെന്നു കത്തുന്നതാണ്. ആയതിനാൽ ഈ വാതകം പ്രാണവായു ആകുന്നു.

ഇങ്ങിനെ പ്രാണികളുടെ ജീവനത്തിന്നു പ്രതിരൂപമായ അംശാരകദപ്രാണയുതിയെ സസ്യങ്ങൾ സ്വീകരി

മുଁ അതിൽ ഒരു ഭൗതികവികാരം വരുത്തി സ്വന്തം വളർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടവയെ എടുത്ത് ആ പ്രാണികളുടെ ജീവനത്തിന്നു അത്യാവശ്യമായ പ്രാണവായുവിനെ തിരിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിലാണ് പ്രാണികൾക്കും സസ്യങ്ങൾക്കും പരസ്പരം ആശ്രയമുണ്ടെന്നു പറയുന്നത്.

ഇതിന്നും പുറമെ മറ്റൊരു കാര്യത്തിലും ഇവയ്ക്കു തമ്മിൽ വലിയൊരു ബന്ധുത്വം കാണുന്നുണ്ട്. ചെടികൾ മണ്ണിൽനിന്നു (വെള്ളത്തിൽ അലിഞ്ഞിരിക്കുന്ന) ലവണങ്ങളെ വേരുകൾവഴിയായി വലിച്ചെടുത്ത് ജീവിയ്ക്കുന്നു. ഈ ലവണങ്ങളിൽ മൂക്കാലും ജീവിലോകത്തിൽ നിന്നാണ് ഉത്ഭവിയ്ക്കുന്നത്. ചില ജീവികളുടെ തോട് (shell) മണ്ണിൽ വീഴുന്നു. അതിൽ കാൽസിയം-ദ്രവ്യംഗാരകികളും ഉണ്ട്. ജീവികളുടെ മലം, മൂത്രം, ചീഞ്ഞിരിക്കുന്ന മാംസം എന്നിത്യാദി സാധനങ്ങൾ മണ്ണിൽ ചേരുമ്പോൾ അവയിലെ ലവണങ്ങൾ മണ്ണിൽ കലരുന്നു. വെള്ളത്തിൽ ഈ ലവണങ്ങൾ അലിഞ്ഞുണ്ടാവുന്ന വിലയനം (solution) ആണ് ചെടിക്കു ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത്. സസ്യങ്ങൾ ഈ ലവണവിലയനത്തെ ഉൾക്കൊണ്ട് ഇലകൾവഴിയായി അതിനെ വികാരപ്പെടുത്തി കായ, കിഴങ്ങ് എന്നിവയിൽ മാവു പദാർത്ഥരൂപത്തിൽ ഉരുക്കൂട്ടുന്നു. ഈ ഫലങ്ങളെയാണ് അധികമായി മൃഗങ്ങൾ തിന്നുന്നത്. ആയതിനാൽ ചെടികൾക്കും പ്രാണികൾക്കും ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഈ ഒരു ബന്ധുതകൂടി ഉണ്ട്.

അദ്ധ്യായം 6.

ആഹാരത്തിന്ന് യോജിച്ച വായയുടെ രചന—മാംസഭോജികളും സസ്യഭോജികളും—പൂച്ച, അണ്ണാൻ, ഞെട്, വെട്ടുകിളി—അയവിറക്കുന്ന ജീവികളും അയവിറക്കാത്തവയും.

ജീവികളെ രണ്ടു വകയായി തരം തിരിക്കാം. ചിലവ മാംസഭോജികളും മറ്റുചിലവ സസ്യഭോജികളുമാകുന്നു. മാംസഭോജികളുടെ വായയുടെ രചന സസ്യഭോജികളുടേതു പോലെ അല്ല.

മാംസഭോജികളുടെ പല്ലുകളിൽ ചിലവ താണും മറ്റുചിലവ പൊങ്ങിയുമിരിക്കും. മുൻഭാഗത്ത് അന്നാരപ്പല്ലകൾ (Incisors) കാണാം. ഈ വസ്തുത്തിൽ പെട്ട ജീവികൾക്കെല്ലാം നാലു നായ്പല്ലകൾ അല്ലെങ്കിൽ ആണിപ്പല്ലകൾ (Canines) ഉണ്ടാകും. ഇവ നീണ്ട് കുറച്ചൊന്ന് വളഞ്ഞിരിയ്ക്കും. നായ്പല്ലകൾക്ക് പിന്നാലെ മുന്നണപ്പല്ല (Pre-molar tooth) കളുണ്ടായിരിയ്ക്കും. അവകൊണ്ട് ആഹാരസാധനങ്ങളെ ജീവികൾ മുറിക്കും. ആണിപ്പല്ലകൾകൊണ്ട് ആഹാരം കീറിപ്പൊളിച്ചെടുക്കും. മുന്നണപ്പല്ലകളും അണപ്പല്ലകളും നിശ്ശോണതയായിരിയ്ക്കുന്നവയാകയാൽ ഇവകൊണ്ട് മാംസഭക്ഷകൾ ആഹാരം കടിച്ചു ചെറു കഷണങ്ങളായിക്കീറുന്നു. ഇതിന്നും പുറമെ മാംസഭക്ഷകളുടെ നാവു പരുപരുത്തതായിരിയ്ക്കും. നായ, പൂച്ച, ചെന്നായ, സിംഹം എന്നിവ മാംസഭോജികളാണ്.

പൂച്ചയുടെ വായ മാംസം കീറിപ്പൊളിച്ചു തിന്നുന്നതിന് പറ്റിയതാണ്. ഇതിന് മാംസം കഷണം കഷണ

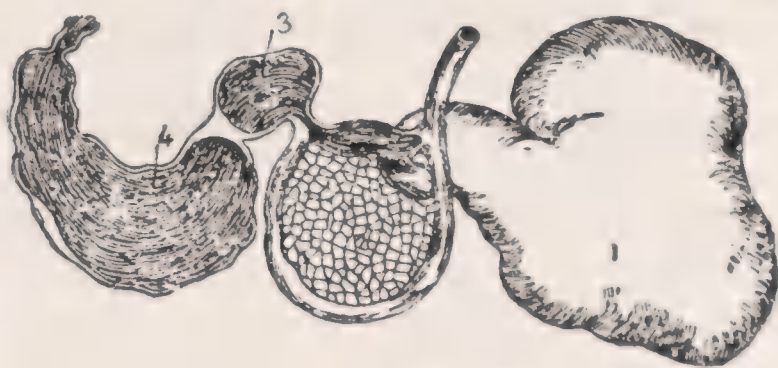
മാക്കേണ്ടതിലേയ്ക്ക് പ്രത്യേകമായ രണ്ടണപ്പല്ലുകൾ ഉണ്ട്. ഇതിന്ന് നായയ്ക്കില്ലാത്ത പ്രത്യേകതകൾ കാണാം. ഇതിന്റെ കൂത്തു മുച്ചയുള്ള നഖങ്ങളെ കാലടിയിലുള്ള മാംസപേശിയിലേയ്ക്ക് വേണ്ടപ്പോൾ വലിക്കുവാൻ ഇതിന്ന് സാധിയ്ക്കും. പൂച്ചയുടെ കാലടിയുടെ തോല്യ് അയഞ്ഞതാകയാൽ യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടും കൂടാതെ പതുങ്ങി ഇരുന്ന് ഇരയുടെ മേൽ ചാടിവീഴാൻ പൂച്ചയ്ക്ക് സാധിയ്ക്കും. നായയ്ക്കാകട്ടെ കാലടിയിലെ മാംസപേശിയുടെ ഉള്ളിലേക്ക് നഖങ്ങളെ വലിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. നായയുടെ തോല്യ് ദേഹത്തോടു പറ്റി ഇരിക്കുന്നതിനാൽ ഇതിന്ന് ഓടി വേട്ടയാടിട്ടുവേണം ഇരപിടിക്കുവാൻ.

സസ്യഭോജികളുടെ വായയുടെ രചന മാംസഭോജികളുടേതിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായതാണ്. പശു, ആട്, ആന, എരുമ, കുതിര എന്നിവ സസ്യഭോജികളാകുന്നു.

സസ്യഭോജികളായ നാല്കാലികളിൽ രണ്ടുവകയുണ്ട്. ചിലവയ്ക്ക് ഒരു കുള്ളമ്പേ ഉള്ളു. വേറെ ചിലവയ്ക്ക് പിളന്ന് കളവാണുള്ളത്. ഒരറക്കുള്ളവ ജീവികൾ അയവിറക്കുന്നില്ല. ഇരട്ടക്കുള്ളവ ജീവികൾ അയവിറക്കുന്നു. കുതിര, കഴുത മുതലായവ അയവിറക്കാത്തവ (Non-cud-chewers) ആകുന്നു. പശു, എരുമ, ആട് മുതലായവ അയവിറക്കുന്നവ (Cud-chewers) ആകുന്നു.

അയവിറക്കാത്തവ ആഹാരം ചവച്ചിറക്കുന്നു. ഇവയുടെ ആമാശയത്തിൽ ഒരൊമാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. അയവിറക്കുന്നവ മേയുമ്പോൾ പുല്ലു ചവയ്ക്കാതെ ഉമിനീരോടു

ചേർത്ത് വിഴുങ്ങുന്നു. ഇവയുടെ ആമാശയത്തിൽ നാലരകൾ ഉണ്ടായിരിയ്ക്കും. (ചിത്രം 5 നോക്കുക) വിഴുങ്ങിയ ആഹാരം '1' എന്ന അറയിൽ മേയുമ്പോൾ തന്നെ എത്തിച്ചേരുന്നു. മേഞ്ഞുകഴിഞ്ഞതിനുശേഷം പശുവസ്ത്രത്തിൽപ്പെട്ടവ ഒരിടത്തിൽ ചെന്നു കിടന്നു വിശ്രമിക്കുന്നു.

ചിത്രം 6.

അപ്പോൾ ആഹാരം '1'ൽ നിന്ന് '2' എന്ന അറയിലേക്കു കടക്കുന്നു. അതിലെ മാംസദൃഢശികൾ പൂല്ല്യം, വൈഷ്ണോൽ എന്നിവയെ ചുരുളുകൾക്കി ചവച്ചുരയ്ക്കുന്നു. പശുപോലെ ആക്കപ്പെട്ട ആഹാരം '3'-ാമത്തെ അറയിൽ വന്ന് പാകംപോലെ '4' എന്ന അറയിൽ കടക്കുന്നു. ഇവിടെവെച്ച് ആമാശയരസത്തോടു കലന്ന് പാകം വന്നതിനുശേഷം കുടൽമാലയിലേയ്ക്ക് ആഹാരം പോകുന്നതാണ്.

പശുവിന്റെ വായ പല്ലുതിന്നുവാൻ പറ്റിയതാകുന്നു. ഇതിന്ന് 'നായ്പ്പുകൾ' ഇല്ല. മേൽത്തൊണ്ണിലും കീഴ്ത്തൊണ്ണിലും വായയുടെ ഉള്ളിൽ അണുപല്ലുകൾ ഉണ്ടാകും. ഈ പല്ലുകൾ പരന്നിരിയ്ക്കും. നടു കുറച്ചാണ് താണിരിയ്ക്കും. ആയതിനാൽ ആഹാരം ചവച്ചുരയ്ക്കുവാൻ ഇവ ഉതകുന്നു. കീഴ്ത്തൊണ്ണിലും മുൻവരിയിൽ മുന്നാരപല്ലുകൾ

ഉണ്ട്. മൂന്നാർപ്പലുകൾക്കും അണപ്പലുകൾക്കും ഇടയിൽ ഒരു ഒഴിവു കാണാം. ഈ സ്ഥാനത്തിലൂടെ നാവുനീട്ടി പശു പല്ലിനെ കറയായിപ്പിടിക്കും. മേൽത്താടിയുടെ മുൻ ഭാഗത്തു് പശുവിന്നു പലുകൾ ഇല്ല പലുകൾക്കു പകരം ഉറപ്പുള്ള തൊണ്ണാണുള്ളതു്. നാവുകൊണ്ടു പിടിച്ചു് പല്ലിനെ തൊണ്ണുകൊണ്ടു മന്തി തലയിളക്കി മൂന്നാർപ്പലുകൾ കൊണ്ടു മുറിച്ചെടുത്തു് വായിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു. ഇമ്മാതിരി സമ്പ്രദായമാണു് അയവിറക്കുന്ന ജീവികളിലെല്ലാം ഉള്ളതു്.

അയവിറക്കാത്ത ജീവികളിലും നായ്പലുകളില്ല. അവയ്ക്കു് വായയുടെ ഉള്ളിൽ കീഴ്ത്തൊണ്ണിലും മേൽതൊണ്ണിലും അണപ്പലുകളുണ്ട്. അവ ആഹാരം അരയ്ക്കുവാൻ പററിയവയാകുന്നു. എന്നാൽ മുൻവരിയിൽ ഇരുതാടിയിലും മൂന്നാർപ്പലുകളുണ്ട്. മൂന്നാർപ്പലുകൾക്കും അണപ്പലുകൾക്കും ഇടയിൽ ഒഴിഞ്ഞ സ്ഥലം കാണാം. കുതിര മുതലായവയ്ക്കു് ഇങ്ങിനത്തെ രചന പല്ലിന്നുള്ളതിനാൽ പല്ല് കത്തിരിച്ചിട്ടാണു് അവ തിന്നുന്നതു്.

അണ്ണാൻ. ഇതു് കായകളും പഴങ്ങളും ആണു് തിന്നുന്നതു്. ഇതിന്നു നായ്പലുകളില്ല, മൂന്നാർപ്പലുകൾ ഓരോ താടിയിലും ഇരണ്ടെണ്ണം ഉണ്ട്. കടവായിൽ അണപ്പലുകൾ കാണാവുന്നതാണു്. മൂന്നാർപ്പലുകൾക്കും അണപ്പലുകൾക്കും ഇടയിൽ ഒഴിവുസ്ഥലം ഉണ്ട്. മൂന്നാർപ്പലുകൾ ഉളിപോലെ ഇരിയ്ക്കും. ഉപയോഗംകൊണ്ടു് ഈ പലുകൾ തേഞ്ഞുപോകുന്നതാകയാലും അവ വളന്നുകൊണ്ടേയിരിയ്ക്കും.

ഞെണ്ടു്. ഇത് വെള്ളം ജന്തുക്കളേയും മത്സ്യങ്ങളേയും തിന്നാൻ ജീവിയ്ക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ കാലുകളിൽ രണ്ടെണ്ണം തടിച്ചുവയാകുന്നു. അവ മുൻഭാഗത്താണ്. അവയുടെ അറ്റങ്ങൾ ചവണപോലെയാകുന്നു. ഇവകൊണ്ട് ഇരയെ ഇത് ഇറക്കി പിടിയ്ക്കുന്നു. ഇതിന്റെ വായയിൽ പല്ലുകളില്ല. പാർശ്വഭാഗങ്ങളിലുള്ള താട (Mandible) കളുടെ സഹായത്താൽ ഞെണ്ടു് ആഹാരത്തെ നറുക്കി തിന്നുന്നു. ഈ താടകളുടെ വക്കുകൾ ഈച്ചുവാളിന്റെ മാതിരിയിലിരിയ്ക്കും.

വെട്ടുക്കിളി. പല്ലും ഇലകളും ആകുന്നു ഇതിന്റെ ആഹാരം. ഇതിന് പല്ലുകളില്ല. ഇതിന്റെ മേൽച്ചുണ്ടു് കീഴ്ച്ചുണ്ടിനെ മറച്ചുകൊണ്ടു് തുടങ്ങിക്കിടക്കുന്നതായിരിയ്ക്കും. വായയുടെ മുൻഭാഗത്തായി പാർശ്വഭാഗങ്ങളിലേയ്ക്കു് ചേർന്നിട്ടുള്ള രണ്ടു താടകളുടെ വക്കുകൾ മുച്ചുയുള്ള ഈച്ചുവാളിന്റേതുപോലെ ആകുന്നു. ഈ താടകളുടെ പിന്നിൽ ചെറിയതായ വേറെ രണ്ടു താടകൾ കൂടിയും കാണാവുന്നതാണ്. ഈ താടകളുടെ സഹായത്താലാണ് വെട്ടുക്കിളി ആഹാരത്തെ മുറിച്ച് ഭക്ഷിക്കുന്നത്.

അദ്ധ്യായം 7.

ആഹാരം കഴിയുന്നതിൽ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന ചില നിയമങ്ങൾ.

നമുക്ക് സുഖമായി ജീവിതം കഴിയേണമെങ്കിൽ ആഹാരവിഷയത്തിൽ ചില നിഷ്കൾ ഉണ്ടായിരിയ്ക്കണം.

1. ആഹാരം കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പ് കയ്യും കാലും മുഖവും വൃത്തിയായി കഴുകുക. നമ്മുടെ കൈകാലുകളിലും മുഖത്തിലും വായുവിലുള്ള നേരിയ പൊടികൾ പറ്റിയിരിയ്ക്കാവുന്നതാണ്. ഈ പൊടികളിൽ രോഗബീജങ്ങൾ ഉണ്ടാകുവാൻ ഇടയുണ്ട്. ഈ അവയവങ്ങളെ കഴുകിയില്ലെങ്കിൽ രോഗബീജങ്ങൾ ആഹാരത്തോടൊപ്പം ദേഹത്തിൽ കടന്ന് ദീനങ്ങൾ ഉളവാക്കും.

2. ആഹാരം എപ്പോഴും വൃത്തിയും സ്വാദും ഉള്ളതായിരിയ്ക്കണം. ആഹാരം പലവിധത്തിലും മലിനപ്പെടാം. നമ്മുടെ കിണ്ണം, ഇല എന്നിവ കഴുകി വൃത്തിയാക്കിയില്ലെങ്കിൽ ആഹാരം മലിനപ്പെട്ടു കടിയ്ക്കുവാൻ ഉപയോഗിയ്ക്കുന്ന കിണ്ടി മുതലായ പാനപാത്രങ്ങളും നല്ലവണ്ണം കഴുകണം. എച്ചിലാക്കി വെള്ളം, പാൽ മുതലായവ കടിയ്ക്കുന്നത് ശരിയല്ല. എച്ചിലിൽ രോഗബീജങ്ങൾ ഉണ്ടാകുവാൻ ഇടയുള്ളതുകൊണ്ട് ചൂണ്ട തൊട്ട് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള ടംബർ ചൂടുവെള്ളം കൊണ്ട് കഴുകണം. ഈ ചൂടും ആഹാരത്തെ മലിനപ്പെടുത്തുന്നു. ആകയാൽ ഇവ വന്നിരിയ്ക്കാത്തവിധത്തിൽ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെ മുടിവെയ്ക്കണം. ഉണക്കുകഴിയുന്ന സ്ഥലവും വൃത്തിയുള്ളതായിരിയ്ക്കേണ്ടതാ

൯. തളികയ്ക്ക് ചുറ്റും വീണുകിടക്കാവുന്ന ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ എടുത്തു ഭക്ഷിക്കരുത്.

3. ദേഹത്തിനെ പോഷിപ്പിക്കുന്ന ആഹാരമാണ് നാം ഉപയോഗിക്കേണ്ടത്. ആഹാരത്തിൽ മഖ്യമായ മൂന്നു സാരാംശങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. അവ (i) ഔജസ പദാർത്ഥങ്ങൾ (Proteids), (ii) മാവുപദാർത്ഥങ്ങൾ (Carbohydrates), (iii) കൊഴുപ്പുകൾ (Fats) എന്നിവയാകുന്നു. ഇവയ്ക്ക് ഒരു പ്രത്യേക തോതുണ്ടെന്ന് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയുന്നു. അവരുടെ കണക്കുകൂലുകാരം 125 ഗ്രാം ഔജസ ദ്രവ്യവും, 400 ഗ്രാം മാവുപദാർത്ഥവും, 125 ഗ്രാം കൊഴുപ്പും ഒരുവന്റെ ഒരു ദിവസത്തെ ആഹാരത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണമത്രെ. ഈ ആഹാരസാരങ്ങൾക്ക് പുറമെ ധാതു ലവണം (Mineral Salt), വെള്ളം, ജീവകങ്ങൾ (Vitamins) എന്നിവയും ഉണ്ടാകണം.

4. വിശപ്പില്ലാത്തപ്പോൾ ആഹാരം കഴിക്കരുത്. ആഹാരം കഴിക്കുമ്പോഴും വിശപ്പടക്കുവാൻ വേണ്ടിവരുന്നത് മാത്രമെ കഴിയ്ക്കാവൂ; അല്ലാത്തപ്പക്ഷം ദഹനക്കുറവുണ്ടാകും.

5. ദിവസേന കുറച്ചു പാൽ കുടിക്കേണ്ടതാണ്. കുട്ടികളുടെ വളർച്ചയ്ക്ക് ഇത് അത്യാവശ്യമാണ്; എന്നെന്നാൽ, ആഹാരസാരങ്ങളെല്ലാം പാലിൽ ഉണ്ട്.

6. മില്ലിൽ കത്തിയ അരി ഉപയോഗിക്കരുത്. മില്ലരിയിൽ വിററാമിനകൾ ഇല്ല. വിററാമിനകൾ ഇല്ലാ

തെ വരുന്നതിനാൽ ബെറി-ബെറി (Beri-beri) എന്ന ഒരുവക ദീനം പിടിപെട്ടേയ്ക്കാം.

7. പച്ചിലക്കുറികളും ഫലങ്ങളും ഭക്ഷിക്കുന്നു. ഫലങ്ങളിൽ ജീവകങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിയ്ക്കും. പച്ചിലക്കുറികൾ മലബന്ധത്തെ നീക്കുവാൻ സഹായിയ്ക്കും. പഴുത്ത ഉിഞ്ഞ പഴങ്ങളും വേവിയ്ക്കാത്ത കായ്കളും ഉപയോഗിയ്ക്കരുത്.

8. ആഹാരം കുഴിയ്ക്കുന്ന സമയത്തിന്ന് ഒരു ന്ശയം ഉണ്ടായിരിയ്ക്കണം. ക്ലിപ്തസമയത്ത് ഉണ്ണുമ്പോൾ കുടൽമാലയ്ക്കും മറും ശരിയായി പ്രവൃത്തി എടുക്കുവാനുള്ള ഉന്മേഷം ഉണ്ടാവും. ഒരിയ്ക്കൽ ഊണുകഴിഞ്ഞിട്ട് ആറു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞു പിന്നെയും ഊൺ കുഴിയ്ക്കാവൂ. കുട്ടികൾക്ക് ഒരു ദിവസത്തിൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഉണ്ണം. പ്രായം ചെന്നവർ രണ്ടു പ്രാവശ്യത്തിലധികം ഉണ്ണരുത്.

9. ആഹാരത്തോടൊപ്പം വെള്ളം കുടിയ്ക്കുന്നത് നന്നല്ല. അങ്ങിനെ ചെയ്യുമ്പോൾ ആമാശയത്തിലെ ദീവനരസത്തിന്റെ വീഴ്ച ചുരുങ്ങി ഭക്ഷണം ദഹിക്കാതെ വരാം.

10. ലഹരിപദാർത്ഥങ്ങൾ കുഴിയ്ക്കരുത്. മദ്യം ആരും സേവിയ്ക്കരുത്. കാപ്പി, ചായ എന്നിവയിലും കുറച്ചു ലഹരിഭാഗം ഉണ്ട്. നിവൃത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ ഇവയും ഉപേക്ഷിയ്ക്കേണ്ടവയാണ്. ശീലിച്ചുപോയവർ കുഴിയ്ക്കുന്ന അളവും പ്രാവശ്യവും ചുരുക്കുവാൻ എങ്കിലും ശ്രമിയ്ക്കണം.

11. മസാല ഉപയോഗിയ്ക്കുന്നത് ചുരുങ്ങിയ തോതിൽ ആയിരിയ്ക്കണം. മുളക്, ഉള്ളി എന്നിവയിൽ മേല്പറഞ്ഞ സാരാംശങ്ങൾ ഇല്ല.

12. വളരെ ചൂടുള്ളതും വളരെ തണുപ്പുള്ളതുമായ ആഹാരം ഭക്ഷിയ്ക്കരുത്. അങ്ങിനെ ചെയ്യുമ്പോൾ വയറിയിൽ വേദന ഉണ്ടാവാൻ ഇടവരും.

13. ഊൺ കഴിഞ്ഞാൽ വായും പല്ല് കഴുകി ശുദ്ധി ആക്കേണ്ടതാണ്. അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരുന്നാൽ എച്ചിൽ പലുകൾക്കിടയിൽ ഇരുന്ന് ദുഷിച്ച് രോഗമുണ്ടാകും.

14. ഊൺ കഴിഞ്ഞാൽ കുറച്ചെങ്കിലും വിശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. അഹാരം ആമാശയത്തിൽ എത്തുന്നതോടുകൂടിയാണ് ദീപനരസകുഴലുകളിൽ ചോരയോടും അധികമായിരുന്നത്. ഈ സമയത്തിൽ നാം മറുവല്ല പ്രവൃത്തികൾ എടുക്കുന്നതുകൊണ്ട്, ആ പ്രവൃത്തി എടുക്കുന്ന അവയവങ്ങളിലേയ്ക്ക് രക്തം പ്രസരിച്ച് ആമാശയത്തിൽ അത് കുറവായ് തീരുന്നതാവാൻ ഇടയുള്ളതുകൊണ്ടാണ്, ഊൺ കഴിഞ്ഞാൽ കുറച്ചെങ്കിലും വിശ്രമിക്കേണ്ടതാണെന്നു പറഞ്ഞത്.

ദേഹസംരക്ഷണവും വളവും.

അദ്ധ്യായം 1.

മൃഗങ്ങൾക്ക് പരിസരപ്രദേശത്തോടുള്ള യോജിപ്പ്,
അവയുടെ രക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങൾ, നിറം, അനുകരണം,
വിഷസഞ്ചികരം.

മൃഗങ്ങൾക്കും അവ ജീവിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ വലിയ യോജിപ്പുണ്ട്. മണൽപ്രദേശങ്ങളിൽ കാണുന്ന ഞാഞ്ഞൂളിന് (ഭൂനാഗം-earthworm) ഒരു വെളുപ്പുനിറമാണ് ഉള്ളത്. ചരൽപ്രദേശത്തുള്ള ഞാഞ്ഞൂൾക്കുറച്ചൊന്നു ചുവന്നിരിക്കും. നെൽച്ചെടിയിൽ കാണുന്ന വെട്ടുക്കിളി പച്ചനിറമുള്ളതായിരിയ്ക്കും; എന്നാൽ വെളുപ്പോലിൽ കാണുന്ന വെട്ടുക്കിളിയുടെ നിറം വെളുപ്പോലിന്റേതായിരിയ്ക്കും. തത്ത പച്ചനിറമുള്ളതാകയാൽ പച്ചയിലകൾക്കിടയിലിരിക്കുമ്പോൾ അതിനെ തിരിച്ചറിയുവാൻ സാധിക്കയില്ല. ശീതമേഖലയിലെ വെള്ളക്കരടിയെ ഫിമക്കട്ടയിൽനിന്നു തിരിച്ചറിയുന്നത് വലിയ പ്രയാസമാണ്. മത്സ്യത്തിന്നു വെള്ളത്തിൽ നീന്തുവാൻ വേണ്ടി വരുന്ന സെതുകുഴുങ്ങൾ ഉണ്ട്. പക്ഷികൾക്കൊക്കെ ആകാശത്തിൽ പറക്കുവാൻ പററിയ അവയവങ്ങൾ ഉണ്ട്. പാമ്പിന് കുറിക്കാടുകളിലും, പൊന്തുകളിലും മറ്റും എഴുപ്പത്തിൽ ഇഴഞ്ഞുപോകുവാൻ പററിയവിധത്തിലാണ് അതിന്റെ ശരീരം. ഒട്ടകം മരുഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്ന ജീവിയാണ്. അതിന്റെ കുളമ്പും, കാലും, മുതുകിലെ മുഴയും,

എല്ലാം മരുഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്നതിന്ന് ഞ്ഞവയാണ്. ഇങ്ങിനെ ജീവകരം അതാതുസ്ഥലങ്ങളിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടത്തക്കവണ്ണമുള്ള അവയവങ്ങളോടുകൂടിയവയാണ്.

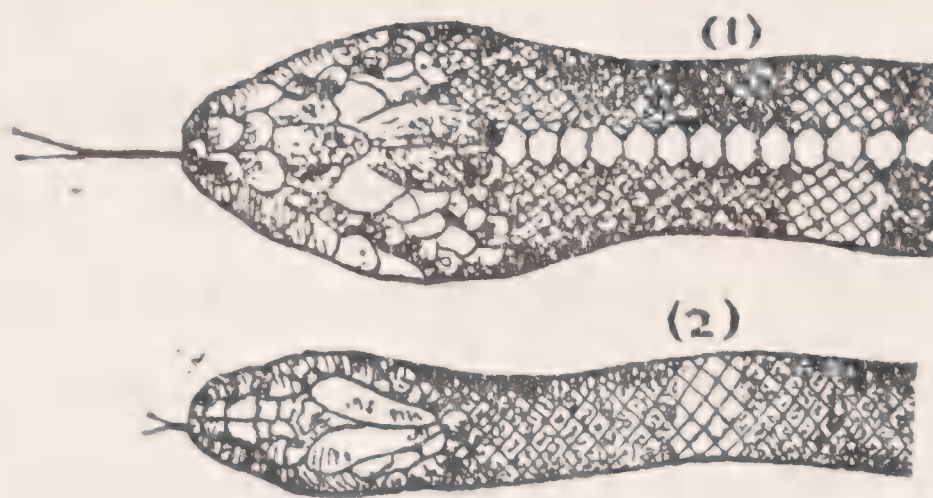
പ്രകൃതിയിൽ ജീവികൾ തമ്മിൽ വലിയ പോരാട്ടം നടക്കുന്നു. ശക്തിയേറിയവ ശക്തികുറഞ്ഞവയെ ഇരയാക്കുന്നു കഴിവുള്ളവക്കും ശരൂക്കളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാൻ പേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്യുന്നതിന്ന് ജീവികൾ ശ്രമിക്കുന്നതാണ്. ശക്തികുറഞ്ഞ ചിലജീവികൾ തങ്ങളുടെ നിറമുള്ള സാധനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വസിക്കുന്നത് ശരൂക്കളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടാതിരിപ്പാനാണ്. ചിലവ ശരൂക്കളുടെ സമ്പ്രദായത്തെ അനുകരിയ്ക്കുന്നു. വേറെ ചിലവയ്ക്ക് കൊമ്പ്, തേററ, വിഷസഞ്ചികൾ മുതലായവയുണ്ട്.

നിറം. വരിയൻപുലി ഇരപിടിയ്ക്കുന്നത് പൊന്തകളിൽ ഒളിഞ്ഞിരുന്നിട്ടാകുന്നു. അവയുടെ നിറം ഉണങ്ങിയ പല്ലിന്റേതാണ്. ആയതിനാൽ മറുജന്തുക്കൾക്ക് ഈ ജീവി പതുങ്ങിയിരിക്കവെ അതിനെ തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. ആശാരി (Praying mantis) എന്ന ജന്തു ഇലയിൽ കാലുപൊന്തിച്ച് അനങ്ങാതെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ശരൂക്കൾ അതിനെ അറിയുകയില്ല. ഈ അടുത്തുവരുമ്പോൾ ഇത് അതിനെ പിടിച്ചുതിന്നും. ഇങ്ങിനെ ചില ജീവികളുടെ നിറം അവയ്ക്ക് ഇരപിടിയ്ക്കുന്നതിന്ന് അനുകൂലമായ വിധത്തിലാണുള്ളത്.

വേറെ ചില ജന്തുക്കളുടെ നിറം അവയുടെ രക്ഷയ്ക്ക് ഉതകുന്ന വിധത്തിലാണ്. ശരൂക്കളെപററിക്കുവാൻവേണ്ടി

പച്ചോത്ത് ഒരു പണി ചെയ്യുന്നു. പച്ചനിറമുള്ള ഇലകളിന്മേൽ ഇരിയ്ക്കുമ്പോൾ അതിന് പച്ചനിറമായിരിയ്ക്കും; ഉണങ്ങിയ ഇലകളിന്മേൽ ഇരിയ്ക്കുമ്പോൾ ആ ഇലയുടെ നിറംതന്നെ അതിന് ഉണ്ടായിരിയ്ക്കും; മണലിൽ വസിയ്ക്കുമ്പോൾ മണലിന്റെ നിറമാണ് ഉണ്ടായിരിക്കുക.

അനുകരണം. നമ്മുടെ ഇടയിൽ അശക്തന്മാർ ശത്രുക്കളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടേണ്ടതിലേയ്ക്ക് കവടവേഷം കെട്ടി ശക്തിമാനാകുന്നത് നടിക്കുക പതിവുണ്ടല്ലോ. ജന്തുക്കൾക്കിടയിലും ഈ സമ്പ്രദായം കണ്ടുവരുന്നു ഈ സമ്പ്രദായത്തെയാണ് അനുകരണം (mimicry) എന്നു പറയുന്നത്. തെയ്യിപ്പാമ്പിന്റെ (Wolf Snake) ഉടലിൽ ചില കള്ളികൾ കാണാം ഈ കള്ളികൾ ഏകദേശം വെള്ളി

ചിത്രം 6.

1. വെള്ളിക്കുട്ടൻ. 2. തെയ്യിപ്പാമ്പ്.

കുട്ടൻപാമ്പിന്റെ മേൽ ഉള്ളതുപോലെയാണ്. (ചിത്രം 6 നോക്കുക.) വെള്ളിക്കുട്ടൻ വിഷമുള്ള ഒരു ജന്തുവാണ്. തെയ്യിപ്പാമ്പിന് വിഷമില്ല. അതിന്റെ ദേഹത്തിലുള്ള കള്ളികൾമൂലം അതു വെള്ളിക്കുട്ടനായിരിക്കുമോ എന്നു സംശയിച്ച് ശത്രുക്കൾ പേടിച്ച്ചൊഴിയുന്നു. സ്പ്രിംഗ് തല

പൊന്തിച്ചു ചീരുന്ന. നീക്കോലിയും തലപൊന്തിച്ചുവരു ന്നത് ശത്രുക്കളെ ഭയപ്പെടുത്തുവാനായിരിക്കാം. ചില ചിത്ര ശലഭങ്ങൾ കടന്നാലി (Wasp) ന്റെ വേഷം കയ്ക്കാറുണ്ട്. ഈ അനുകരണവും അതിന്റെ രക്ഷക്കുവേണ്ടിയാകുന്നു. പാറുകളിൽ ചിലവയുടെ ദേഹത്തിൽനിന്ന് ഒരു ദുർഗ്ന്ധം പുറപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ പക്ഷികൾ അവയെ തൊടുക യില്ല. ഈ സംഗതി അറിഞ്ഞിട്ടൊ എന്നു തോന്നുമാറ് ചില ചിത്രശലഭങ്ങൾക്ക് ഇങ്ങിനത്തെ ചില പാറുകളു ടെ രൂപം ഉള്ളതായ്ക്കാണു. അതിനാലാണ്, ദുർഗ്ന്ധം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന പാറുകളെന്നു കരുതി ശത്രുക്കൾ ഇവയെ പിടിക്കാതെ വിട്ടുപോകുന്നത്.

വിഷസഞ്ചികൾ. തേൾ (Scorpion) കടന്നൽ (Wasp) കലിക്കുന്നൻ അല്ലെങ്കിൽ പഴുതാര, (Centipede) സ്പ്രം (Cobra) വരിയൻപാമ്പ് (Viper) വെള്ളിക്കട്ടൻ (Krait) എന്നിവയ്ക്കെല്ലാം വിഷമുണ്ട്. വിഷം ഏല്പിക്കുന്ന പാമ്പുകൾക്ക് മേൽച്ചുണ്ടിനുപരിയായി വിഷം നിറയുന്ന രണ്ടു കഴുല (gland) കൾ ഉണ്ട്. ഓരോ കഴുലയിൽനിന്നും വിഷം ഒരു കുഴൽവഴിയായി വിഷപ്പല്ലിലേയ്ക്കുവരുന്നു. ഈ പല്ലു നീളമുള്ളതും പൊള്ളയായതും ആകുന്നു. പല്ലിലെ ചാ ലിന്റെ അറ്റത്ത് ഒരു ചെറുപാറമുണ്ടാകും. ഈ വിഷപ്പ ല്ലുകളെ ഉപയോഗിക്കാത്തപ്പോൾ പാറം മേല്പോട്ടാകത്ത ക്കവണ്ണം പാമ്പ് പല്ലുകളെ മടക്കി വായിൽ വെയ്ക്കുന്നു. ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ ഇവ പല്ലുകളെ നിവർത്തി പിടിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഇവയിൽകൂടി വിഷം ഒഴുകുന്ന താണ്. പാമ്പ് കടിക്കുന്ന സമയത്തിൽ ഈ വിഷപ്പല്ല

കൾ മാംസത്തിൽ പതിയുന്നു. അവയിൽകൂടി വിഷം ചോരയിൽ ചേരുന്നു. അതിനാൽ മോഹാലസ്യം ഉണ്ടാകുന്നു. വിഷം ഉഗ്രമായതാണെങ്കിൽ മരണാകൂടി നേരിടും.

തേളിനുള്ള വിഷസഞ്ചി അതിന്റെ വാലിന്റെ അറ്റത്താകുന്നു വിഷം ഉരുക്കൂട്ടുന്ന രണ്ടുകഴലുകളുണ്ട്. അവയിൽനിന്ന് വാലിന്റെ അറ്റത്തു് വിഷം വന്നുനിയുന്നു. തേൾ 'കുത്തു'മ്പോൾ വാലു ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കാം. ദേഹത്തിന്റെ മുഖിലുള്ള രണ്ടിരുകികൾ (nippers)കൊണ്ട്, ശരൂവിനെ ഇതു് പിടിച്ചു നിൽക്കുന്നു. ആഹാരസമ്പാദനത്തിനുവേണ്ടിയാണ് ഇതു് ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത്. ഇതിന്ന് കട്ടിയായ ആഹാരം കഴിക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കയില്ല; ഇതു് ഇരയുടെ ചോരകുടിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. കൂറ (Cockroach) മുതലായ ചെറിയ പ്രാണികളുടെ ചോര ഇതു് വലിച്ചുകുടിക്കുന്നു. പിടിയൽനിന്ന് ഇരവിട്ടുപോകാതിരിക്കുവാനാണ് ഇതു് കുത്തുന്നത്. തേളിന്റെ കുത്തു് ഏററു് നമുക്ക് വേദന ഉണ്ടാകും. അതു് ഒരു ദിവസത്തോളം നീണ്ടുനിന്നേയ്ക്കാം. ചിലപ്പോൾ കുത്തേററു് മരണാകൂടി സംഭവിയ്ക്കാം.

എട്ടുകാലി, കലിക്കുന്നൻ എന്നിവയും വിഷമുള്ള ജീവികളാകുന്നു. ഇവയുടെ വിഷസഞ്ചികൾ വായയുടെ ഇരുഭാഗത്തും ആണിരിക്കുന്നത്. ഇവ ഇരയെ മോഹാലസ്യപ്പെടുത്തിക്കൊല്ലുന്നു. എട്ടുകാലി ചോരകുടിക്കുന്നു; പഴുതാര ഇരയെ ചെറിയ കഷണമാക്കിത്തീരുന്നു.

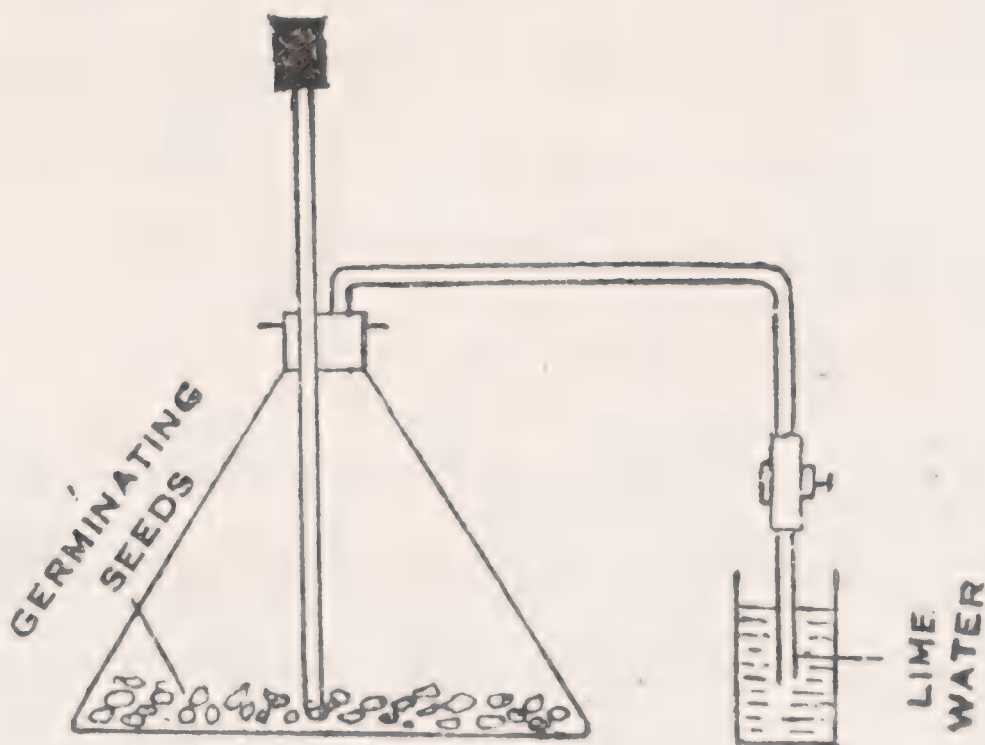
അദ്ധ്യായം 2.

സസ്യങ്ങളുടെ ശ്വാസോച്ഛ്വാസം.

മനുഷ്യരും മറ്റുള്ള ജന്തുക്കളും ശ്വസിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ സസ്യങ്ങളും ശ്വസിക്കുന്നു. നല്ലവായു ജന്തുക്കൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അംഗാരക-ദി-പ്രാണയുതിയെ അവ പുറത്തേയ്ക്കുവിടുന്നു.

ഇതുപോലെ സസ്യങ്ങളും ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്ന് പരിശോധനകൾമൂലം മനസ്സിലാക്കാം.

ഒരു ഫ്ലാസ്കം അതിന്നുപററിയ ഒരു കാക്കും എടുക്കുക. കാക്കിനുള്ളിൽ രണ്ടുകുഴലുകൾ കടത്തുക. നീളമുള്ള കുഴൽ ഫ്ലാസ്കിന്റെ അടിയിൽ എത്തേണ്ടതാണ്. ഈ കുഴലിന്റെ മുകൾഭാഗം ഒരു ഫണലിന്റെ വിസ്താരമുള്ള

ചിത്രം 7.

ഭാഗംപോലെ ഇരിക്കേണ്ടതാണ്. മററുകുഴൽ ഫ്ലാസ്കിന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് അധികം താണിരിക്കരുത്. ഈ കുഴ

ലിനെ ചിത്രത്തിൽ (ചിത്രം 7) കാണിച്ചിരിയ്ക്കുന്നപോലെ ഒരു റബ്ബർകുഴലിനോടുചേർക്കുക. റബ്ബർ കുഴലിനെ ഒരു ക്ലിപ്പ് (clip) കൊണ്ടു അമർത്തിവെക്കുക. ഫ്ലാസ്കിനുള്ളിൽ മുളച്ചുവരുന്ന കുറെ വിത്തു് ഇടുക. നീളമുള്ള കുഴലിന്റെ മേൽഭാഗം വേറൊരു കാർക്കൊണ്ടു മുടുക. രണ്ടു ഭിവസം കഴിഞ്ഞു് ഫ്ലാസ്കിലെ ചെറുകുഴലോടു് ചേർത്തിട്ടുള്ള റബ്ബർ കുഴലിന്റെ അറ്റത്തിൽ ഒരു ചെറുകുഴൽ ചെലുത്തി അതിന്റെ തുറന്ന അറ്റം ഒരു ബീക്കറിലെ ചുണ്ണാമ്പുവെള്ളത്തിൽ താഴ്ത്തുക. അമർത്തി (clip) അയച്ചുവിട്ടു് ഫണലിലെ കാർക്ക് നീക്കിട്ടു് ഫ്ലാസ്കിലേയ്ക്കു് വെള്ളം ഒഴിയ്ക്കുക. അപ്പോൾ ബീക്കറിലെ ചുണ്ണാമ്പുവെള്ളം പാൽനിറമുള്ളതായിത്തീരുന്നു.

ചുണ്ണാമ്പുവെള്ളം പാൽനിറമുള്ളതാവാൻ അംഗാരക-ദി-പ്രാണയുതി (Carbon-di-oxide) വേണം. ആയതിനാൽ, ഫ്ലാസ്കിൽനിന്നു് അംഗാരക-ദി-പ്രാണയുതി പുറപ്പെട്ടു് ചുണ്ണാമ്പുവെള്ളത്തോടു് യോജിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. ഫ്ലാസ്കിലെ മുളയ്ക്കുന്ന വിത്തായിരിയ്ക്കണം ഈ വാതകത്തെ ഉത്ഭവിപ്പിച്ചിരിയ്ക്കുക.

മുളച്ചുപൊന്നു വിത്തുകൾക്കു വകരം ചെടിയുടെ കൊമ്പു്, മൊട്ടു് മുതലായ ഏതെങ്കിലും ഭാഗങ്ങൾ ഫ്ലാസ്കിൽ ഇട്ടു് ഇതേ പരിശോധന നടത്താം. അപ്പോഴും ഇതേ ഫലംതന്നെയാണു് കിട്ടുക.

ആയതിനാൽ സസ്യങ്ങൾ മനുഷ്യരെപ്പോലെ ശ്വസിയ്ക്കുന്നു. എന്നാൽ സസ്യങ്ങൾക്കു് ജീവികൾക്കുള്ളപോ

ലെ പ്രത്യേകമായ ശ്വാസനേന്ദ്രിയമില്ല. സസ്യങ്ങളുടെ സർവ്വഭാഗങ്ങളും ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ചെയ്യുന്നു.

സസ്യങ്ങൾ ജീവികളെപ്പോലെ ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ചെയ്യുന്നതോടുകൂടി (ഒന്നാംഭാഗത്തിലെ അഞ്ചാമദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപ്രകാരം) പകൽസമയത്ത് അവ ജീവികൾ പുറത്തേയ്ക്കു വിടുന്ന അംഗാരക-ദി-പ്രാണയുതിയിൽ ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തി തങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുള്ള ഭാഗത്തെ സ്വീകരിച്ച് പ്രാണവായുവെ പുറത്തേയ്ക്കു വിടുന്നു.

അദ്ധ്യായം 3.

ആകർഷണം, സൂര്യപ്രകാശം, ജലസമ്പാദനം എന്നിവയെ
അശ്രയിച്ച് ചെടികളിൽ കാണുന്ന വളർച്ചകൾ—
നിദ്രയെ സംബന്ധിച്ച ചലനം.

മുളച്ചുതുടങ്ങുന്ന വിത്തിലെ ബീജവേരുകൾ ഭൂമിയുടെ
ഉള്ളിലേയ്ക്കു നീണ്ടുപോകുന്നു. എന്നാൽ തടിയായി വള-
രുന്ന ഭാഗം ഭൂമിയുടെ ആകർഷണത്തിന് (Gravity) വി-
പരീതമായുമാണ് വളരുന്നത്.

ബീജവേരുകൾ കീഴോട്ട് ഭൂമിയുടെ ആകർഷണത്തെ അ-
നുസരിച്ച് വളരുന്നുവെന്ന് കാണിയ്ക്കുവാൻ ഒരു പരിശോ-
ധന നടത്തുക. ഒരു ബീക്കറിൽ ഒരു പ്ലൈക്കോസ്റ്റ് ചരിച്ചു
വെയ്ക്കുക. മുളച്ചുപൊന്നു ഒരു വിത്തു് പ്ലൈക്കോ-
സ്റ്റിന്മേൽ മൊട്ടുസൂചികൊണ്ട് തറച്ചുനിർത്തുക. ബീജവേ-
രിന്റെ അഗ്രം ഈ അവസ്ഥയിൽ, മേല്പോട്ടോ, ചക്രവാ-
ളരേഖയ്ക്ക് സമാന്തരമായിട്ടോ ഇരിയ്ക്കട്ടെ. പ്ലൈക്കോസ്റ്റ്
കൂടക്കൂടെ നനയ്ക്കുക. രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞു ബീജവേരുകൾ

ചിത്രം 8.

എന്തുചെയ്തിരിയ്ക്കുന്നുവെന്ന് പരിശോധിയ്ക്കുക. അത് വളഞ്ഞു കീഴോട്ട് വന്നിരിയ്ക്കുന്നതായി കാണാം.

ഭൂമിയുടെ ആകർഷണത്തിന് വിപരീതമായിട്ടാണ് തടി വളരുന്നത്. ചട്ടിയിൽ വളരുന്ന ഒരു പൂച്ചെടിയെടുക്കുക. ചട്ടിയുടെ വാലംബമായി യ ലംബതലത്തിൽ ഇരിയ്ക്കത്തക്കവണ്ണം ചട്ടിയിരിയ്ക്കുന്ന ചട്ടി കിടത്തിയിടുക (ചിത്രം 8). നാലഞ്ചുദിവസം

കഴിഞ്ഞു ചെടി പരിശോധിക്കുക. ചെടിയുടെ തണ്ട് മേഘാട്ട് വളഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നത് കാണാം.

ആയതിനാൽ വേർ ഭൂമിയുടെ ആകർഷണഭാഗത്തേയ്ക്കും തടി ഭൂമിയുടെ ആകർഷണത്തിന് വിപരീതമായും വളരുന്നു.

ഇതിന്നും പുറമെ വേറൊരു വിധത്തിലും ചെടികൾക്കു വളർച്ച കാണാം. തടിയും ഇലയും സൂര്യപ്രകാശമുള്ള ദിക്കിലേക്കാണ് നീണ്ടു വളരുന്നത്. ഒരു ചെടിയിൽ വളരുന്ന ഇളയ സസ്യത്തെ ഒരു ചില്ലലമാറിയിൽ വെളിച്ചം കുറവുള്ള ഭാഗത്തായി വെയ്ക്കുക. രണ്ടുമൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞു അലമാറിയിൽ വെച്ച ചെടി പരിശോധിക്കുക. ചെടിയുടെ തടിയും ഇലയും ഗ്ലാസുഭാഗത്തേയ്ക്ക് വളഞ്ഞുവന്നിരിയ്ക്കുന്നതായി കാണാം. ഗ്ലാസുഭാഗത്തിൽ കൂടിയാണല്ലോ വെളിച്ചം അലമാറിയുടെ ഉള്ളിലേയ്ക്ക് പോകുന്നത്.

അതുകൊണ്ട് സസ്യത്തിന്റെ തടിഭാഗവും ഇലയും സൂര്യപ്രകാശമുള്ള ദിക്കു നോക്കി വളരുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

സസ്യങ്ങളുടെ വേരുകൾ വെള്ളമുള്ള ഭാഗത്തേയ്ക്ക് വളർന്നുചെല്ലും. ഒരു കമ്പിവലത്തട്ടിൽ ഈച്ചപ്പൊടി ഇടുക. അതിൽ മുളയ്ക്കുന്ന വിത്തുകൾ പാവുക. തട്ട് വായുവിൽ തൂങ്ങിനില്ക്കത്തക്കവണ്ണം കെട്ടിത്തൂക്കുക. ഈച്ചപ്പൊടിയിൽ വെള്ളം ഒഴിയ്ക്കുക. ആദ്യത്തിൽ കമ്പിവലയിലെ ഭാരത്തിൽ കൂടി തൈയിന്റെ വേരുകൾ ചോട്ടിലേയ്ക്ക് വരുന്നതായി കാണാം. അഞ്ചുദിവസത്തോളം ദിവസംപ്രതി സസ്യത്തെ പരിശോധിക്കുക. ചോട്ടിലേയ്ക്ക് വന്ന വേർ

നനവുളള ഈച്ചപ്പൊടി ഭാഗത്തെയ്ക്ക് പോകുവാൻ ശ്രമിയ്ക്കുന്നത് കാണാം.

ഇതേ സംഗതി പ്രകൃതിയിൽനിന്നും പഠിയ്ക്കാവുന്നതാണ്. കുളത്തിന്റേറയോ, തോട്ടിന്റേറയോ, പുഴയുടേയോ വക്കത്തു് ചെന്ന് നോക്കുന്നതായാൽ കരയിൽ വളരുന്ന മരങ്ങളുടെ വേരുകളെല്ലാം വെള്ളമുള്ള സ്ഥലത്തിലേയ്ക്ക് മണ്ണ് തുരന്നുവരുന്നത് നിങ്ങൾ കണ്ടിരിയ്ക്കുവാൻ ഇടയുണ്ടാകും.

ആയതിനാൽ സൂര്യപ്രകാശം, ഭൂമിയുടെ ആകർഷണം, ജലസാമീപ്യം എന്നിവയുള്ള ഭാഗത്തെ അനുസരിച്ച് സസ്യങ്ങൾക്ക് ചലനങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് നാം ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഈ ചലനങ്ങൾക്കു പുറമെ രാത്രിയിലും, നട്ടച്ചുസമയത്തും ഇലകളിൽ വേറൊരുമാതിരിയിലുള്ള ചലനവും കാണുന്നുണ്ട്. തകര, പുളി എന്നിവയുടെ ഇലകൾ രാത്രിയിൽ ചരിഞ്ഞോ മടങ്ങിയോ ഇരിയ്ക്കും. നട്ടച്ചുസമയത്തു് അവരച്ചെടിയുടെ ഇലകൾ കീഴോട്ടു് തുങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. 'നിദ്രയെ സംബന്ധിച്ച ചലനം' എന്നാണ് ഇവയെ പറഞ്ഞുവരാറുള്ളതു്.

ചെടികളുടെ ഈ ചലനങ്ങൾ ചെടികളെ മുളപ്പിയ്ക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ നമ്മെ വളരെ സഹായിയ്ക്കുന്നു. ഈ ചലനങ്ങൾ ഇല്ലെങ്കിൽ വിത്തു് കുഴിച്ചിടുമ്പോൾ നാം അത്യാധികം മനസ്സിരുത്തേണ്ടിവരും. ഈ ചലനങ്ങളുള്ളതിനാൽ വിത്തുകളെ നാം എങ്ങിനെ കുഴിച്ചിട്ടാലും അവ വേണ്ടമട്ടിലേ മുളച്ചുവരുകയുള്ളു.

അദ്ധ്യായം 4

പരിസരങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ചെടികളിൽ കാണുന്നമാറ്റം—
ചതുപ്പുപ്രദേശങ്ങളിലും, വെള്ളത്തിലും, മരുഭൂമികളിലും
വളരുന്ന സസ്യങ്ങൾ.

ചെടികൾ നാം എല്ലാമാതിരി സ്ഥലങ്ങളിലും കാണാറുണ്ട്. ചിലവ മണൽപ്രദേശങ്ങളിൽ വളരുന്നവ ആകുന്നു. ചിലവ വെള്ളത്തിൽ വളരുന്നു. വേറെ ചിലവയ്ക്ക് ചളിപ്രദേശമാണ് പററിയത്. മറ്റുചിലവ മരുഭൂമികളിലാണ് കണ്ടുവരുന്നത്. ഇവയുടെ സമ്പ്രദായങ്ങളെല്ലാം ഒരേ മാതിരിയിലുള്ളവയല്ല. പരിസരങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ചെടികളിൽ ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണുന്നു. തടി, വേര്, ഇല എന്നിവയുടെ ആകൃതിയിൽ ആണ് ഈ മാറ്റങ്ങൾ അധികമായിക്കാണുന്നത്.

ചതുപ്പുപ്രദേശങ്ങളിലെ ചെടികൾ. ചതുപ്പുപ്രദേശത്തിലെ മണ്ണ്, വെള്ളം വേണ്ടതിലധികം കുടിച്ചുകുളിമൺ ആയിരിക്കും. ഈ മണ്ണിൽ വായുപ്രസരം തീരെ ഉണ്ടാകുകയില്ല. ആയതിനാൽ ശ്വാസിക്കുവാൻ വേരുകൾക്ക് ചളിയുടെ മീതെ ചില സൗകര്യങ്ങൾ വേണം. ചതുപ്പുപ്രദേശത്തിൽ വളരുന്ന ചെടികൾക്ക് ചളിയുടെ മീതെ നില്ക്കുന്ന വേരുകൾ കാണാം. ഇവ ചെടിക്ക് ഒരു രക്ഷയായിത്തീരുന്നു. ഈ വേരുകളിൽ വായുസൂഷിരങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും.

ചതുപ്പുപ്രദേശങ്ങൾ രണ്ടുവിധത്തിലുള്ളവയാണ്. അവ 1) ശുദ്ധജലാശയങ്ങൾക്കടുത്തുള്ള ചതുപ്പുനിലങ്ങൾ

2) ഉപ്പുവെള്ളത്തിന്റെ അടുക്കെയുള്ള ചതുപ്പുനിലങ്ങൾ എന്നിവയാകുന്നു. ശുദ്ധജലത്തിന്റെ അടുക്കെയുള്ള ചതുപ്പുനിലങ്ങളിൽ വളരുന്ന ഒരു സസ്യമാണ് നെല്ല്. വെള്ളം യഥേഷ്ടം കിട്ടുന്ന പ്രദേശമാകയാൽ ഇങ്ങിനത്തെ ഭിക്ഷിൽ വളരുന്ന ചെടികളുടെ ഇലകൾക്ക് കനം കുറഞ്ഞിരിക്കും. ഇലകളിൽ സാധാരണയായ് കണ്ടുവരുന്ന സൂക്ഷ്മസൂചിരങ്ങളുടെ എണ്ണം അധികരിച്ചിരിക്കും. വായുശേഖരത്തിനുവേണ്ടി വരുന്ന സ്ഥാനങ്ങൾ തണ്ടിൽ കാണുന്നതായിരിക്കും.

ഉപ്പുവെള്ളത്തിന്നരികെയുള്ള ചതുപ്പുനിലങ്ങളിലെ മണ്ണിൽ നനവാ ഉപ്പും ഉണ്ടാകും. ഉപ്പുവെള്ളം ചെടിക്കു പറ്റിയതല്ല. ആയതിനാൽ ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ വളരുന്ന ചെടികളിൽ ഉപ്പുവെള്ളം അകത്തേയ്ക്കു കടക്കാതിരിയ്ക്കുത്തക്കവണ്ണം ചെടികളുടെ പുറംപോള വളരെ കട്ടിയുള്ളതായിരിയ്ക്കും. ഈ ചെടികളുടെ ഇലകൾ വീതികുറഞ്ഞതായുളളിരിക്കും. ഉപ്പുവെള്ളത്തിന്നരികെയുള്ള ചതുപ്പുനിലങ്ങളിൽ വളരുന്ന ഒരു ചെടിയാകുന്നു അവിസെനിയാ (Avicennia) എന്നതു്.

വെള്ളത്തിൽ വളരുന്ന ചെടികൾ. കുളച്ചുണ്ടി, താമര, ആമ്പൽ, കുളവാഴ, ചെങ്കുഴിനീർക്കിഴങ്ങ് എന്നിവയെല്ലാം വെള്ളത്തിൽ വളരുന്ന ചെടികളാകുന്നു. ഇവയിൽ രണ്ടുതരം ചെടികളുണ്ട്. ഒരുവകച്ചെടികൾ വെള്ളത്തിനുള്ളിൽതന്നെ വളരുന്നവയാണ്. താമര, ആമ്പൽ, ചെങ്കുഴിനീർക്കിഴങ്ങ് എന്നിവ ഇത്തരം ചെടി

കൾക്കുദാഹരണങ്ങളാകുന്നു. ഇവയിൽ ചിലവയുടെ വേർ
 അടിതൊട്ടിരിയ്ക്കയില്ല. (ഉദാ:- ചെങ്കുഴിനീർക്കിഴങ്ങ്)
 വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിഇരിക്കുന്ന ചെടികളിൽ താഴെ പ്രസ്താ
 വിക്കുന്ന സംഗതികൾ കാണാവുന്നതാണ്. ഇവയുടെ
 ഇല ചെറിയവയായിരിയ്ക്കും. വിരലുകൾപോലെ ഇലക
 ളിൽ പലഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. പേരുകൾക്ക് വലിയ ബലം
 ഉണ്ടാവുകയില്ല. ആണി:വർ ഇവയ്ക്ക് തീരെ ഇല്ലെന്നു
 തന്നെ പറയാവുന്നതാണ്. വെള്ളത്തിനീതെ ഇലകളോടു
 കൂടിയിരിയ്ക്കുന്ന സസ്യങ്ങളുടെ ഇലകൾക്ക് നല്ലവിസ്താര
 മുണ്ടാകും. ഒരു തണ്ടിന്മേൽ ഒരു ഇല മാത്രമെ ഉണ്ടാവുക
 യുള്ളൂ. തടിയ്ക്ക് ബലം ചുരുങ്ങും. തണ്ടിൽ വായു ശേഖരി
 ക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. ഇലയുടെ മുകളിലാ
 ണ് (ചോട്ടിലല്ല) ചെറിയ ദ്വാരങ്ങളുള്ളത്. ഇവ വളരെ
 ഉണ്ടാവുകയില്ല. ഇവയിൽകൂടിയാണ് വായു, ചെടിയുടെ
 പച്ചില മണിക (chlorophyll granules) ഉിൽ ചെന്നു
 ചേരുന്നത്. ഇലകളുടെ മേൽഭാഗത്തു് മെഴുകുതേച്ചപോ
 ലെ മിനുസമായിരിക്കും. വെള്ളംവീണാൽ ഇവയ്ക്ക് നന്നവു
 തട്ടുകയില്ല. ഇലകളുടെ അടിഭാഗം വയലറ്റ് (violet)
 നിറമുള്ളതായിരിക്കും.

വെള്ളത്തിലുള്ള ചില ചെടികൾ മാംസഭോജികളാ
 കുന്നു. ശിശിരപത്രം എന്ന ചെടി ഇതിന്നുദാഹരണമാ
 കുന്നു. ഈ ചെടിയിൽ ചെറിയ കുഴലുകളുണ്ട്. ഇവ വെ
 ള്ളത്തിലെ ജീവികളെ ആകർഷിച്ച് അവയുടെ ചോര വലി
 ച്ചെടുക്കും. ഈ ചോരയാണ് സസ്യത്തിന്റെ വളച്ചുയ്ക്ക്
 ഉപകരിയ്ക്കുന്നത്.

മരുഭൂമിയിലെ ചെടികൾ. മരുഭൂമികളിൽ വെള്ളത്തിന് കുറവുണ്ട്. വെള്ളം കൂടാതെ ചെടികൾക്ക് ഒരു ദിവസം പോലും കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ആയതിനാൽ ഇവിടെയുള്ള ചെടികൾ അവയുടെ തടിയിലും മറ്റും ഉള്ള വെള്ളത്തെ വേഗം കളയുകയില്ല. ഈ ആവശ്യത്തിനായി മരുഭൂമിയിലെ ചെടികൾക്ക് വീതി ചുരുങ്ങിയ ഇലകളാണ് ഉണ്ടായിരിക്കുക. കാരാടിമരം (ചവോക്ക് - Causarina) കോൽക്കള്ളി, വേപ്പ് എന്നിവ ഉദാഹരണങ്ങളാകുന്നു. മരുഭൂമികളിലെ ചില ചെടികളിൽ അവയുടെ തടിമുതലായ ഭാഗങ്ങൾ വളരെ വെള്ളം ശേഖരിച്ചുവെയ്ക്കുന്നു. ഇങ്ങിനത്തെ ചെടികൾക്ക് ഇലകൾ നന്നെ കുറവായിരിക്കും. ഈ വെള്ളം ആവിയായി പോകാതിരിപ്പാൻ അവയുടെ പുറംതൊലി വളരെ കട്ടിയുള്ളതായിരിക്കും. ചട്ടകക്കള്ളി, കറവാഴ, എന്നിവ ഇവയ്ക്ക് ഉദാഹരണങ്ങളാകുന്നു. മരുഭൂമിയിലെ ചില ചെടികൾ വെള്ളം സന്ധാദിക്കേണ്ടതിലേയ്ക്ക് ആണിവേരുകളെ ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിലേയ്ക്ക് ആഴത്തിലായി നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നു. മുറക്കൈ (Aloe) ഇതിന്നുദാഹരണമാകുന്നു. മരുഭൂമിയിലെ ചെടികൾക്ക് മൃഗങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷകിട്ടുവാൻ മുളകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇല്ലിമുളകും, ചട്ടകകള്ളിയും ചതുരക്കള്ളിയും ഇതിന്നുദാഹരണമായി പറയാം.

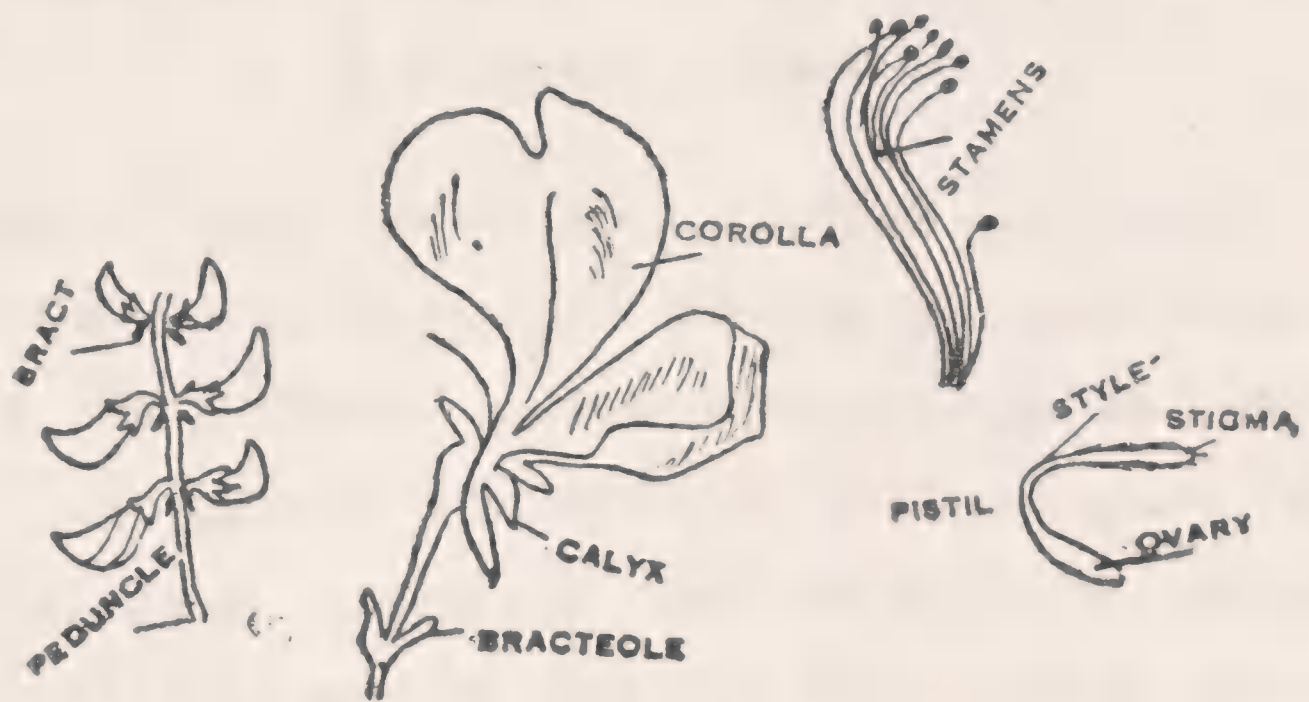
അദ്ധ്യായം 5.

സസ്യങ്ങൾക്കും ജീവികൾക്കും തമ്മിലുള്ള പരസ്പരസഹായം—
പക്ഷികളും ചെറുപ്രാണികളും ആകുന്നു പരപരാഗ
സഹായം വരുത്തുന്നത്.

സൂചിമുഖി, ഉറുമ്പ്, ചിത്രശലഭം എന്നിവയെല്ലാം
പൂന്തേൻ വളരെ ഇഷ്ടമാണ്. പൂന്തേൻ പൂവിന്റെ അന്ത
ഭാഗങ്ങളിൽ ഇരിയ്ക്കുന്നതാണ്. ആയതിനാൽ ജീവിക
ൾക്ക് ചെടികളിൽനിന്ന് സഹായം ലഭിയ്ക്കുന്നു. സസ്യ
ങ്ങൾക്കും ജീവികളിൽനിന്ന് ഉപകാരം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്.
പൂന്തേൻ കുടിയ്ക്കുവാൻ പോകുന്ന ജീവികളുടെ ശരീരത്തി
ലും, ചിറകുകളിലും ചെടികളിലുള്ള പൂവിലെ പരാഗം
(പൂമ്പൊടി-Pollen powder) പറ്റുന്നു. ഈ ജീവികൾ
മററൊരു പൂവിൽ ചെന്നിരിയ്ക്കുമ്പോൾ ഈ പരാഗം
പൂവിൽ പതിയ്ക്കുകയും ചെടിയിൽ കായുണ്ടാവുകയും ചെ
യ്യുന്നു. ചെടിയ്ക്കാകട്ടെ, ജീവിയ്ക്കാകട്ടെ താന്താങ്ങൾ ചെ
യ്യുന്ന മഹത്തായ പ്രവൃത്തിയുടെ മതിപ്പ് എന്തെന്ന് ഒട്ടും
തന്നെ അറിയുകയില്ല. പ്രകൃതിയുടെ ഗ്രന്ഥതന്ത്രം ആശ്ചര്യ
കരംതന്നെ!

ഒരു പൂവ് പരിശോധിക്കുന്നതായാൽ താഴെ കാ
ണുന്ന മുഖ്യഭാഗങ്ങൾ അതിൽ കാണാവുന്നതാണ്. (ചി
ത്രം 9.) പൂക്കാമ്പിന്റെ അറ്റത്തിൽ പൂ ഉണ്ടാകുന്നു.
പൂവും കാമ്പും ചേരുന്ന സ്ഥലത്തു് ചെറുഇലയുടെ ആകൃ
തിയിൽ കാണുന്നത് വൃന്ദപുഷ്പം (bract) ആകുന്നു. പൂവി

ന്റെ അടിയിൽ പുഷ്പപടം (calyx) കാണാം. പുഷ്പപടത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഉപവൃന്ദപുഷ്പം (bracteole) സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. കാലിക്സ് അല്ലെങ്കിൽ പുഷ്പപടം എന്നതിന്റെ

ചിത്രം 9.

ഉള്ളിലായി ഭദ്രവൃത്തം (corolla) ഉണ്ടെന്നു കാണുക. ഇതിന്റെ ഉള്ളിലാണ് പുഷ്പകേസര (stamen) വൃത്തം ഉള്ളത്. ഇതുകൊണ്ട് ചിത്രത്തിൽ വേർതിരിച്ചുകാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വൃത്തത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ ഗർഭകേസരം (pistil) ഉണ്ട്. ഗർഭകേസരത്തിൽ മൂന്നുഭാഗങ്ങളുണ്ട്. ഇതെല്ലാം ചിത്രത്തിൽ നോക്കി മനസ്സിലാക്കുക. ഗർഭകേസരത്തേയും പൂവിൽനിന്ന് പിരിച്ചിട്ടാണ് ചിത്രത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നത്.

പൂവിൽ പുഷ്പകേസരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ പൂത്തേൻ ഉണ്ടാകും. ഈ സ്ഥാനത്തേക്കുള്ള വഴി ചെറു പ്രാണികൾക്ക് കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിന് ഭദ്രവൃത്തം സഹായിക്കുന്നു. പുഷ്പകേസരത്തിലുള്ള പരാഗസഞ്ചിയിൽ പരാഗം (Pollen powder) അല്ലെങ്കിൽ പൂമ്പൊടി ഉണ്ടാകുന്നു.

പൂവിൽ പുഷ്പസരവും ഗർഭകേസരവും ആണ് മൂ
ഖ്യാവയവങ്ങൾ. ഇവയിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഭാഗം
ഗർഭകേസരമാണ്.

ഒരു ചെടിയിലുള്ള ഒരു പൂവിലെ പൂമ്പൊടി അതേ
പുഷ്പത്തിലുള്ള ഗർഭകേസരിത്തിന്റെ കീലാഗ്ര (Stigma)
ത്തിൽ വീഴുകയോ അതേജാതി ചെടിയിലുള്ള വേറൊരു
പൂവിൽ വീഴുകയോ ചെയ്യുന്ന വ്യാപാരത്തെ പരാഗസം
യോഗം (Pollination) എന്നു പറയുന്നു. ഒരു പുഷ്പത്തിലെ
കീലാഗ്രത്തിൽ പരാഗം വീഴുന്നതായാൽ അതിനെ സ്വയ
പരാഗസായോഗം എന്നു പറയുന്നു. വേറൊരു പുഷ്പത്തി
ലെ കീലാഗ്രത്തിൽ വീഴുന്ന വ്യാപാരത്തെ പരപരാഗ
സംയോഗം (cross-pollination) എന്നും പറയും.

പ്രകൃതിയിൽ പരപരാഗസംയോഗമാണ് അധികം
നടക്കുന്നത്. ഈ സംയോഗം തനിയെ നടക്കുകയില്ല.
പൂമ്പൊടികൾ ഒരു പൂവിൽനിന്ന് വേറൊരു പൂവിലേയ്ക്ക്
സഞ്ചരിക്കുകയില്ല. ഈ പൊടികളെ എത്തിക്കുവാൻ
ചില ജീവികൾവേണം. ചൂന്തേൻ കുടിയ്ക്കുന്ന ജീവികൾ
പൂവുതോറും സഞ്ചരിയ്ക്കുമ്പോൾ അവ അറിയാതെതന്നെ
ഒരു പൂവിലെ പൂമ്പൊടികളെ ദേഹത്തിൽ വഹിച്ചുകൊ
ണ്ട് അന്യപുഷ്പങ്ങളിൽ ചെന്ന് അവയുടെ കീലാഗ്രത്തിൽ
പൂമ്പൊടികളെ വീഴുവാൻ ഇടയാക്കിട്ട് പറന്നുപോയ്ക്കി
യുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൪.

പ്രാണികളുടെ സാമുദായികജീവിതം—

തേനീച്ചകളും ഉറുമ്പുകളും.

തേനീച്ചകളും ഉറുമ്പുകളും കൂട്ടംകൂട്ടമായി വസിക്കുന്ന ജീവികളാകുന്നു. ഇവ കൂട്ടിന്റെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി ഒത്തൊരുമിച്ച് ജോലിചെയ്യുന്നു. ഈ ജീവികളെ സാമുദായിക ജീവികളെന്ന് വിളിക്കുന്നു.

തേനീച്ച. ഒരു തേനീച്ചകൂട്ടിൽ മൂന്നുവിധം തേനീച്ചകളെ കാണാം. (ചിത്രം 10). അവ രാജ്ഞി, അലസൻ,

ചിത്രം 10.

വേലക്കാർ എന്നിവയാകുന്നു. രാജ്ഞിയാകുന്നു മുട്ടയിടുന്നത്. അലസന്മാർ ആൺതേനീച്ചകളാകുന്നു. ഒത്തവളച്ചിൽ എത്തിട്ടില്ലാത്തവയും മുട്ടയിടാത്തവയും ആയ തേനീച്ചകളാകുന്നു വേലക്കാർ. ഇവയാകുന്നു കൂട്ടിലെ ജോലികളെല്ലാം നടത്തുന്നത്. പൂത്തേൻ, പൂമ്പൊടി എന്നിവ പൂക്കളിൽനിന്ന് കൊണ്ടുവന്ന് ഇവ തേനീച്ച കൂട്ടിലെ അറകളിൽ സൂക്ഷിയ്ക്കുന്നു. അറ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുക, രാജ്ഞി ഇടുന്ന മുട്ടകൾ കീടഭംഗയിലിരിയ്ക്കുമ്പോൾ അവയെ പോ

റി വളത്തുക, അറകൾ (അടകൾ) കേടു വരാതെ നോക്കുക, രാജ്ഞിക്ക് വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കുക, ശത്രുക്കളോട് എതിർക്കുക എന്നിത്യാദി ഭാരമേറിയ പ്രവൃത്തികളെല്ലാം വേലക്കാർ നടത്തുന്നു. കൂട്ടിലെ ഈച്ചകൾ അവരവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ മത്സരബുദ്ധി കൂടാതെ കൂട്ടിന്റെ നന്മക്കായി എപ്പോഴും പ്രവൃത്തിക്കുന്നു.

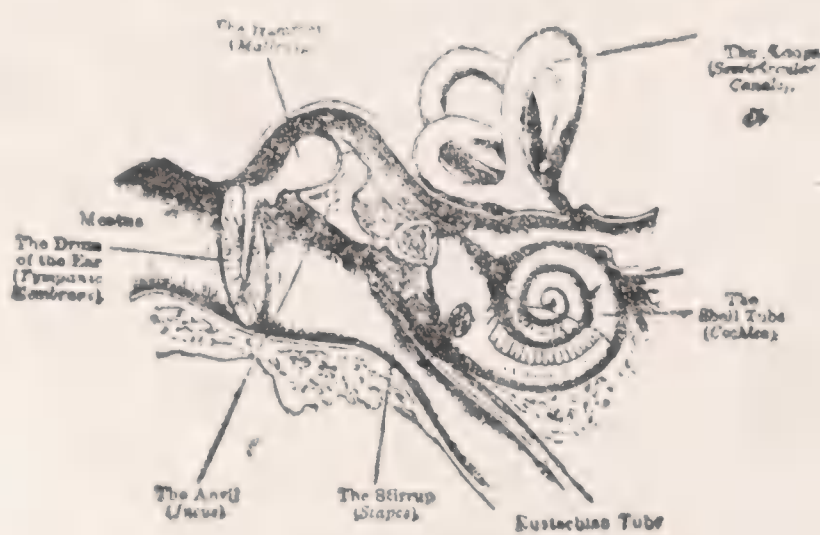
ഉറമ്പ്. ഇവയിലും മൂന്നുവിധം കൂട്ടുകാരെ കാണുന്നു. അവ ആൺ-ഉറമ്പുകൾ, പെണ്ണുറമ്പുകൾ, വേലക്കാർ എന്നിവരാകുന്നു. വേലക്കാർക്ക് ചിറകുകളില്ല. ആൺ-ഉറമ്പിനും പെണ്ണുറമ്പിനും ചിറകുകൾ ഉണ്ട്. ചിറകുള്ള ഉറമ്പുകൾ ചില പ്രത്യേക അവസരങ്ങളിൽ മാത്രമേ പറക്കുകയുള്ളൂ. പെണ്ണിന്റെ പ്രവൃത്തി മുട്ടകൾ ഇടുക മാത്രമാകുന്നു. വേലക്കാരാണ് പുററിന്റെ രക്ഷയ്ക്കും വൃത്തിയ്ക്കും വേണ്ടി അതിപ്രയത്നം ചെയ്യുന്നത്. വേലക്കാരിൽ ചിലർക്ക് വലിപ്പം കൂടിയ തല കാണുന്നു. അവ വല്ലാതെ കഴിക്കും.

അദ്ധ്യായം 7.

ജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങൾ.

ചെവി—കേൾക്കുന്നതെങ്ങിനെ—ചെവിയ്ക്ക് നേരിടാവുന്ന
കേടുകളും അവയ്ക്കുള്ള പരിഹാരങ്ങളും—തോലും
അതിന്റെ പ്രവൃത്തിയും—മൂക്ക്—നാവ്.

ചെവി. ശ്രവണേന്ദ്രിയത്തെ ചെവി എന്ന് നാം പറയുന്നു. ഇതിനെ (1) പുറംചെവി. (2) നടുച്ചെവി. (3) ഉൾച്ചെവി എന്നിങ്ങനെ മൂന്നായി പിരിക്കാം (ചിത്രം 11). പുറംചെവിയും നടുച്ചെവിയും ചേർന്നുണ്ടത് കണ്ണഭേരി (Tympanum)

ചിത്രം 11.

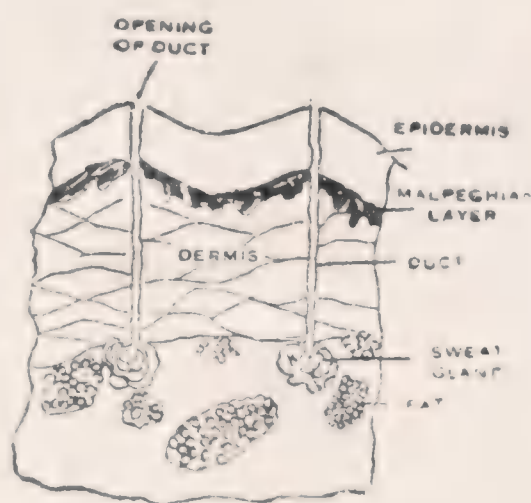
എന്നൊരു ചർമ്മം കാണാം. സാധാരണയായി പുറംചെവിയെയാണ് നാം ചെവി എന്ന് പറയുന്നത്. ഇത് ശരിയല്ല. പുറം

ചെവിയിൽ ടിംപാനം വരെ ഒരു കഴലുണ്ട്. കണ്ണഭേരിയോട് ചേന്ന് ഒരു എല്ലം അതിന്ന് തുടച്ചുയായി വേറെ രണ്ട് എല്ലുകളും നടുച്ചെവിയിൽ കാണാം. മൂന്നാമത്തെ എല്ല് ഉൾച്ചെവിയോട് തൊട്ടുനില്ക്കുന്നു. നടുച്ചെവിയുടെ അടിയിൽനിന്ന് തൊണ്ടയിലേക്ക് കണ്ണാത്തർനാളം (Eustachian tube) പോകുന്നു. ഉൾച്ചെവിയിൽ ശങ്കിന്റെ ആകൃതിയിലുള്ള കണ്ണവള്ളി (Cochlea) യും അദ്ധ്യക്ഷാകൃതിയിലുള്ള മൂന്നു കഴലുകളും ഉണ്ട്. കർണ്ണവള്ളിയിൽ ഒരു സഞ്ചിയുണ്ട്. സഞ്ചിയിലും അതിന്റെ പുറത്തും ദ്രാവകമുണ്ട്. മസ്തിഷ്കത്തിൽനിന്ന് കണ്ണത്തരമ്പുകൾ ഉൾച്ചെവിയ്ക്കു വന്ന് ചെറിയ നാഡപോലെ ആയിത്തീർന്ന് സഞ്ചിയിലെ ദ്രാവകത്തിൽ മുങ്ങിക്കിടക്കുന്നു.

നാം ശബ്ദങ്ങൾ കേൾക്കുന്നത് ചെവിയുടെ സഹായത്താലാകുന്നു. ശബ്ദതരംഗങ്ങളെ പുറംചെവിയുടെ പരന്ന ഭാഗം പിടിച്ചുനിർത്തുന്നു. അപ്പോൾ ആ തരംഗങ്ങൾ കഴൽവഴിക്ക് കണ്ണഭേരിയിൽ തട്ടുന്നു. ആ വഴിക്ക് കണ്ണഭേരിയിൽ ചലനങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ഈ ചലനങ്ങൾ നടുച്ചെവിയിലെ എല്ലുകളുടെ സഹായത്താൽ ഉൾച്ചെവിയിൽ എത്തുന്നു. അവിടെയുള്ള ദ്രാവകത്തിൽ ഇളക്കം തട്ടുന്നു. ദ്രാവകം ഇളകുമ്പോൾ തരമ്പുകളുടെ അഗ്രങ്ങൾ ആടുന്നു. ഈ ആട്ടം കണ്ണത്തരമ്പുവഴിയ്ക്ക് തലച്ചോറിൽ എത്തുന്നു. അപ്പോൾ തലച്ചോറ് ഏതുവിധം ശബ്ദമാണു കേട്ടതെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു.

തോലു്. ഇതിന്റെ ചിത്രം (ചിത്രം 12) നോക്കുക.

തോലിൽ നാലട്ടികൾ കാണാം. പുറത്തോൽ ഉൾത്തോലിനെ മൂടിയിരിക്കുന്നു. പുറത്തോലിയുടെ അടിയിൽ നാഡി (Blood tube) കൾ ഉള്ള ഒരു അട്ടി ഉണ്ടു്. ഇതിന്റെ അടിയിൽ വിയപ്പു് കഴലുകൾ അടങ്ങിയ ഒരു അട്ടിയാണുള്ളതു്. ഈ അട്ടിയുടെ ചുവട്ടിൽ കൊഴുപ്പുകഴലുകൾ കാണാം. പുറത്തോലിന്റെ അടിഭാഗം ദേഹ

ചിത്രം 12

ചിത്രം 12

ത്തിന്നു് നിറം നല്കുന്ന മാൽപേഗിയൻ (Malpighian) പാളി ആകുന്നു. വിയപ്പു് കഴലുകളിൽനിന്നു് ഓരോ കഴൽ പുറപ്പെട്ടു പുറത്തോലിയിലെ ഓരോ സൂഷിരത്തിൽ വന്നുവസാനിയ്ക്കുന്നു. കൊഴുപ്പു കഴലുകളിൽനിന്നു് രോമത്തിന്നു മെഴുകു കിട്ടുന്നു. പുറത്തോലി തടിപ്പു് ഉള്ളിലേയ്ക്കു ചേർന്നിട്ടുള്ളതാകുന്നു രോമം എന്നതു്.

രോമക്കാലു് ഉൾതൊലിയിലാണുള്ളതു്. രോമക്കാലു് വളരുന്നു. രോമത്തിൽ രക്തകുഴലുകൾ (നാഡികൾ) ഇല്ല. ആയതിനാൽ രോമം മുറിച്ചാൽ വേദന ഇണ്ടാവുകയില്ല; എന്നാൽ പഠിച്ചെടുക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചാൽ രോമക്കാലു് വളരുന്നതുകൊണ്ടു വേദന ഉണ്ടാകും. രക്തത്തിൽ നിന്നു വിയർപ്പുകുഴലുകൾ വിയർപ്പു ശേഖരിയ്ക്കുന്നു. ഉൾതൊലിയിൽ ഞരമ്പുകൾ വന്നുവസാനിക്കുന്നു.

ശരീരത്തിന്റെ ഉള്ളിലുള്ള അവയവങ്ങളെ പുറമെ നിന്നുള്ള ഉപദ്രവങ്ങളിൽനിന്നു് തോലാണു് കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നതു്. ദേഹത്തിന്റെ താപക്രമത്തെ രോഗമില്ലാത്തപ്പോഴെല്ലാം സദാപി 98.4°F . താപക്രമത്തിൽ നിലനിർത്തുവാൻ സഹായിക്കുന്നതു തോലാണു്. ദേഹത്തിലെ മലിനങ്ങൾ അടങ്ങിയ വിയപ്പിനെ പുറമെ കളയുന്നതു തോലിന്റെ സഹായത്താലാണു്. തണുപ്പു്, ചൂടു്, മാർദ്ദവം, കാഠിന്യം എന്നീ അറിവുകൾ സമ്പാദിക്കുന്നതു തോലുകൊണ്ടാണു്. തോലിനെ സ്പർശനേന്ദ്രിയം എന്നു പറയാറുണ്ടു്.

മുക്കി. മുക്കിന്റെ ഉൾഭാഗത്തിലാകുന്നു ശ്വാസോന്ദ്രിയം ഇരിക്കുന്നതു്. മുക്കിനുള്ളിൽ നേരിയ ഒരു ചർമ്മമുണ്ടു്. ഇതിൽ നാരുപോലെയുള്ള ഞരമ്പുകൾ പരന്നുകിടക്കുന്നു. (ചിത്രം 13) മുക്കിലെ ദ്വാരങ്ങളിലൂടെ വാസന മേൽഭാഗത്തേയ്ക്കു വ്യാപിക്കുന്നു. മേൽഭാഗത്തുള്ള ചർമ്മത്തിൽ നന്മുണ്ടാകും. ഈ നന്മവിനാൽ വാസന ചർമ്മത്തിലെ നീരിൽ അലിയും. അപ്പോൾ തലമുറ്റാരിലെ

ഞരമ്പുകൾക്ക് ഒരുണവുണ്ടാകും. ഈ സംഗതിയെ തലച്ചോർ മനസ്സിലാക്കും. തൽഫലമായി, നാം വാസന തിരിച്ചറിയുന്നു.

ചിത്രം 13

നാവ്. ഇതു രസനേന്ദ്രിയമാകുന്നു. ഇതിന്റെ ചിത്രം (ചിത്രം 14) നോക്കുക. നാവിന്റെ ഉപരിഭാഗത്തുള്ള ചെറുപിണ്ഡങ്ങളിൽ ഞരമ്പുകൾ വന്നുചേരുന്നിരിക്കുന്നു. ഈ പിണ്ഡങ്ങളെ രസനഗോള (Taste bud) ങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നു. സ്വാദറിയുന്നതു് ഇവയുടെ സഹായത്താലാകുന്നു. ദ്രാവകമായതിന്നു ശേഷമെ ഞരമ്പിന്നു പദാർത്ഥങ്ങളുടെ രസജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഈ ആവശ്യത്തിന്നു് ഉമിപീർ സഹായിക്കുന്നു. ഉമിനീർ പദാർത്ഥഭാഗത്തെ അലിയിക്കുന്നു. ഈ അലിഞ്ഞ രസം ഞരമ്പുകളുടെ അഗ്രങ്ങളെ ഉന്മേഷമുള്ളവയാക്കുന്നു. ഞരമ്പുകൾ വഴി

തലച്ചോറിലേയ്ക്ക് അറിവുകിട്ടുന്നു. അവിടെയുള്ള ചില പ്രത്യേക അറകൾ (Cells) സ്വാദിനെ വേർതിരിച്ചറിയുന്നു. എണ്ണകൾ ഉമിനീറിൽ അലിയുകയില്ല. വാസ്തവത്തിൽ ആവണക്കണ്ണയ്ക്കു

ചിത്രം 14

ദുർസ്വാദില്ല. ദുർസ്വാദുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നത് വ്യാമോഹമാകുന്നു. ദുഗ്ന്ധമാണ് അതിനുള്ളത്. മൂക്കുപാതതി ആവണക്കണ്ണു കടിയുണ്ടെന്നതായാൽ യാതൊരു അനുചിതവും തോന്നുന്നതല്ല.

വിദ്യ

അദ്ധ്യായം 1.

ഇരുമ്പ്, പിശു, കാട് (പിശുക്കുട്ട്) അലുമിനിയം എന്നിവ വിദ്യപണികൾക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുന്ന രീതി.

പണ്ടുള്ളവർ വിദ്യകെട്ടുവാൻ കല്ല്, മണ്ണ്, മരം എന്നിവ മാത്രമേ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. രണ്ടു മരക്കഷണങ്ങൾ കൂട്ടി ചേർക്കുവാനുള്ള ആണിപോലും മരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതായിരുന്നു. പിന്നീട് ഈ ആണി മുതലായവ ലോഹങ്ങൾകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടു തുടങ്ങി.

ഇരുമ്പ്. വിദ്യസാമഗ്രികളിലെ ലോഹസാമാനങ്ങളിൽ അധികവും ഇരുമ്പുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയവയാകുന്നു.

മൂന്നുതരം ഇരുമ്പുണ്ട്. അവ വാപ്പിരുമ്പ് (cast iron) തേനിരുമ്പ് (wrought iron), ഉരുക്ക് (steel), എന്നിവ ആകുന്നു.

വാപ്പിരുമ്പിനെ ചീനച്ചട്ടി ഇരുമ്പ് എന്നും പറയാറുണ്ട്. ഇതു വാർപ്പുസാമാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ പറ്റിയതാകുന്നു. തൂണുകൾ, വണ്ണമുള്ള ഇരുമ്പുകമ്പികൾ, ഇരുമ്പുകാലുകൾ എന്നിവ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഈ ഇരുമ്പാണ് നല്ലത്.

തേനിരുമ്പ് കാച്ചി പല ആകൃതിയിലുള്ള സാമാനങ്ങൾ ആക്കാം. നേരിയ കമ്പികൾ, ആണികൾ, ഇരുമ്പോടാവൽ, (iron-bolt) കൃഷിസാമാനങ്ങൾ എന്നിവ എല്ലാം തേനിരുമ്പുകൊണ്ടാണ് ഉണ്ടാക്കിവരുന്നത്.

ഉരുക്ക് സ്വലവും ഉറപ്പും ഉള്ളതാണ്. ആകാശം ഉരുക്കുന്ന വമ്പിച്ച കെട്ടിടങ്ങൾ കെട്ടുവാനുള്ള വീട്ടങ്ങൾ ഉരുക്കുകൊണ്ടാകുന്നു. അമേരിക്കയിലെ ന്യൂയാർക്ക് നഗരത്തിൽ, '68 നിലകളുള്ള ക്രിയിസ്ലർ (Chrysler) മാളിക ഉരുക്കുഭിത്തികൾകൊണ്ടും ഉരുക്കുവീട്ടങ്ങൾകൊണ്ടും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. ഉരുക്കുകൊണ്ടു തീർത്തിട്ടുള്ള വീടുകൾ ഭൂകമ്പത്താൽ മറിഞ്ഞുവീഴുന്നതല്ല. തിരുകാണി (Screw), വട്ടം പിരിയും, എന്നിവ ഉരുക്കുകൊണ്ടാണ് ഉണ്ടാക്കുക.

ഇരുമ്പ് വേഗം തുരുപ്പിടിയ്ക്കുന്നതാണ്. അപ്പോൾ അതിന് ഉറപ്പും കുറയും. അത് ഇങ്ങിനെ തുരുമ്പുപിടിയ്ക്കാതിരിപ്പാനും ചില വഴികളുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി ഇരുമ്പിനേൽ നാകം (zinc) പുശിയാൽ അത് തുരുമ്പു പിടിയ്ക്കയില്ല. ഇങ്ങനെ നാകം പുശിയ ഇരുമ്പിന് ഗാൽവനയിസ്റ്റ് ഇരുമ്പ് (galvanized iron) എന്നാണ് പേര്. അഷ്ടാടിയിൽനിന്ന് മേടിക്കുന്ന തുരുപ്പം നാകത്തകിടകൾ ഗാൽവനയിസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ട ഇരുമ്പുതകിടകൾ ആകുന്നു. ക്രോമിയത്തോടോ മാംഗനീസത്തോടോ ഇരുമ്പുചേർത്തു ഉണ്ടാക്കുന്ന മിശ്രലോഹത്തിൽ കുറു തീരെ തട്ടുന്നതല്ല. ഈ മിശ്രലോഹങ്ങൾക്ക് കാഠിന്യവും ശോഭയും ഉണ്ടാകും. ഇരുമ്പുപെട്ടികൾ ഉണ്ടാക്കുന്നത് ഇങ്ങിനത്തെ മിശ്രലോഹങ്ങൾകൊണ്ടാണ്.

പിച്ചള (പിത്തള) പിച്ചള ഒരു മിശ്രലോഹമാകുന്നു. ചെമ്പും തുരുത്താകവും (2:1 എന്ന തോതിൽ) ചേർത്തിട്ടാകുന്നു ഇത് ഉണ്ടാക്കുന്നത്. ചെമ്പിനേക്കാൾ ഇതിന് ഉറപ്പും

ശോഭയും ഉണ്ടാകും. വാതിലിനുള്ള പിത്തളപ്പട്ടകൾ, പൂട്ടകൾ, വാതിൽപ്പിടികൾ, സ്ക്രൂ-ആണികൾ, ടാപ്പ് (tap) കൾ എന്നീ ത്യാഗി സാധനങ്ങൾ പിത്തളകൊണ്ടാകുന്നു ഉണ്ടാക്കുക. വായുവിന്റെ സമ്പർക്കത്താൽ പിത്തളയുടെ നിറം മങ്ങിപ്പോകും. ആയതിനാൽ ശോഭകിട്ടുവാൻ കൂടക്കൂടെ ബ്രാസോ (brasso) മുതലായ തിട്ട് പിത്തളയുടെ മേൽഭാഗത്തു് തേയ്ക്കേണ്ടതായി വരും.

ബ്രോങ്ങ് (പിത്തളക്കുട്ട് - Bronze) ഇത്

ചെമ്പിന്റെയും വെള്ളിയത്തിന്റെയും ഒരു ലോഹക്കുട്ട് ആകുന്നു. ഇതുകൊണ്ടാകുന്നു മണികൾ, ചേങ്ങല മുതലായവ ഉണ്ടാക്കുന്നത്.

അലൂമിനിയം (aluminium) ഇത് ഒരു മൂല

ധാതുവാകുന്നു. കളിമണ്ണിൽ അലൂമിനിയം ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയില്ല. ഈ മൂലധാതുവിനെ 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ് ആദ്യം കണ്ടുപിടിച്ചത്. ആദ്യത്തിൽ ഇതിന്നു വലിയ വില ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇത് വളരെ ചുരുക്കം വിലക്ക് കിട്ടുന്നതാണ്. ഇതിന്റെ ഘനതപം (density) വളരെ ചുരുങ്ങിയതാണ്. ഇതിൽ അമ്ലങ്ങൾ തട്ടിയാൽ കിളക്കുകയില്ല. പക്ഷെ ഇത് അമ്ലത്തിൽ അലിയും. ഈ അലിഞ്ഞ ഭാഗം നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ ചേരുന്നതു നന്നല്ല. നമ്മുടെ ദേഹത്തിൽ അലൂമിനിയം അധികം ഇല്ല. ആയതിനാൽ അലൂമിനിയ പാത്രത്തിൽ പാകം ചെയ്യുന്ന ഭക്ഷണം കഴിക്കുമ്പോൾ ചില രോഗങ്ങൾ പിടിപെടുന്നതായി ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. വീടുപണിക്ക് അലൂ

മിനിയം ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ അത് ഒരു പ്രത്യേക രീതിയിലാണ്. അച്ചമിനിയം ഉരുക്കാനുപയോഗം അതിനെ വേഗം പൊടിക്കാം. ഈ പൊടി ചെറുചെലവ് എണ്ണയിൽ (linseed oil) ചേർന്നാൽ ഒരുവിധം ചായം (paint) കിട്ടും. ഇതിനെ അലുമിനിയച്ചായം എന്നും പറയുന്നു. ഈ ചായം കമ്പികളിന്മേലും വായു തട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇരിമ്പുസാമാനങ്ങളിന്മേലും തേക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ചായംകൊണ്ടെഴുതിയ അക്ഷരങ്ങൾ മഴയുടേയും വെച്ചിലിന്റേയും ശക്തികൊണ്ടു മങ്ങുകയില്ല.

അദ്ധ്യായം 2.

പദാർത്ഥങ്ങളെ കേടുവരാതെ സൂക്ഷിക്കുന്ന സാധനങ്ങൾ

—ചായങ്ങൾ, വാണിഷ്, എണ്ണകൾ,

ലേപനങ്ങൾ, ഇനാമലുകൾ.

മരം, ഇരുമ്പ് എന്നിവ വായുവിന്റെ സമ്പർക്കത്താൽ ഉപയോഗപ്രദമല്ലാതായിത്തീരുന്നു. ഇരുമ്പ് തുരുമ്പുപിടിച്ചു കേടുവന്നുപോകുന്നു. മരം വെള്ളം കുടിച്ചു ചീത്തു പിളരുന്നു; അതു ചിലപ്പോൾ ചീൽ പിടിച്ചു നശിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ കേടു തട്ടാതിരിപ്പാൻ ഇവയിൽ ചായം, വാണിഷ് എന്നിവ തേക്കുന്നു. ഇരുമ്പിൽ തുത്തനാകം പുശുന്നതും, അലുമിനിയ ചായം ഇടുന്നതും അതു കേടുവരാതിരിപ്പാനാണ്. ചായം പൂശിയ സാമാനങ്ങൾക്കു ഭംഗി കൂടുകയും അവ കേടുവരാതിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ചായം ഉണ്ടാക്കുവാൻ നാലു സാമാനങ്ങൾ ആവശ്യമാണ്. അവ 1) വണ്ണപ്പശ (pigment) 2) ദ്രാവകം 3) കട്ടി ചുരുക്കുന്ന തൈലങ്ങൾ (thinners) 4) ഉലത്തുന്ന സാധനം (Drier) എന്നിവയാകുന്നു.

സാധാരണയായി ചുവന്ന ചായം (Red lead) വെള്ളീയം (White lead), തുത്തനാക-പ്രായുതി (zinc oxide) എന്നിവയെ വണ്ണപ്പശയായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഈ വണ്ണപ്പശകൾ ചണ്ഡയെണ്ണയിൽ ചാലിച്ചാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അതോടു കൂടി സ്വല്പം കപ്പൂരതൈലവും ചേർത്താൽ അതു നേർമ്മയുള്ളതാകും. ഉലച്ചയുള്ളതാവാൻ ചില ഈയ ഉപ്പുകളെ ഉപയോഗിക്ക

നാണ്ടു്. ചായം പുശിയതിന്നുശേഷം കാരക തട്ടുന്ന സ്വലത്തു് സാധനം വെക്കുക. ഉണർച്ചിക്കഴിഞ്ഞാൽ ചായം വേഗത്തിൽ സാധനത്തിൽനിന്നു നീങ്ങിപ്പോകയില്ല. സാധനത്തെ വായുവിന്റെ സംപർക്കത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കേണ്ടതു് ഈ ചായമാണു്. കപ്പലുകളുടെ അടിയിൽ ചെടികൾ മുതലായവ പറ്റിക്കൂടി അടിഭാഗം കേടുവരാതിരിക്കാൻ ഒരു പ്രത്യേകതരം ചായം തേച്ചാൽ മതിയാകും.

വാസ്ണീഷ്. വാസ്ണീഷിൽ മരക്കായാണു മുഖ്യസാധനം. ഈ മരക്കാ രണ്ടുവിധ വാസ്ണീഷുകൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. മരക്കറ എണ്ണയിൽ അലിയിച്ചു് എണ്ണ-വാസ്ണീഷ് ഉണ്ടാക്കുന്നു. ചാരായത്തിൽ ചില അരക്കുകൾ (licquers) അലിച്ചു കിട്ടുന്നതാണു് ചാരായ-വാസ്ണീഷ് എന്നതു്. എണ്ണവാസ്ണീഷ് ചാരായവാസ്ണീഷിനേക്കാൾ നല്ലതാകുന്നു. കോപ്പൽ (Copal) വാസ്ണീഷ് എണ്ണവാസ്ണീഷാകുന്നു. കോലരക്കു വാസ്ണീഷ് മദ്യസാര-വാസ്ണീഷാകുന്നു.

എണ്ണകൾ. വീടുകളിൽ ചില ഉപകരണങ്ങൾ കേടുവരാതെ ഇരിക്കുവാൻ എണ്ണ പുരട്ടുക പതിവാണു്. ഉപയോഗിക്കാതെ ഇരിക്കുന്ന പൂട്ടുകൾ തുറക്കേണ്ടതിലേക്കു പൂട്ടിലും താക്കോലിലും എണ്ണയിടുന്നതു നമുക്കറിയാവുന്ന ഒരു കാര്യമാണല്ലോ. സൈക്കിളിലെ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ യന്ത്രം കേടുവരാതിരിക്കുവാൻ നാം എണ്ണയിടുന്നു. തുണൽയന്ത്രങ്ങളിലും ഇതേ ആവശ്യത്തിനായി എണ്ണ ഒഴിക്കുന്നുണ്ടു്.

ലേപനങ്ങൾ. (Stains) വിലകുറഞ്ഞ മരങ്ങളെ വിലയുള്ളവ പോലെ തോന്നിപ്പിക്കേണ്ടതിലേയ്ക്ക് ചില ദ്രാവകങ്ങൾ തേയ്ക്കുന്നു. പൂട്ടമരത്തിൽ മഞ്ഞൾ തേച്ച് പിലാവിന്റെ നിറം വരുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു നോക്കൂ. ചില ദ്രാവകങ്ങൾ തേച്ചു വില ചുരുങ്ങിയ മരത്തിന്നു വീട്ടിയുടെ നിറം വരുത്തുക പതിവാണ്. ഇത്തരത്തിൽ മരത്തിന്മേൽ തേയ്ക്കുന്ന സാധനങ്ങൾക്കാണ് ഇവിടെ ലേപനങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

ഇനാമൽ (കവടി—enamel) ഇനാമൽ വാസ്തവത്തിൽ ഒരു സോഡിയം ലവണമാകുന്നു. ഇതിന്നു വെളുത്ത നിറവും മിനുസവും ഉണ്ടാകും. കവടി ഇരുമ്പുപാത്രങ്ങളിൽ പൂശുകയാണു പതിവ്. കവടി പൂശിയ പാത്രങ്ങളിൽ പുളിരസങ്ങൾ തട്ടിയാൽ ദ്രാവകങ്ങൾ കേടുവരുന്നതല്ല. ഇങ്ങിനത്തെ പാത്രങ്ങൾ സാധുക്കൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം 3.

ചുണ്ണാമ്പുകല്ല് (limestone) — കുമ്മായക്കൂട്ട്,
ശീമക്കുമ്മായം (Cement) കോൺക്രീറ്റ്.

ചുണ്ണാമ്പുകല്ല് വീടുകൾ കെട്ടുമ്പോൾ നാം സാധാരണയായി കുമ്മായം ഉപയോഗിക്കുന്നു. കുമ്മായം ചുണ്ണാമ്പുകല്ലിൽനിന്നാണ് ഉണ്ടാക്കുന്നത്. ചുണ്ണാമ്പുകല്ല് ഭൂമിയിൽ അനേകം സ്ഥലങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്നു. ചുണ്ണാമ്പുകല്ല് രൂപാന്തരപ്പെട്ടതാകുന്നു വെള്ളക്കല്ല് (marble) എന്നത്. ജീവികളുടെ കക്ക (shell) ചുണ്ണാമ്പുകല്ലിന്റെ ഒരു വകഭേദമാകുന്നു. ചുണ്ണാമ്പുകല്ല് പൂളയിൽ ഇട്ടു വേവിച്ചാൽ ചുണ്ണാമ്പുകിട്ടം. കക്ക വേവിച്ചെടുക്കുന്ന ചുണ്ണാമ്പിനെ ഇത്തിര എന്നു പറയാറുണ്ട്. ചുണ്ണാമ്പ് കാൽസിയം-പ്രാണയുതി (calcium oxide) ആകുന്നു. കക്കയോ ചുണ്ണാമ്പുകല്ലോ ചൂടു പിടിയ്ക്കുമ്പോൾ അംഗാരകദ്രിപ്രാണയുതി നഷ്ടപ്പെടുകയും ചുണ്ണാമ്പു ബാക്കിയാവുകയും ആണു ചെയ്യുന്നത്. ചുണ്ണാമ്പുകല്ല്—അംഗാരകദ്രിപ്രാണയുതി + ചുണ്ണാമ്പ്.

കുമ്മായക്കൂട്ട്. ഇത്തിളിൽ വെള്ളം തെളിച്ചാൽ ഇത്തിരം ചൊടിഞ്ഞു കുമ്മായമായിത്തീരുന്നു. ഈ കുമ്മായം കൊണ്ടാണു നാം കുമ്മായക്കൂട്ട് (mortar) ഉണ്ടാക്കുന്നത്. കുമ്മായത്തോടു മണൽ ചേർത്തു വെള്ളം ഒഴിച്ചു ഇടിക്കുന്നു. അപ്പോൾ കിട്ടുന്ന കൂട്ടാകുന്നു കുമ്മായക്കൂട്ട്. ഇഷ്ടിക്കിടയിൽ ഈ കൂട്ട് ഇട്ടു നാം ചുമരു മുതലായതു കെട്ടുന്നു. കറെ കഴിഞ്ഞാൽ കുമ്മായം

ഉറയ്ക്കുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഒരു ഭൗതികവികാരം നടക്കുന്നു. കുമ്മായക്കൂട്ട വായുവിലെ അംഗാരകദ്രവ്യപ്രാണയുതിയോടു ചേരുന്നു. അപ്പോൾ അതു വീണ്ടും ചുണ്ണാമ്പുകല്ലായിത്തീർന്നുവെക്കുന്നു. ഈ സമയത്തു 'കൂട്ടി'ലെ മണൽത്തരികളിൽ ഒരു ശക്തമായുണ്ടായി കാരകു് ഒരു ഉറപ്പുവെക്കുന്നു. ഇപ്പോഴാണ് കുമ്മായക്കൂട്ട് ഉറക്കുന്നത്. ഈ ഉറച്ച സാധനം കല്ലുകൾ വഴുതി വീഴാൻ പറ്റാത്ത ചുമരിനെ ബലമായി നിർമ്മിക്കുന്നു.

ശീമക്കുമ്മായം. ഇക്കാലങ്ങളിൽ വീടു കെട്ടുവാൻ സിമൻറു് (ശീമക്കുമ്മായം) ആണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. സിമൻറും ചുണ്ണാമ്പുകല്ലുകൊണ്ടു് ഉണ്ടാക്കിയതാണ്. ചുണ്ണാമ്പുകല്ലിനോടു 'കളിമണ്ണു്' ശരിയായ തോതിൽ ചേർത്തു് ചൂളയിൽ ഇട്ടു് ചൂടുപിടിപ്പിച്ചിടും. അപ്പോൾ ഒരു കട്ടയായ സാധനംകിട്ടുന്നു. ഈ കട്ട പൊടിച്ചു കിട്ടുന്നതാണ് ശീമക്കുമ്മായം എന്നതു്. പോർട്ട്ലൻഡ് സിമൻറു് (Portland cement) പേരുകേട്ടതാണ്. തെൻ ഇന്ത്യയിൽ കോയമ്പത്തൂരിനടുത്തുള്ള മലക്കരയിൽ ശീമക്കുമ്മായം ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ടു്.

കോൺക്രീറ്റു് (Concrete). കോൺക്രീറ്റു് പണി മുഴുവനും ശീമക്കുമ്മായം കൊണ്ടാകുന്നു. ശീമക്കുമ്മായം കരിങ്കൽ ചില്ലുകൾ, മണൽ, വെള്ളം എന്നിവക്കൂട്ടിക്കലർത്തു്, കോൺക്രീറ്റു് ഉണ്ടാക്കുന്നത്. 1 : 2 : 4 എന്ന തോതിൽ ശീമക്കുമ്മായം, മണൽ, കരിങ്കൽ കഷണങ്ങൾ എന്നിവ ചേർത്താൽ ഒരു വിധം നല്ല കോൺക്രീറ്റു് കിട്ടുന്നു. 1 : 2 : 3 എന്ന തോതിൽ ചേർക്കുന്നതാണെങ്കിൽ വെള്ളത്തു്

നടിയിൽ കൂടി ഉപയോഗിക്കാവുന്ന കോൺക്രീറ്റ് സാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാം. ആദ്യം ഇവയെല്ലാം കൂട്ടിക്കലർക്കും. പിന്നീട് കലർപ്പിനെ ആവശ്യമുള്ളതായ അച്ചിലിടും. അച്ചിലിട്ടതിൽ പിന്നെ കലർപ്പിൽ വെള്ളം പകരും. ശീമക്കുമായം വെള്ളത്തോടു ചേർന്ന് ഉറച്ചു കട്ടയാകും. അപ്പോൾ കലർപ്പിന്റെ ആയതനം മുരങ്ങും. ഉദാഹരണമായ് 1:2:4 എന്ന കലർപ്പിൽ 7 ആയതന (volume) ത്തിനുപകരം 4.5 ആയതനമേ അവസാനത്തിൽ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. കലർപ്പ് ഒന്നരണ്ടു മണിക്കൂറിനകം ഉണങ്ങി ഉറച്ചു തുടങ്ങും. എന്നാൽ പൂർണ്ണമായ മാററം സാഭവിക്കാൻ ഒന്ന് ഒന്നരക്കൊല്ലം വേണ്ടിവരമെന്നത്രെ. കോൺക്രീറ്റ് സാമാനങ്ങൾക്ക് ഉറപ്പുകൂട്ടുവാൻ കലർപ്പിനുള്ളിൽ കലർപ്പ് ഉറക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഇരുമ്പുവടികൾ വെക്കുക പതിവുണ്ട്.

അദ്ധ്യായം 4.

ജലവിതരണസമ്പ്രദായം, പമ്പുചെയ്യാനുള്ള ആഫീസ് —
കൈത്തോട്ടവഴിക്കും കുഴൽ വഴിക്കും വിതരണം
ചെയ്യാനുള്ള ഏപ്പാട് — വലിയ കുഴലുകൾ,
ചെറുകുഴലുകൾ, ടാപ്പുകൾ (taps)

ആദ്യകാലങ്ങളിൽ കുടിക്കുവാനുള്ള വെള്ളം പുഴകളിൽനിന്നും തടാകങ്ങളിൽനിന്നും ആയിരുന്നു എടുത്തിരുന്നത്. വെള്ളം പല ആവശ്യങ്ങളിലേക്കും നാം ഉപയോഗിക്കുന്നു. പട്ടണങ്ങളിൽ അവിടത്തെ നിവാസികൾക്ക് വേണ്ടിവരുന്നതായ വെള്ളം മുഴുവനും കിണറുകളിൽനിന്നെടുത്താലും മതിയാകാതെ വരാം. രണ്ടാമതായ പട്ടണങ്ങളിലെ കിണറുകളിൽ വേണ്ടിടത്തോളം സൂര്യവെളിച്ചം വീഴുകയില്ല. ആയതിനാൽ പട്ടണനിവാസികളുടെ സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി ഗവണ്മെണ്ട് ജലവിതരണപദ്ധതി പട്ടണങ്ങളിൽ ഏറ്റെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

ജലവിതരണഏപ്പാടിൽ ചില സൗകര്യങ്ങൾ ആവശ്യമാണ്. ഒന്നാമതായ ഒരു ജലാശയം വേണം. ഈ ജലാശയത്തിലെ വെള്ളം ശുദ്ധമായിരിക്കണം. ജലാശയത്തിലെ വെള്ളത്തെ കൈത്തോട്ടുകൊണ്ടോ കുഴലുകൾകൊണ്ടോ പട്ടണനിവാസികൾക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കണം. അനാവശ്യമായ വെള്ളം നഷ്ടമായിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ പട്ടണനിവാസികൾക്ക് വെള്ളം പിടിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിൽ ചില സൗകര്യങ്ങൾ വേണം.

പട്ടണങ്ങളിലേക്ക് വെള്ളം കൊണ്ടുവരുന്നത് പുഴകളിൽനിന്നോ ഉയർന്നസ്ഥാനങ്ങളിലുള്ള ജലാശയങ്ങളിൽനിന്നോ

നോ ആയിരിക്കും. ഉയർന്ന കനകളുടെ മുകളിൽനിന്ന് കൊണ്ടുവരുന്നത് വളരെ പ്രയാസമുള്ളതല്ല. താണസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നാണെങ്കിൽ വെള്ളം പമ്പിച്ച് പട്ടണത്തേക്കാൾ ഉയരമുള്ള ഒരു ജലാധാര (Reservoir) ൽ കെട്ടിനിർത്തണം. പമ്പിക്കുന്നത് പുഴയിൽനിന്നോ വലിയ കിണറുകളിൽനിന്നോ ആയിരിക്കും. പമ്പിക്കുവാൻ ജലമേറ്റം (force pump— ഇതിന്റെ ചുരുങ്ങിയ ഒരു വിവരണം വിഭാഗം 5, അദ്ധ്യായം 6 എന്നതിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു) ആണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഇതു പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ആവി എഞ്ചിന്റെയോ മോട്ടോറിന്റെയോ സഹായത്താൽ ആയിരിക്കും. ഷോറവണ്ണർ പ്ലാട്ടഫോമിൽ ഫിന്റക്കളുടെ ഭോജനശാലകളും സ്റ്റേഷൻമാസ്റ്ററുടെ മുറിക്കും ഇടയിൽ ഒരു എഞ്ചിൻവേല ചെയ്യുന്നത് നിങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കും. അതിന്റെ അടുക്കെ ഉയരത്തിൽ വലിയ ഒരു തൊട്ടി പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തു കാണാം. ഈ തൊട്ടിയുടെ കിഴക്കുഭാഗത്തു വേറൊരു തൊട്ടിയും ഉണ്ട്. ഈ തൊട്ടികൾ തമ്മിൽ, ചുവട്ടിലായ് ഒരു കുഴൽകൊണ്ട് ചേർത്തിരിക്കുന്നു. കിഴക്കെ തൊട്ടിയുടെ അടിയിൽനിന്നു വരുന്ന ഒരു കുഴൽ, മണ്ണിന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് പോയ് കുഴൽമാറ്റം പ്ലാട്ടഫോമിലെ ടാപ്പിലും ഭോജനശാലകളിലെ മുറികളിലുള്ള ടാപ്പുകളിലും അവസാനിക്കുന്നു. ടാപ്പിലെ അടപ്പിനാൽ കുഴലിലുള്ള വെള്ളം പുറമെ വരാതെ പിടിച്ചുനിൽക്കും. പടിഞ്ഞാറെ തൊട്ടിയുടെ ചോട്ടിലുള്ള മുറിയിൽ ആണ് കിണർ ഇരിക്കുന്നത്. ജലമേറ്റം കരുവിലെ വാൽഭാഗം കിണറ്റിലേക്ക് ഇറങ്ങി

യിരിയ്ക്കുന്നു. ചാമ്പി മേല്പോട്ട് പൊന്തിയ്ക്കുന്ന വെള്ളം ഒരു കുഴൽവഴി പടിഞ്ഞാറെ തൊട്ടിയിൽ ചെന്ന് വീഴുന്നു. ആ തൊട്ടി നിറയുന്നതോടൊപ്പം കിഴക്കെതൊട്ടിയും നിറയുന്നു. അതിൽനിന്ന് കുഴൽ വഴിയായ് വേണ്ടസ്ഥാനത്തേക്ക് വെള്ളം കൊണ്ടുപോകാം. ഈ വിവരണത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള തൊട്ടികളാകുന്നു ജലാധാരം.

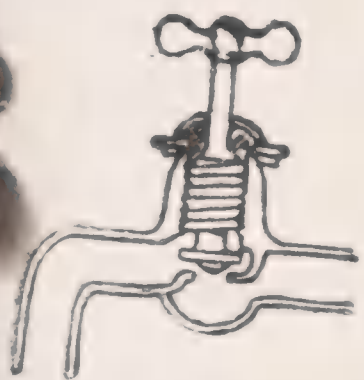
ഈ വിവരണസ്ഥലം നിങ്ങൾക്ക് പരിചയമായിരിക്കുവാനിടയുണ്ടല്ലോ. ഈ ജലവിതരണസമ്പ്രദായം മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ പട്ടണങ്ങളിൽ ജലവിതരണം ചെയ്യുന്നതെങ്ങിനെയെന്നു ചേഗം ധാരണയിൽ കൊണ്ടുവരാവുന്നതാണ്.

ജലാശയത്തിൽനിന്നു കീഴ്ഭാഗത്തുള്ള ഗൃഹങ്ങളിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്ന വെള്ളം ശുദ്ധമായിരിയ്ക്കുന്നു. ജലാശയത്തെ കുഴുകുവാനുള്ള ഏപ്പാട് ഉണ്ടാകണം. അതിൽ രോഗബീജങ്ങൾ ഇല്ലാതിരിക്കുവാൻ മരുന്നുകൾ ചേർത്തിരിക്കണം. ജലാശയത്തെ വൃത്തിയിൽ സൂക്ഷിച്ച് വെച്ചിരിക്കണം.

ജലാശയത്തിൽനിന്നു കീഴ് ഭാഗങ്ങളിലെ ഗൃഹങ്ങളിലേക്ക് രണ്ടുവിധത്തിൽ വെള്ളം കൊണ്ടുവരുന്നു. കൈത്തോടുകൾ വഴിയായ് വെള്ളം കൊണ്ടുവരാം. തിരുനെൽവേലിയിൽ കല്ലിടക്കുറിച്ചിയിലെ നിവാസികൾക്ക് ഈ വിധത്തിലാണ് കുടിക്കുവാനുള്ള വെള്ളം കിട്ടുന്നത്. ഈ ഏപ്പാട് പ്രശംസനീയമല്ല വെള്ളം അശുദ്ധമാവാൻ സംഗതികൾ ഉണ്ട്; ഇവ തുറന്നുകിടക്കുന്നതിനാൽ പൊടിയും

വിഷാണക്കുളം വീണ് വെള്ളം കേടുവരുന്നതാണ്. പട്ടണമിലെല്ലാം കുഴൽമാറ്റമായിട്ടാണ് വെള്ളം എത്തിക്കുന്നത്. കുഴലുകൾ സാധാരണയായ ഇരുമ്പുകൊണ്ടായിരിക്കും. തെരുവിലെ വലിയ കുഴലിൽനിന്നു വീട്ടത്തോളം ചെറുകുഴലുകളുടെ സഹായത്താൽ വെള്ളം എത്തിക്കുന്നു. ഈ ചെറുകുഴലുകളിൽനിന്നു വീട്ടിലെ മുറികളിൽവന്നുവസാനിക്കുന്ന ടാപ്പുകൾ ഉണ്ട്. ടാപ്പിലെ അടപ്പ് തുറന്നുവിട്ടാൽ വേണ്ട വിധത്തിൽ വെള്ളം പിടിക്കാം.

സാധാരണയായ പിരിയാണിയടപ്പാണ് ടാപ്പിൽ കാണുക. കുഴലിന്റെ മേൽഭാഗത്തു് ഒരു പിരിയാണി ഉണ്ട്.

ചിത്രം 15.
പിരിയാണി
അടപ്പ്.

ഇതിന്റെ മുകളിലൂടെ ഒരു പിടിയ്ക്കൽ അവസാനിക്കുന്നു. പിരിയാണിയുടെ അടിയിൽ തോൽകൊണ്ടുള്ള ഒരു വാഷർ (washer) കാണാം. പിരിയാണിയുടെ ചോട്ടിലായ് കുഴലിന്റെ അടിഭാഗത്തിൽ മേല്പോട്ടു തള്ളിനില്ക്കുന്ന ഒരു വളയം ഉണ്ട്. ഈ വളയം വഴി വെള്ളം തടസ്സംകൂടാതെ ഒഴുകുന്നതാണ് (ചിത്രം 15) പിരിയാണി ചോട്ടിലേക്ക് തിരിയുമ്പോൾ ടാപ്പ് അടഞ്ഞുപോകും; പിരിയാണിയിലെ തോൽ ടാപ്പിലെ വളയത്തെ മൂടിനില്ക്കും. അപ്പോൾ വെള്ളം പുറത്തേക്ക് ഒഴുകുന്നതല്ല. പിരിയാണി മേല്പോട്ടു തിരിയുമ്പോൾ വളയം തുറന്നുവശാവുകയും വെള്ളം ഇഷ്ടപോലെ ഒഴുകുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

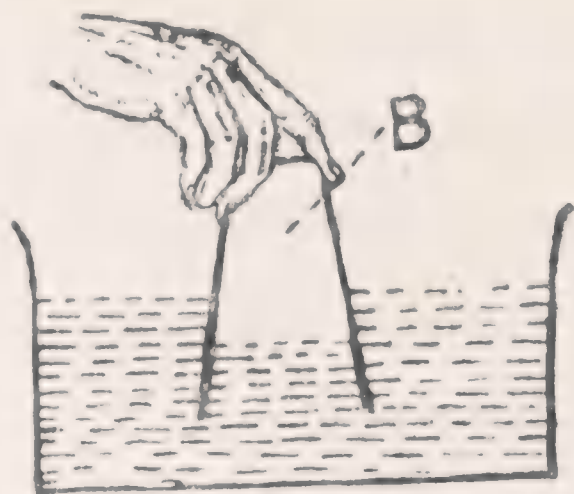
ചുരുപാടുമുള്ളവയുടെ നിരീക്ഷണം.

അദ്ധ്യായം 1.

വായുമണ്ഡലം—വായുവിന്റെ അമച്ഛയും വ്യാപകതയും—
ഉപയോഗങ്ങൾ, വായു ചാമ്പുവാനുള്ള യന്ത്രം (air-pump)

വായുവിന്ന് എല്ലാ ഭാഗത്തേയ്ക്കും അമച്ഛശക്തി ഉപയോഗിക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഇക്കാരണത്താലാകുന്നു റബ്ബർ-ബ്ലാഡറി (bladder)ൽ നമുക്ക് കാറു നിറക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നത്. മോട്ടോർ വണ്ടിയിലെ ടയറും ചവിട്ടുവണ്ടിയിലെ ടയറും കാറു ചാമ്പുമ്പോൾ നിറയുന്നതും ഇതേകാരണത്താലാകുന്നു.

വായുവിനെ അമർത്തി അതിന്റെ ആയത്നം ചുരുക്കുവാൻ സാധിക്കും. വായു നിറച്ച ഫുട്ബാൾ (കാൽപ്പന്തു—foot-ball) തെണ്ടുന്നത് ഇക്കാരണംകൊണ്ടാകുന്നു.

ഒരു പരന്ന പാത്രത്തിൽ വെള്ളം എടുക്കുക. ഒരു ബീക്കറിന്റെ അടിഭാഗം പിടിച്ച് അതിന്റെ മുഖം വെള്ളത്തിന്റെ ഉള്ളിലേയ്ക്ക് തള്ളിനിർത്തുക. (ചിത്രം 16 നോക്കുക). വെള്ളം ബീക്കറിന്റെ ഉള്ളി

ചിത്രം 16. (B. ബീക്കർ) ലേയ്ക്ക് കുറച്ചൊന്നു തള്ളിനില്ക്കും. കൈവിട്ടാൽ ബീക്കർ മേല്പോട്ടുപോയും. ആയതിനാൽ, വായുവിനെ അമർത്തി ചുരുക്കാമെന്നും അമച്ഛശക്തി ചുരു

ങ്ങിയാൽ ആദ്യത്തെ ആയതന്നെ കിട്ടുവാൻ വായു ശ്രമിക്കുന്നതാണെന്നും നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാം.

വാതകങ്ങൾ അവയ്ക്ക് കിട്ടുന്ന സ്ഥാനങ്ങളിലെല്ലാം പ്ലാപിക്കും. ഈ സംഗതിയാകുന്നു പൂവിന്റെ മണം അനുഭവിയ്ക്കുവാൻ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നത്. പൂവിൽനിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന മണത്തോടുകൂടിയ വാതകം വായുവിൽ പരക്കുന്നു. ഒരു മുറിയുടെ മൂലയിൽ കത്തിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന ചന്ദനത്തിരിയുടെ വാസന വീടുമുഴുവനും പരക്കുന്നത് വായുവിനുള്ള പ്രാപകശക്തികൊണ്ടാകുന്നു.

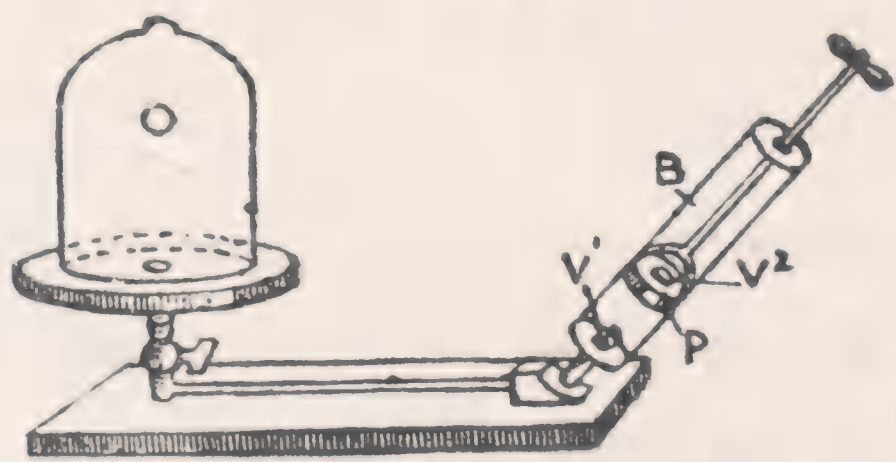
അമർത്തപ്പെട്ട വായു ആദ്യത്തെ ആയതന്നെ എടുക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുവെന്ന് മുകളിൽ വിസ്തരിച്ചുവല്ലോ. കുട്ടിക്കാലത്തു് 'പാവിട്ട'ത്തോക്കുകൊണ്ടു് നാം കളിക്കാതെ ഇരുന്നിരിക്കയില്ല. അതിൽ ഇട്ടിരിക്കുന്ന കായ് പുറമെ വരുന്നത് വായുവിന്റെ അമർച്ചശക്തിയാൽ ആകുന്നു.

വായുവിന്നു് അമർച്ചശക്തിയുള്ളതിനാലാകുന്നു മോട്ടോർവണ്ടിയിൽ പോകുന്നത്, കട്ടവണ്ടിയിൽ യാത്രചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ സുഖമായിത്തോന്നുന്നതു. മോട്ടോറിലെ ടയറിൽ കാരുന്നിറച്ചിരിക്കുന്നു. പാതയിലെ ഒരു കല്ലിന്മേൽ ടയർ കയറിപ്പോകുമ്പോൾ ടയറിന്റെ ഉള്ളിലുള്ള വായു ഞെങ്ങുന്നു. അയതിനാൽ കല്ലുകൊണ്ടുള്ള ഉപദ്രവം നാം അനുഭവിക്കുന്നില്ല. കട്ടവണ്ടിച്ചക്രം മരംകൊണ്ടുള്ളതാണല്ലോ. ഈ ചക്രം കല്ലിന്മേൽ കയറുമ്പോൾ വണ്ടിയൊന്നു് പൊന്തിവശാവുകയും നമുക്കു് വല്ലാത്ത കുലുക്കം തട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. വായുവിന്റെ അമർച്ചശക്തി ആസ്പദ

മാക്കിട്ടാകുന്നു വായു ചാമ്പുന്ന യന്ത്രം, ജലപ്രക്ഷേപണി കൾ മുതലായവ പ്രവൃത്തിക്കുന്നത്.

വായു ചാമ്പുന്ന യന്ത്രവും അതിന്റെ പ്രവർത്തനവും. ഒരു പാത്രത്തിൽനിന്ന് വായു നീക്കം ചെയ്യേണ്ടതിലേയ്ക്കാകുന്നു വായുപമ്പ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. വിദ്യുദ്വിപങ്ങളിൽ കാണുന്ന ബൾബുകളിൽനിന്ന് വായു നീക്കം ചെയ്തിരിക്കും. എക്സ്-റേ (X-ray) എന്ന ഉപകരണത്തിൽനിന്ന് വായു ചാമ്പി നിക്ഷിയിരിക്കുന്നതിനാൽ ആണ് അത് ഉപയോഗപ്രദമായിത്തീരുന്നത്.

ആദ്യത്തെ വായുപമ്പ്, വാൺഗ്യൂറിക്കു (Van-Guerike) എന്ന ജർമ്മനിയിലെ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ആണ് കണ്ടു പിടിച്ചത്. ഇപ്പോൾ പലമാതിരി വായുപമ്പുകൾ വില്ക്കു

ചിത്രം 17. വായുപമ്പ്.

(വായുബഹിഷ്കരണി)

ന്നുണ്ട്. എളുപ്പത്തിൽ ചാമ്പാനുള്ള ഒരു വായു ബഹിഷ്കരണി (വായു പമ്പ്) താഴെ ചേർത്തിട്ടുണ്ട് (ചിത്രം 17). ഇതിൽ B എന്നൊരു ബാരൽ (വിസ്കാരമുള്ള ഉ

രുൾ) ഉണ്ട്. അതിൽ ഒരു ചാമ്പുകോൽ (P) വേലയെടുക്കുന്നു. ചാമ്പുകോലിൽ മേല്പോട്ട് തുറക്കുന്ന ഒരു വായു (V₂) ഉണ്ട്. ബാരലിന്റെ മേൽഭാഗത്തു് ഒരു ചെറുപാറമുണ്ട്. ബാരലിന്റെ ചോട്ടിൽനിന്ന് ഒരു ചെറുകുഴൽ പുറമെ വരുന്നു. ഈ ചെറുകുഴൽ ഒരു പ്ലാട്ടുഫോറ

ത്തിൽ ചെന്നുവസാനിക്കുന്നു. ഈ പ്ലാട്ടുഫോറത്തിന്റെ അടിയിലെ ചെറുകുഴലിൽ അടക്കുവാനും തുറക്കുവാനുമുള്ള ഒരു തിര കാണി (Screw) സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ബാരലും ചെറുകുഴലും ചേർന്നുണ്ടെന്ന് വേറൊരു വാൽവ് (V_1) കാണാം. ഇതും മേല്പോട്ടു മാത്രമേ തുറക്കുകയുള്ളൂ. ഏതു പാത്രത്തിൽനിന്നു വായു നീക്കം ചെയ്യേണമോ അത് പ്ലാട്ടുഫോറത്തിന്മേൽ കമഴ്ത്തിവെക്കേണ്ടതാണ്; ഇങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ അതിൽ കാണുന്ന ദ്വാരം പാത്രത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ പെടണം. പ്രവർത്തനസമയത്ത് ചെറുകുഴലിലെ സ്ക്രൂ അടക്കണം.

പ്രവർത്തനം:—ചാമ്പുകോൽ (Piston) ബാരലിന്റെ അടിയിലായിരിക്കട്ടെ. അതു പൊന്തിക്കുമ്പോൾ V_2 എന്ന വാൽവ് അടയുകയും V_1 എന്ന വാൽവ് തുറക്കുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ പാത്രത്തിൽനിന്നു വായു ബാരലിലേക്കു കടക്കും. ചാമ്പുകോൽ താഴ്ന്നുവോൾ V_1 അടയുകയും V_2 തുറക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. വായുവിനു വ്യാപകതമുള്ളതിനാൽ V_2 വിന്റെ ചോട്ടിൽ ഇരുന്ന വായു ഈ വാൽവ് വഴിക്ക് ചാമ്പുകോലിന്റെ മേല്പോട്ടു എത്തിച്ചേർന്നു, ബാരലിലെ ദ്വാരത്തിലൂടെ പുറമേ പോകുന്നു. ചാമ്പുകോൽ വീണ്ടും പൊക്കുമ്പോൾ V_1 തുറക്കുകയും V_2 അടയുകയും ചെയ്യും. ഈ അവസരത്തിൽ പാത്രത്തിൽനിന്നു വീണ്ടും വായു ബാരലിലേക്കു വരുന്നു. ചാമ്പുകോൽ രണ്ടാമതു താഴ്ന്നുവോൾ V_2 തുറന്നു ഈ വായു പുറമേ പോകുന്നു. ഇമ്മാതിരി, ചാമ്പുകോൽ മേല്പോട്ടു പൊന്തിക്കുമ്പോൾ

പാത്രത്തിൽനിന്നു് ബാരലിലേക്കു വരികയും കീഴ്പോട്ടു താഴ്ത്തുവോൾ ബാരലിലെ വായു പുറമെ പോകുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ പാത്രത്തിലെ വായു നീക്കം ചെയ്യുന്നത് എളുപ്പമുള്ളതായിത്തീരുന്നു. കുറെ പ്രാവശ്യം ചാമ്പുബോൾ പാത്രത്തിൽനിന്നു നല്ല പോലെ വായു നീങ്ങുന്നതാണു്.

ഈ യന്ത്രത്താൽ പാത്രത്തിലുള്ള വായു മുഴുവനും നീക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല. വാൽവുകൾക്കു ഘനമുണ്ടു്. കുറെ തവണ ചാമ്പുബോൾ വായു ഒരുവിധം ഒഴിഞ്ഞു പോകുന്നതിനാൽ, ബാക്കിയാകുന്ന വായുവിന്നു് വാൽവുകളെ തുറക്കാൻ ശക്തി പോരാതെ വരും. ഇക്കാരണത്താൽ വായു മുഴുവനും നീക്കം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. എന്നാൽ, ചില പ്രത്യേക വായു-പമ്പുകളാൽ വായു മുഴുവനും നീക്കംചെയ്യാവുന്നതാണു്. അങ്ങിനത്തെ പമ്പുകളുടെ വിവരണം ഇവിടെ ചേർത്തിട്ടില്ല.

അദ്ധ്യായം 2

കാലാവസ്ഥയും ശീതോഷ്ണവും, കാലാവസ്ഥയെ അനുസരിച്ച് സസ്യങ്ങളിലും ജീവികളിലും കാണുന്ന ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ — ദീർഘകാലനിദ്ര (Hybernation) — ദേശാന്തര ഗമനം (Migration) — രക്ഷക്കായി കൊണ്ടുള്ള നിരന്തരം.

നമ്മുടെ ദേഹം എപ്പോഴും ഒരു താപക്രമം (Temperature) ത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. തണുപ്പുകാലത്തും വേനലുകാലത്തും നമ്മുടെ ദേഹം 98.4°F ചൂടു കാണിക്കുന്നു. കന്നുകാലികളും പക്ഷികളും ഈ സമ്പ്രദായമുള്ളവയാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള താപക്രമത്തോടു കൂടിയ ഉഷ്ണരക്തം (Warm-blooded) ജീവികൾ എന്നു പറയുന്നു. കന്നുകാലികൾക്കും പക്ഷികൾക്കും ദേഹത്തിലെ ചൂടു ഒരുമാതിരിയിലിരുപ്പാൻ രോഗങ്ങളും തടിച്ച തോലുകളും ഉണ്ട്. പണ്ടുപണ്ടുള്ള ആളുകൾക്ക് ഇതിലേക്കായി ദേഹമാസകലം രോഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായി ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയുന്നു. അക്കാലത്തു അവർ ഉടുപ്പ് ഒന്നും ഇല്ലാതെ നടന്നിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഉള്ളവർ തണുപ്പും മറ്റും അകറ്റുന്നതിന്നു കമ്പിച്ചിടുപ്പായം, ബുട്ട്സ് മുതലായവ ധരിക്കുന്നു.

പൂച്ച, നരി, സിംഹം മുതലായവയുടെ ദേഹത്തിൽ നീണ്ട രോഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. അല്ലാക്ക്, ചെമ്മരിയാട് മുതലായവയുടെ രോഗം ശുതിപ്പെട്ടവയാണ്. ആട്ടിൻരോഗംകൊണ്ടു കപ്പായം, തൊപ്പി മുതലായവ ഉണ്ടാക്കുന്നു. തണുപ്പുകാലങ്ങളിൽ ഇത്തരം വസ്തുക്കൾ ധരിക്കുന്നതിനാൽ നമ്മുടെ ദേഹത്തിലെ ചൂടു ഒരു മട്ടിൽ ഇരിക്കും.

പോത്തു്, ആന എന്നിവയുടെ ദേഹത്തിൽ തടിച്ച തോലാണു് ഉള്ളതു്. തോലിന്മേൽ നീണ്ട രോമങ്ങളില്ല. വെള്ളക്കരടി, കടൽനായ് എന്നിവ തണുപ്പുരാജ്യങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന ജീവികളാണു്. അവയുടെ ദേഹത്തിൽ തിങ്ങി വളരുന്ന രോമാവരണം ഉണ്ടാകും. വെള്ളത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന തിമിംഗലത്തിന്നു ദേഹത്തിലെ ചൂടു നിലനിത്തുവാൻ തപക്കിന്നടിയിലായി കൊഴുപ്പുമയമായ ഒരു ആവരണം ഉണ്ടു്. പക്ഷികൾക്കു ദേഹത്തിൽ മാർദ്ദവമുള്ള ചെറുചിറകുകൾ ഉണ്ടു്.

ആയതിനാൽ ഉഷ്ണരക്തജീവികളിൽ താപക്രമവ്യത്യാസമില്ലാതിരിയ്ക്കുവാൻ പല തരത്തിലുള്ള ആവരണങ്ങൾ കാണുന്നു.

ചില ജീവികൾ ശീതരക്ത:(cold-blooded) ജീവികളാകുന്നു. സ്ഥലവ്യത്യാസത്തിന്നും കാലവ്യത്യാസത്തിന്നും അനുസരിച്ചു് അവയുടെ ദേഹത്തിന്റെ ചൂടിന്നു ഏറ്റക്കുറച്ചിലുണ്ടാകും; തണുപ്പുകാലങ്ങളിൽ ദേഹം വല്ലാതെ തണുത്തിരിക്കും; അപ്പോൾ അവ കഷ്ടപ്പെടും. ചിലവ ചത്തുപോകും. സൈബീരിയാ, കാനഡാ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽ തണുപ്പുകാലത്തു് അനേകം ജീവികൾ ജാഡ്യാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചു് ഉറക്കത്തുങ്ങികളായിത്തീരും. വെള്ളക്കുറുക്കൻ, വെള്ളക്കരടി മുതലായവ തണുപ്പു് വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ ദീർഘകാലനിദ്രയെ പ്രാപിക്കുന്നു. ഉഷ്ണരാജ്യങ്ങളിൽ അത്യുഷ്ണം സഹിക്കുവയാതെ ചില ജീവികൾ ഉറങ്ങുക പതിവുണ്ടു്. അച്ചു് (snail) അതിന്റെ കാടിനുള്ളിൽ ചുരുങ്ങിക്കൂടി ഉറങ്ങുന്നതു്

മാച്ച്, ഏപ്രിൽ, മേയ് മാസങ്ങളിൽ നാം കണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. ചില മത്സ്യങ്ങൾ കുളത്തിനടിയിൽ വേനൽക്കാലത്തു ചെന്നു കൂടുക പതിവാണ്. ജീവികളുടെ ഇങ്ങനത്തെ സമ്പ്രദായത്തിനു ദീർഘകാലനിദ്ര എന്നാകുന്നു പേർ.

കാലാവസ്ഥക്ക് വ്യത്യാസമുണ്ടാകുമ്പോൾ പക്ഷികൾ ഒരു രാജ്യത്തുനിന്നു വേറൊരു രാജ്യത്തിലേക്കു പറന്നു പോയ്ക്കൂടുന്നു. ഈ സമ്പ്രദായം മദ്ധ്യധരണിക്കടലിന്റെ ചുരുമുള്ള രാജ്യങ്ങളിലെ പക്ഷികളിലാണ്. അധികമായി കണ്ടുവരുന്നത്. ഈ സമ്പ്രദായത്തിനു അന്യദേശഗമനം (Migration) എന്നാകുന്നു പേർ. സ്വാലോ (Swallow) എന്ന ഒരു വക പക്ഷി വേനൽക്കാലം മുഴുവനും ഇററലി രാജ്യത്തു കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു. തണുപ്പുകാലമാകുമ്പോൾ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു പറന്നു പോകുന്നു.

ചില ജീവികളുടെ നിറം കാലവ്യത്യാസം അനുസരിച്ച് മാറുന്നു. ശീതമേഖലയിലെ കറുക്കൻ തണുപ്പുകാലത്തു് വെളുത്തും വേനൽക്കാലത്തു തവിട്ടുനിറത്തോടും കൂടിയാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. പക്ഷികളിൽ ചിലതു് കാലവ്യത്യാസത്തിനനുസരിച്ച് നിറവും മട്ടും മാറുക പതിവുണ്ട്. ഈ സമ്പ്രദായം ആൺപക്ഷികളിലാണ് അധികം കണ്ടുവരുന്നത്. വേറെ ചില ജീവികളിലും ഈ സംഗതി കണ്ടുവരാറുണ്ട്. മഴക്കാലത്തു് മഞ്ഞത്തവളയും മങ്ങിയ കറുപ്പുനിറമുള്ള തവളയും നാം കാണുന്നു. മഞ്ഞത്തവള ആണാകുന്നു. ഇങ്ങിനത്തെ നിറഭേദങ്ങൾ സന്താനോല്പാദകാലങ്ങളിലാണ് കാണാറുള്ളതു്.

ചെടികളിലും കാലാവസ്ഥക്കനുസരിച്ച് ചില മാറ്റങ്ങൾ കാണാറുണ്ട്. തണുപ്പുരാജ്യങ്ങളിൽ വലിയ തണുപ്പുസമയത്തു സസ്യങ്ങളുടെ ഇലയെല്ലാം കൊഴിഞ്ഞുവീഴുന്നു. വസന്തകാലമാകുമ്പോൾ സസ്യങ്ങൾ തളിർത്ത് വളരെ ഭംഗിയുള്ളവയായിത്തീരുന്നു. ചേമ്പിന് മഴക്കാലത്തു വീതിയുള്ള ഇലയുണ്ടാകും. വേനൽക്കാലമാകുമ്പോൾ ഇലകൾ എല്ലാം ഉണങ്ങിപ്പോകും. ശീതരാജ്യങ്ങളിലെ ചില ചെടികൾക്കു ഇലകളിന്മേൽ രോമങ്ങൾ കാണാം. ഈ രോമങ്ങൾ തണുപ്പുകാലങ്ങളിലായിരിക്കും അധികം ഉണ്ടാവുക. ഇവ ചെടികൾക്കു തണുപ്പു പറ്റാതെ അവയെ രക്ഷിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനത്തെ ചെടികൾ ഊട്ടകമെണ്ടിൽ (Ottacamund) ഉണ്ട്.

അദ്ധ്യായം 3.

കല്ല്‌രി—കല്ല്‌രിവാതകം കീൽ മുതലായവ—
അമോണിയാവാതകം—ഹിമക്കട്ട ഉണ്ടാക്കൽ.

അംഗാരകത്തിന്റെ ഒരു വകഭേദമാകുന്നു കല്ല്‌രി. ചില
ദിക്കുകളിൽ കല്ല്‌രി മണ്ണിൽ നിന്നു് കഴിച്ചെടുക്കുന്നു, വളരെ കാല
ങ്ങൾക്കുമുമ്പു് വലിയ കാടകൾ മണ്ണിന്റെ അടിയിൽപെട്ടു് ഭൂമി
യുടെ അമച്ചുശക്തിയാലും ഉള്ളിലുള്ള ചൂടിനാലും കാലാന്തരത്തിൽ
കരിയായി മാറിനല്ലവണ്ണം ഉറച്ചുവശായ സാധനമാകുന്നു കല്ല്‌രി.

വിറക്, കല്ല്‌രി മുതലായവയെ വായു അകത്തു കടക്കാതെ
ആക്കീട്ടുള്ള പാത്രങ്ങളിലിട്ടു് ചൂടുപിടിപ്പിച്ചാൽ അവയിൽനിന്നു്
വാതകങ്ങളും കീൽ മുതലായ വേറെ ചില സാധനങ്ങളും കിട്ടും.
ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിന്നു് ‘നിർന്നീരമായ വാറ്റിയെടുക്കൽ’
(dry-distillation). എന്നാകുന്നു പേർ. കല്ല്‌രികൊണ്ടു് ഈ ക്രിയ
നടത്തുന്നപക്ഷം ചില പ്രത്യേകതരവാതകങ്ങളെ ശേഖരിക്കാം.
ഒരു ഇരുമ്പുകൊണ്ടുള്ള വാൽപാത്രത്തിൽ (Retort) കല്ല്‌രിയിട്ടു്
ചൂടു പിടിപ്പിക്കുക. താപക്രമം 1200°C ൽ അധികമാകുമ്പോൾ
1) കല്ല്‌രിവാതകം (Coal gas) 2) കീൽ (Coal tar) 3) അമോ
ണിയ വാതകം എന്നിവ കിട്ടുന്നതാണു്. ഇവയെ വേർതിരിച്ചെ
ടുക്കാം. ഈ വാതകങ്ങളെ ഒരു ആവിശീതിനി (Condenser)
യിൽക്കൂടി വിടുക. കീൽവാതകമെല്ലാം ദ്രാവകമായിത്തീരും.
ആവി ശീതിനിയിൽനിന്നു് റുന്റന്ന കഴൽവെള്ളത്തിൽ റന്നു് അവ
സാനിക്കട്ടെ. അപ്പോൾ അമോണിയാവാതകം വെള്ളത്തിൽ

അലിയും. ഈ വെള്ളം ചൂടപിടിച്ചാൽ അമോണിയാ വാതകം വീണ്ടും കിട്ടുന്നതാണ്. വെള്ളം വെച്ചിരിക്കുന്ന പാത്രത്തിന്റെ മൂടിയിൽക്കൂടി രണ്ടു ചോരങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും. അവയിൽ ഒന്നിൽ കൂടിയാണ് റിട്ടാർട്ടിൽനിന്നു വരുന്ന കഴൽവെള്ളത്തിന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് പോകുന്നത്. മറെറ ചോരത്തിൽക്കൂടി വെള്ളം തൊടാതെയുള്ള വേറൊരു കഴൽ ചുറ്റമെ വരുന്നു. അതിൽക്കൂടി ബാക്കിയായ കല്ലുരി വാതകം വരുന്നതാണ്.

ഈ കല്ലുരിവതേകം കുത്തും. ഈ വാതകത്തെ ശുദ്ധീകരിച്ചു വലിയ പാത്രങ്ങളിൽ ശേഖരിക്കാം. അവിടെ നിന്നു കഴൽവഴിക്ക് കൊണ്ടുപോയി യന്ത്രശാലകളിലെ വലിയ യന്ത്രങ്ങൾ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുവാനും അവിടങ്ങളിലെ വിളക്കുകൾ കത്തിക്കുവാനും ഉപയോഗിക്കാം.

ഈ കീലിൽനിന്നാണ് ബെൻസയിൻ, കാർബോളിക് അമ്ലം, നാഫ്തലീൻ മുതലായവ കിട്ടുന്നത്. ഇങ്ങിനെ കിട്ടുന്ന ബെൻസയിൻ മുതലായ സാധനങ്ങളെക്കൊണ്ടു് പലവിധ മായങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാം.

അമോണിയാവാതകം:—ഒരു ട്രെസ്സ്

ട്യൂബിന്റെ മുഖത്തു് അതിനു് പററിയ ഒരു അടപ്പു് ഇടുക. ഈ അടപ്പിലെ ചോരത്തിൽക്കൂടി ഒരു കഴൽ കടത്തുക. കഴലിന്റെ ഒരറ്റം ട്യൂബിന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് അധികം ചെല്ലുണ്ടു ആവശ്യമില്ല. ഈ കഴലിന്റെ മറെറ അറ്റം കുറച്ചൊന്നു് വളഞ്ഞിരിക്കണം. വളഞ്ഞതാഗം മേല്പോട്ടാക്കി, ട്യൂബു് ഒരു താങ്ങുകാലിന്മേൽ ഉറപ്പിക്കുക. കുറെ നവസാ

ര(Sal-ammoniac—അമോണിയം ഫരിതകയുതി, അതാ
 ട് അതിന്റെ തൂക്കത്തിന്റെ ഇരട്ടി ചുണ്ണാമ്പ് (കാൽസി
 യം പ്രാണയുതി— Calcium oxide) കലത്തുക. ഈ
 കലപ്പിനെ ടെസ്റ്റ് ചൂബിൽ ഇട്ട്, കാക്കുകൊണ്ട് മുഖം നല്ല
 പോലെ അടക്കുക. ടെസ്റ്റ് ചൂബ് ചൂടുപിടിപ്പിക്കുക. വള
 ണ്തഭാഗത്തു് വേറൊരു ടെസ്റ്റ് ചൂബ് കമിഴ്ത്തി നിത്തുക.
 ഈ ടെസ്റ്റ് ചൂബിൽ ഒരു വാതകം ശേഖരിതമാകും. ഈ
 സംഗതി വാതകത്തിനുള്ള വാസനയിൽനിന്ന് മനസ്സി
 ലാക്കാം.

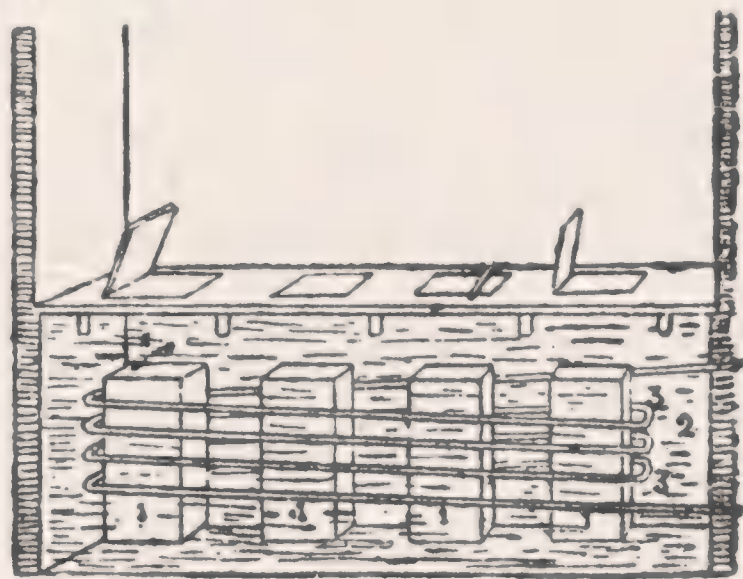
ഈ വാതകത്തിന്റെ ചില ഗുണങ്ങൾ :-
 സ്വാഭാവിക ഗുണങ്ങൾ താഴെപ്പേർത്തവ ആകുന്നു. (1) നിറ
 മില്ല. (2) തിഷ്ണമായ ഒരു വാസന ഉണ്ട്. (3) വായുവിനെ
 കാരം ഘനംചുരുങ്ങിയതാകുന്നു. (4) വെള്ളത്തിൽ അലിയും.

ചില ഭൗതികഗുണങ്ങൾ താഴെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു :-
 (1) നനഞ്ഞ ചുക്കനലിട് മസുകടലാസിനെ ഇതു് നീലനിറ
 മാക്കിത്തീർക്കും. (2) അബ്ജഫരിതകികാമ്യം അടക്കുകൊ
 ണ്ടുവന്നാൽ ഈ വാതകം അതിനോടുചേർന്ന് ചുക്കയുടെ
 രൂപത്തിൽ അമോണിയം ഫരിതകയുതി ഉണ്ടാകുന്നു. (3)
 അമോണിയാദ്രാവകത്തോടു മയിൽതുത്തദ്രാവകം ചേർത്താൽ
 ആദ്യത്തിൽ പച്ചനിറത്തിൽ ഒരു അവപാതിതം (perci-
 pitate) കിട്ടും, എന്നാൽ അമോണിയാദ്രാവകം അധിക
 മായാൽ കട്ടയായിരുന്ന അവപാതിതം അലിഞ്ഞു നീലനി
 റമുള്ള ഒരു ദ്രാവകമായിമാറും. .

അമോണിയാദ്രാവകം ഹിമക്കുട്ട ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിലേക്ക് ധാരാളം ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു.

ഹിമക്കുട്ട ഉണ്ടാക്കൽ:—ഒരു ദ്രാവകം ആവിയാകുമ്പോൾ അത് കുറച്ച് തണുപ്പുള്ളതായ് തീർന്നാൽ മദ്യസാരദ്രാവകത്തിൽ കൈമുക്കി വായുവിൽ വിശുദ്ധ. മദ്യസാരം കാണാതാകുന്നു. നമുക്കു തണുപ്പ് അനുഭവമാകുന്നു. അമോണിയാവാതകത്തെ ദ്രാവകമാക്കാം. ഈ ദ്രാവകത്തെ ആവിയാക്കിയാൽ നല്ലതണുപ്പുകിട്ടും. അപ്പോഴുള്ള താപക്രമം 0°C - ൽനിന്നു താണുനില്ക്കും.

അമോണിയാവാതകത്തെ അമച്ചുശക്തി പ്രയോഗിച്ച് ദ്രാവകമാക്കാം. ഒരുദിക്കിൽ ഈ ദ്രാവകം ശേഖരിതമായിരിക്കും ഈ ദിക്കിന്റെ മേൽഭാഗത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ഒരു കുഴൽ ഉപ്പുവെള്ളം ഉള്ള ഒരു പാത്രത്തിൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന ഭരണികൾക്ക് ചുറ്റും വളയം വെക്കുന്നതാണ് (ചിത്രം 18.) പിന്നീട് ഈ കുഴലിന്റെ അറ്റം പാത്രത്തിൽനിന്നു പുറമെവന്ന് ഒരു ആവിശീതിനിയിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു. ഈ ആവിശീതിനിയിൽ അമച്ചുശക്തി പ്രയോഗിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യം

ചിത്രം 18.

- 1) ശുദ്ധജലം നിറച്ചിട്ടുള്ള ഭരണികൾ.
- 2) ഉപ്പുവെള്ളം.
- 3) അമോണിയാവാതകം വഹിച്ചുകൊണ്ട് ഭരണികൾക്ക് ചുറ്റും വളയം വെക്കുന്ന കുഴൽ.

നിയിൽ അമച്ചുശക്തി പ്രയോഗിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യം

ഉണ്ടാകും. ഈ ശീതിനിയിൽ ഉള്ള ദ്രാവകം ആദ്യം പ്രസ്താവിച്ച ദ്രാവകസ്ഥാനത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോകാവുന്നതാണ്.

ദ്രാവകസ്ഥാനത്തിൽനിന്ന് പുറമെ വരുന്ന കുഴൽ തുറക്കുമ്പോൾ ദ്രാവകം വാതകമായിത്തീരുന്നു. ഈ വാതകത്തിന് വലിയ തണുപ്പുണ്ടാകും. ഈ തണുപ്പുള്ള വാതകമാണ് ഉപ്പുവെള്ളത്തിൽ വളയം വെക്കുന്നത്. ആയതിനാൽ ഉപ്പുവെള്ളം തണുക്കുന്നു. ഇതിന്റെ താപക്രമം (1°C —ൽനിന്ന് താണുപോകാം. അപ്പോൾ ഭരണികളിൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന ശുദ്ധജലം (pure water) ഫിമക്കട്ടയായിത്തീരുന്നു.

പാത്രത്തിൽനിന്ന് പുറമെ വരുന്ന വാതകം ആവിശീതിനിയിൽ എത്തി അമച്ഛക്തി ഏല്ക്കുമ്പോൾ വീണ്ടും കുഴൽ വഴിക്ക് പാത്രത്തിൽ എത്തി ഉപ്പുവെള്ളത്തെ തണുപ്പിക്കുന്നതിൽ ഏല്പെടുന്നു.

അദ്ധ്യായം 4.

പെട്രോലിയം (Petroleum) ഭൂമിയിൽ എവിടെ കിട്ടുന്നുവെന്നു
—ഉപയോഗങ്ങളും അതിൽനിന്ന് കിട്ടുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളും
—ഭിന്നിതമായ വാറ്റിയെടുക്ക (ഭിന്നിത-കാച്ചി
വാറ്റൽ—Fractional distillation)
ലിനാൽ ദുർത്തിരിച്ചെടുക്കൽ.

പെട്രോലിയം മണ്ണിൽനിന്ന് കുഴിച്ചെടുക്കുന്ന ഒരു
സ്നേഹദ്രവ്യമാകുന്നു. 'മണ്ണെണ്ണ' എന്നാണ് പേർ പറയേ
ണ്ടത്. എന്നാൽ 'മണ്ണെണ്ണ' എന്നു പറഞ്ഞുവരാറുള്ളതു്
ഇതിനെ ശുദ്ധീകരിച്ചെടുക്കുന്ന എണ്ണക്കാണ്. പലവിധ
ഹൈഡ്രോകാർബൺ (Hydrocarbon) കൾ അടങ്ങിയ
ന്നാകുന്നു ഈ എണ്ണ. ഹൈഡ്രോകാർബൺ എന്നതു്
അബ്ജനകവായുവും അംഗാരകവും ചേർന്ന് കിട്ടുന്ന സാ
ധുക്തപദാർത്ഥമാണ്.

പാരസിക (Persians) ക്കാണ് ആദ്യമായി ഈ എ
ണ്ണയെപറ്റിയുള്ള അറിവ് സിദ്ധിച്ചത്. എന്നാൽ 19-ാം
നൂറ്റാണ്ടിൽ മാത്രമേ ഇതു് ഒരു വ്യവസായപദാർത്ഥമായി
ത്തീർന്നതു്. ഇപ്പോൾ അനവധി യന്ത്രങ്ങളും വാഹനങ്ങളും
ഈ എണ്ണയുടെ സഹായത്താൽ ചേർപ്പിക്കുന്നു. റോഡുകൾ
നേരെയോക്കേണ്ടതിലേക്കും കട്ടിയായ പെട്രോലിയം ഉപ
യോഗിക്കാറുണ്ട്.

ഭൂമിയുടെ പല ഭാഗത്തും മണ്ണിനടിയിലായി ഈ എ
ണ്ണ കണ്ടുവരുന്നു. അമേരിക്കയിൽനിന്ന് വളരെ എണ്ണ
കിട്ടുന്നുണ്ട്. റഷ്യ, പേർഷ്യ, ആസാം, ബർമ്മ, ദമേനിയ

എന്നീ ദിക്കുകളിൽ ഈ എണ്ണയുടെ ഉറവുകൾ അനവധി ഉണ്ട്.

പെട്രോലിയത്തിൽനിന്ന് അനേകം സാധനങ്ങൾ കിട്ടുന്നു. മണ്ണിൽനിന്ന് ഈ എണ്ണ എടുക്കുമ്പോൾ അത് വളരെ മലിനപ്പെട്ടിരിക്കും. അത് മങ്ങിയ തവിട്ടുനിറത്തോടു കൂടിയതും കൊഴുത്തതും ആയ ഒരു എണ്ണയായിരിക്കും.

ഈ എണ്ണയിലെ ഫൈഡ്രോകാർബണുകളെ വേർതിരിച്ചെടുക്കുവാൻ 'ഭിന്നിതമായ വാറ്റിയെടുക്കൽ' സമ്പ്രദായമാണ് നടത്തുക. ഈ ക്രിയയാൽ പ്രത്യേകങ്ങളായ താപക്രമങ്ങളിൽ വിവിധങ്ങളായ പദാർത്ഥങ്ങൾ വാറ്റിയെടുക്കാവുന്നതാണ്. ഒരു റിട്ടാട്ടിൽ (വാൽ പാത്രം) പെട്രോളിയം ഒഴിക്കുക. റിട്ടാട്ടിന്റെ ഉള്ളിലെ (താപക്രമം) കാണിക്കുവാൻ ഗോളത്തിലുള്ള ദ്വാരത്തെ മൂടിയിരിക്കുന്ന കോർക്കിലൂടെ ഒരു താപമാപകം (thermometer) കെട്ടത്തുക. റിട്ടാട്ടിന്റെ വാൽഭാഗത്തിൽ ഒരു ഫ്ലാസ്ക് വെക്കുക. ഈ ഫ്ലാസ്ക് തണുത്തവെള്ളത്തിൽ പൊന്തിക്കിടക്കട്ടെ. ഫ്ലാസ്കിന്റെ മുമ്പം വെള്ളത്തിൽനിന്ന് വിട്ടിരിക്കണം. റിട്ടാട്ട് മൂടുപിടിപ്പിക്കുക.

70°Cനും, 90°Cനും ഇടയിലായി ഫ്ലാസ്കിൽ പെട്രോൾ ശേഖരിതമാകും. മോട്ടോർ വാഹനങ്ങൾ ഓടിക്കുവാൻ പെട്രോൾ വേണം.

90°Cനും, 150°Cനും ഇടയിൽ ബെൻസയിനും നാഫ്തയും കിട്ടുന്നു. ചായവും, വാഗ്നിഷും ഉണ്ടാക്കുവാൻ നാഫ്ത ഉപയോഗിക്കാമത്രേ.

150°Cനും, 300°Cനും ഇടയിൽ കറോസിൻ (kerosene) കിട്ടുന്നു വിളക്കുകൾ കത്തിക്കുവാൻ മണ്ണെണ്ണനാം ഉപയോഗിക്കുന്നു. 150°Cനുമുകളിൽ കുറെ നിറമുള്ള മണ്ണെണ്ണ (kerosene) കിട്ടുന്നു. എന്നാൽ 180°Cനുമുകളിൽ നല്ല വെളുത്ത മണ്ണെണ്ണയാണ് ഉണ്ടാവുക.

റിട്ടാട്ടിൽ ബാക്കിയായ ദ്രാവകം തണുപ്പിക്കുക. ഇതിൽനിന്ന് കട്ടിയായ സാധനം വേറിടുന്നു. അതിൽ പല വിധ പാരഫിനുകൾ (Paraffins) ഉണ്ടാകും. അവയിൽ മുഖ്യമായത് പാരഫിൻ-മെഴുകാകുന്നു. ഇത് മെഴുകുതിരി ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഉപകരിക്കുന്നു. ഈ റിട്ടാട്ടിൽ ബാക്കിയായത് തണുപ്പിക്കുമ്പോൾ കട്ടിയായ ഭാഗം നീക്കം ചെയ്തതിൽപ്പിന്നെ കിട്ടുന്ന ദ്രാവകത്തിന്നാണ് വാസിലീനം (vaseline) ലൂബ്രിക്കേയിററിങ്ങ് (lubricating) എണ്ണയും കിട്ടുന്നത്. ഇവ യന്ത്രങ്ങൾ കേടുവരാതിരിക്കുന്നതിന് ഉപയോഗപ്പെടുന്നവയാണ്. ലൂബ്രിക്കേയിററിങ്ങ് എണ്ണ നല്ലപോലെ പരിഷ്കരിച്ചാൽ കിട്ടുന്നത് വിരേചനത്തിനു പറ്റിയ മരുന്നാകുന്നു. ഇവയെല്ലാം വേർതിരിച്ചെടുത്തതിന്റെ ബാക്കിയുടേതാകുന്ന പെട്രോളിയം-കരി (petroleum coke) വിറകുപോലെ കത്തിക്കുവാൻ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു ഈ കരിയിൽനിന്നാണ് വിദ്യുച്ഛക്തി തരുന്ന സെല്ലുകളിലെ കാർബൺ ഭേഡുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നത്.

പെട്രോളിയത്തിൽനിന്ന് ഭിന്നിതകാച്ചിവാറ്റാറിനാൽ കിട്ടുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളുടെ വിവരം താഴെ കാണിച്ചിട്ടുള്ള പട്ടികയിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

പേര്.	കാലനാമകം.	ഉപയോഗം.
പെട്രോളിയം ഇതർ.	40° – 70°C	സ്നേഹദ്രവ്യങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്യുവാൻ.
ഗാസോളിൻ (പെട്രോൾ)	70° – 90°C	വിറകിനു പകരം
നാഫ്താ	80° – 120°C	ചായം, വാഷ്‌റിഷ് എന്നിവ ഉണ്ടാക്കുവാൻ
ബെൻസയിൻ	120° – 150°C	„
കറോസിൻ	150° – 300°C	വിളക്കുകത്തിക്കുവാൻ

അദ്ധ്യായം 5

സോപ്പ് അത് ഉണ്ടാക്കലും — കടലാസ് ഉണ്ടാക്കൽ.

വസ്ത്രങ്ങൾ അലക്കുവാനും മെഴുക്ക് ഇളക്കുവാനും മറ്റും നാം സോപ്പ് ഉപയോഗിക്കുന്നു.

വാസ്തവത്തിൽ സോപ്പ് ഒരുതരം ലവണമാണ്. ലവണം എന്നത് അമ്ലവും ക്ഷാരവും ചേർന്ന ഒരു സംയുക്ത പദാർത്ഥമാകുന്നു.

സോപ്പ് മൂന്നുപ്രകാരത്തിൽ ഉണ്ടാക്കാം. ആദ്യത്തെ സമ്പ്രദായത്തിൽ സോപ്പ് ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഘടകങ്ങളെ ചൂടുപിടിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

രണ്ടാമത്തെ രീതിയിൽ, ഘടകങ്ങളിൽ ഒന്നിനെ തിളയ്ക്കുന്ന മറേരിൽ ചേർക്കുന്നു. ബാക്കിയാകുവാൻ സാധ്യമാകുന്ന ക്ഷാരഘടകത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനായി സോപ്പിൽ നിന്ന് തീരെ നീക്കം ചെയ്യുന്നു.

സോപ്പുണ്ടാക്കുവാൻ (1) ക്ഷാരം (2) അമ്ലം എന്ന സാധനങ്ങൾ വേണം. സാധാരണയായി ക്ഷാരത്തിന് സോഡിയം ഹൈഡ്രോക്സൈഡ് അല്ലെങ്കിൽ പൊട്ടാസിയം ഹൈഡ്രോക്സൈഡ് ആണ് ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. സോപ്പുണ്ടാക്കുവാൻ വേണ്ടിവരുന്ന അമ്ലം എണ്ണകളിലാണ് ഉള്ളത്. എണ്ണ പഴുകിയതായാൽ അമ്ലം നല്ലപോലെ ഉണ്ടായിരിക്കും. സാധാരണയായി വെളിച്ചെണ്ണ, പരുത്തിക്കൊട്ടെണ്ണ, വേപ്പെണ്ണ, ആവണക്കണ്ണ, ചണച്ചെണ്ണ എന്നിവയാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

മുട്ടുപിടിപ്പിക്കാതെ സോപ്പുണ്ടാക്കുവാൻ

വളരെ ശതാബ്ദങ്ങൾക്കു മുമ്പു തന്നെ ഈ സമ്പ്രദായം ജനങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. ഉരുകിയ കൊഴുപ്പുകളിൽ ആവശ്യംപോലെ ക്ഷാരഭാഗം ചേർത്തിരിക്കുക. എപ്പോൾ ഒരുവിധം ഉറച്ചുസാധനം കിട്ടുന്നുവോ അപ്പോൾ ക്ഷാരം ചേർക്കുന്നത് നിർത്തുക. രണ്ടുമൂന്നു ദിവസത്തേയ്ക്ക് ഇത് തൊടാതെ ഒരിടത്തിൽ വെച്ചിരിക്കുക. സാധനം നല്ലപോലെ ഉറച്ച് സോപ്പായിത്തീർന്നിരിക്കും. വെളിച്ചെണ്ണ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ താഴെ ചേർത്തിട്ടുള്ള കൂട്ട് പററിയതാണ്. ഒരു റാത്തൽ വീയ്മുള്ള സോഡിയം ഹൈഡ്രോക്സൈഡിനോട് ഒരു റാത്തൽ വെള്ളംചേർക്കുക. ഈ വിലയനത്തോടു 6 റാത്തൽ എണ്ണ കുറേക്കുറേയായിചേർത്ത് ഇളക്കുക. രണ്ടു ദിവസത്തോളം കൂട്ടിനെ ഒരിടത്തിൽവെക്കുക. പിന്നീട്, ഉറച്ചുകാണുന്നസാധനത്തെ വേണ്ടപോലെമുറിച്ചെടുക്കുക.

രണ്ടാമത്തെ രീതിപ്രകാരം സോപ്പുണ്ടാക്കുവാൻ

അമ്ലഭാഗമായി എടുക്കുന്ന കൊഴുപ്പോ എണ്ണയോ തിളപ്പിക്കുക. ഇതിനോട് കുറേക്കുറേയായി വീയ്മുള്ള ക്ഷാരം (alkali) ചേർക്കുക. അമ്ലം അവസാനംവരെ തിളപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ക്ഷാരം ചേർക്കുമ്പോൾ നല്ലവണ്ണം ഇളക്കണം. കൂടക്കൂടെ പാത്രത്തിൽവെള്ളം ചേർക്കണം. എപ്പോൾ ഒരുവിധം ഉറച്ചുസാധനം പാത്രത്തിൽ ബാക്കിയാകുന്നുവോ അപ്പോൾ തിളപ്പിയ്ക്കൽ നിർത്തി സാധനത്തെ ഒരിടത്തിൽ രണ്ടുമൂന്നു ദിവസത്തോളം തൊടാതെ വെക്കുക.

മൂന്നാമത്തെ രീതിപ്രകാരം സോപ്പുണ്ടാക്കുവാൻ

കൊഴുപ്പുകളും എണ്ണകളും ആണ്

ഇതിലേക്ക് ഉപയോഗിക്കേണ്ട അമ്ലഭാഗം. ഇവയെ ഒരു പാത്രത്തിൽ ഇട്ട് കാട്ടുക. ഇതിൽ തിളക്കുന്ന ഷാരം കുറേയ്ക്കു ചേർത്ത് ഇളക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുക. ആരംഭത്തിൽ വീയും പുരുങ്ങിയ ഷാരവിലധനം ചേർക്കാം. എപ്പോഴാണോ ഇത് താളിപോലെ കൊഴുക്കുന്നതു അപ്പോൾ സോപ്പുണ്ടായിത്തുടങ്ങും. പിന്നീട് വീയുമുള്ള ഷാരവിലധനം ചേർക്കുക. ഈ അവസരത്തിൽ പാത്രം മുട്ടുപിടിപ്പിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്. പാത്രത്തിലെ സാധനം വളരെ കട്ടിയാകുവാൻ ഇടവരുത്തരുത്. ഇതിന്നായി കൂടക്കൂടെ വെള്ളം ചേർക്കണം. പാത്രത്തിലെ ഒരു സാധനം ഒരു ചട്ടവം (ladle) കൊണ്ട് കുറച്ചെടുത്ത് തണുപ്പിച്ചു നാവിന്മേൽ വെക്കുക. നാവിൽ ഒരു തരിപ്പ് അനുഭവപ്പെടുന്നപക്ഷം, ഷാരം ചേർക്കുന്നത് നിർത്താം. ഇതിനുശേഷം, പാത്രത്തിലെ മിശ്രണത്തിൽ നിന്ന് ഉപ്പുചേർത്ത് സോപ്പുമാത്രം വേറിട്ടെടുക്കാം. വേണ്ടതിലധികം ഉപ്പു ചേർക്കരുത്. സോപ്പെല്ലാം വേറിട്ടുവെന്ന് തീച്ചയായാൽ തിളപ്പിക്കുന്നത് നിർത്തി സാധനം തണുക്കുവാൻ ഒരിടത്തിൽവെക്കുക. കുറേ സമയം കഴിഞ്ഞാൽ പാത്രത്തിലെ സാധനം മൂന്ന് അട്ടികളായ്ക്കൊണ്ടാകും. ആദ്യത്തെ അട്ടി മീതെ പാറിക്കിടക്കുന്ന ഒന്നാണ്. ഇതിന്റെ ചോട്ടിലാണ് ശരിയായ സോപ്പുഭാഗമുള്ളത്. അടിയിലുള്ള ദ്രാവകത്തിൽനിന്ന് ഈ ഭാഗം വേറിട്ടെടുക്കുക. ഇതിനോട് വെള്ളം ചേർത്ത് വീണ്ടും തിളപ്പിക്കുക. അപ്പോൾ തരിത്തരിയായിരുന്ന സോപ്പുഭാഗം നല്ലപോലെ മയമുള്ളതായിത്തീർന്ന് ഒന്നിച്ചുചേരുന്നതാണ്. ഈ സാധനത്തെ തണുപ്പിച്ചു വേണ്ടപോലെ മുറിച്ചു സോപ്പുകട്ടകളാക്കാം. അടി

യിലത്തെ ദ്രാവകത്തിൽനിന്നാണ് ഗ്ലിസറിൻ (Glycerine) ഉണ്ടാക്കുന്നത്.

കടലാസ്സുണ്ടാക്കൽ.

കീറത്തൂണി, മുള, വൈക്കോൽ, ചില മരത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങൾ എന്നിവയാണ് കടലാസ്സുണ്ടാക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. കീറത്തൂണികൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കുന്ന കടലാസ് വളരെ വിശേഷപ്പെട്ടതാണ്.

കടലാസ്സുണ്ടാക്കുന്നതിലേക്ക്:—മരത്തിന്റെ ഘനം കുറച്ചു രുതു് പിന്നീടു് അവയെ കഷണം കഷണമാക്കി കുതിരവാൻ വെള്ളത്തിൽ ഇട്ടുവെക്കുക. കുറേദിവസം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ഇതിട്ടിരിക്കുന്ന പാത്രത്തിൽ കാൽസിയം-അമ്ലഗന്ധകകിജം (Calcium-bi-sulphite) ചേർക്കണം. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ മരത്തിലെ സസ്യാംശം (cellulose) വേർതിരിഞ്ഞു കിട്ടും. പാത്രത്തിലുള്ള സാധനത്തിൽ വെള്ളം കുറച്ചുകൂടി ഒഴിച്ചു് നല്ലവണ്ണം തിളപ്പിക്കണം. തിളപ്പിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ കുറച്ചു് കാൽസിയം അബ്ജപ്രായയതി (Sodium Hydroxide) ചേർക്കണം. തിളപ്പിച്ചുകിട്ടുന്ന സാധനത്തെ നല്ലവണ്ണം അച്ചു് ഒരു കഴമ്പുപോലെ ആക്കിത്തീർക്കണം. ഇതിനു് കടലാസ്സുകൂഴു് (Paper-pulp) എന്നാകുന്നു പേർ. ബലത്തിനായ്ക്കൊണ്ടു് ഈ കൂഴിൽ കളിമണ്ണും ചേർക്കാം. കൂഴിൽ അലക്കപ്പു് (bleaching powder) ചേർത്തു് വെളുത്തതാക്കിത്തീർക്കാം. ഈ കഴമ്പിനെ ട്രൈപ്പിസിയാ കൃതിയിലുള്ള ഒരു തൊട്ടിയിൽ ഒഴിച്ചു് പാകത്തിൽ വെള്ളം ചേർക്കുക. ഈക്കുലകൾ നിറത്തിവെച്ചു് കുതിരയുടെ വാൽ:രാമം കൊണ്ടു് ബന്ധിച്ചു് ഒരു പായ ഉണ്ടാക്കുക. അതിന്റെ മേൽ

ഒരു തുണി പരത്തുക. തുണിയുടെ ഉപരി ഒരു ചതുരശ്രവട്ടം വെക്കുക. പായോടൊപ്പം ഈ ചട്ടം പൊന്തിച്ചെടുത്ത് തൊട്ടിയിലെ ദ്രാവകത്തിൽ ചട്ടത്തിന്റെ വക്ക് തൊടത്തക്കവണ്ണം ആക്കുക. പിന്നീട് ചട്ടംകൊണ്ട് ദ്രാവകം ഇളക്കുക. ദ്രാവകത്തിലെ തരികൾ ഇളകി മറിഞ്ഞുതുടങ്ങുമ്പോൾ ചട്ടം ലംബമായി താഴ്ത്തി ചട്ടം സമനിരപ്പിലാക്കി ദ്രാവകത്തിൽനിന്ന് മേല്പോട്ട് എടുക്കുക. അപ്പോൾ തുണിമേൽ ഒരു നേരിയ അട്ടി കണ്ടുതുടങ്ങും. നീർ വലിഞ്ഞ ഉടനെ ചട്ടം നീക്കി പായോടൊപ്പം തുണിയെ ഒരു ഫ്ലാനൽ തുണിമേൽ പരത്തി വെക്കുക. പായും അതിന്മേലുള്ള തുണിയും ഒന്നിച്ചു ചുരുട്ടിയെടുക്കുക. എന്നാൽ ഫ്ലാനൽത്തുണിയിൽ കടലാസ്സ് പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നതായിക്കാണാം. ഈ ഫ്ലാനൽ തോരാനിട്ട് എടുപത്തുമണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞ് ഫ്ലാനലിൽനിന്ന് കടലാസ്സ് വേറിട്ടെടുക്കുക. പിന്നീട്, ഉണ്ടാക്കിയ കടലാസ്സിന്മേൽ ഉരസി മിനുസം വരുത്തുക.

ദ്രാവകത്തിൽ ചട്ടം വെക്കുന്നതിന്നു മുമ്പ് കഞ്ഞിപ്പശയും പടിക്കാര വിലയനവും ചേർത്താൽ കിട്ടുന്ന കടലാസ്സ് കുറേക്കൂടിയും നല്ലതായിത്തീരും.

വ്യവസായശാലകളിൽ, കടലാസ്സുകൂട് ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിലേക്കും കൂഴിയിലെ നീരുവലിക്കേണ്ടതിലേക്കും യന്ത്രങ്ങൾ ഉണ്ടു്. നീർ വലിച്ചെടുക്കുന്നത് ആവിയുടേയും ചൂടുള്ള ഉരുളകളുടേയും സഹായത്താലാകുന്നു.

അദ്ധ്യായം 6

മണലും കണ്ണാടിയുണ്ടാക്കലും.

മണൽ എല്ലായിടത്തും ഉണ്ട്. എന്നാൽ പുഴകളിലും സമുദ്ര തീരങ്ങളിലും ഉള്ള മണലിനാൽ ശുദ്ധി കൂടി ഇരിക്കും. മണൽ ഒരു സംയുക്ത പദാത്മമാകുന്നു. ഇതിൽ രണ്ട് മൂലധാതുക്കൾ ഉണ്ട് അവ (1) സിലിക്കൺ (Silicon) (2) പ്രാണവായു എന്നിവയാകുന്നു. അതിനാൽ മണൽ സിലിക്കൺ-പ്രാണയുതി ആകുന്നു.

കണ്ണാടി (Glass) ഉണ്ടാക്കുന്നതിലേക്ക് മണൽ അത്യാവശ്യമാണ്. വളരെക്കാലം മുമ്പ് തുടങ്ങിത്തന്നെ ഹിന്ദുക്കളും ഈജിപ്തുകാരും ഗ്ലാസുണ്ടാക്കി വന്നിട്ടുണ്ട്. ഈജിപ്തുകാരിൽനിന്ന് ഇററലിക്കാർ ഈചിദ്യപരിച്ചു. ഇന്നും യൂറോപ്പിലെ ബൊഹീമിയ ഗ്ലാസ് പേർ കേട്ടതാകുന്നു. തെക്കെ ഇന്ത്യയിൽ ഗ്ലാസുണ്ടാക്കുന്നതു് കാലാവസ്ഥകൊണ്ട് ലാഭകരമല്ലെന്നു് പ്രവർത്തകന്മാർ അറിയുകകൊണ്ട് ഇവിടെ ഗ്ലാസുണ്ടാക്കി വരുന്നില്ല. വടക്കെ ഇന്ത്യയിൽ ആകട്ടെ അതു് ഉണ്ടാക്കിവരുന്നുണ്ട്.

6 : 2 : 1 എന്ന തോതിൽ മണലും സോഡ (Soda) യും ചുണ്ണാമ്പുകളും ചേർത്ത മൂശയിൽ ഇട്ട് ഉലയിൽവെച്ചു നല്ലവണ്ണം ഉരുക്കുക. ഇതു് ഉരുക്കുവാൻ 24 മണിക്കൂറോളം വേണ്ടിവരും. ഉരുക്കിയ ദ്രാവകത്തെ തണുപ്പിക്കുന്നു. തണുക്കുമ്പോൾ ദ്രാവകത്തിന്റെ മുകളിൽ ഒരു കീടം കാണാം. ഇതു നീക്കം ചെയ്യണം. ബാക്കിയുള്ള ദ്രാവകത്തെ മെഴുകുപ്രായം ആകുന്നതുവരെ തണുപ്പിക്കുന്നു. അതു

കൊണ്ടു പിന്നീട് ആവശ്യമുള്ള രൂപത്തിൽ നമുക്കു ഗ്ലാസ് ഉണ്ടാക്കാം.

ഗ്ലാസുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പാത്രങ്ങളെ ഉറപ്പുള്ളവയാക്കിത്തീർക്കേണ്ടതിലേയ്ക്ക് താഴെ പറയുന്നപ്രകാരമാണു ചെയ്യേണ്ടത്.

ഒരു അടുപ്പിന്റെ മേൽ ഗ്ലാസുപാത്രം വെക്കുന്നു. അതു ചുട്ടുതുടങ്ങുമ്പോൾ അതിനെ സാവധാനത്തിൽ ചൂടു കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു വരുന്ന ദിക്കിലേയ്ക്കു നീക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുമ്പോൾ ചൂടു ക്രമേണ ചുരുങ്ങും. പാത്രം എത്രത്തോളം സാവധാനത്തിലാണോ നാം ഇപ്രകാരം തണുപ്പിക്കുന്നത് അതിനും അത്രത്തോളം ഉറപ്പും കൂടുതലായുണ്ടാവും.

നിറമുള്ള ഗ്ലാസുണ്ടാക്കേണ്ടതിലേക്ക് ഉരുക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന മണൽക്കൂട്ടിൽ ചില ലോഹപ്രാണയുതികൾ ചേർക്കണം. ഇരുമ്പു-പ്രാണയുതികൾ ചേർത്താൽ പച്ചയും സ്വർണ്ണപ്രാണയുതിയാണെങ്കിൽ ചുവപ്പും രജതപ്രാണയുതിയാണെങ്കിൽ മഞ്ഞയും നിറമുള്ള ഗ്ലാസുകൾ ഉണ്ടാക്കാം.

അദ്ധ്യായം 7.

ശബ്ദം—ശബ്ദം ഉളവാക്കുന്ന ഉപകരണങ്ങൾ : 1. വായുസ്സുദനത്തിനാൽ ശബ്ദിക്കുന്നവ, 2. കമ്പിയുടെ സഹായത്താൽ ശബ്ദിക്കുന്നവ, 3. കൊട്ടുമ്പോൾ ശബ്ദിക്കുന്നവ—
പ്രതിധ്വനി.—മെഗഫോൺ (Megaphone)
സ്റ്റെത്തോസ്കോപ്പ് (Stethoscope)—
ഗ്രാമഫോൺ (Gramophone)—
മനുഷ്യരിലെ ധ്വനികളും ഞാണുകളും അവ പ്രവർത്തിക്കുന്ന മട്ടും.

വായുവിന്റെ സഹായത്താലാണ് ഒരു സ്ഥലത്തിൽ നിന്നു വേറൊരു സ്ഥലത്തേക്കു ശബ്ദം പോകുന്നത്. ഈ സംഗതി മനുഷ്യിലാക്കുവാൻ നാം ഒരു പരിശോധന ചെയ്യാം. ഒരു വായുപ്പമ്പിന്റെ പ്ലാട്ടുമാറ്റത്തിന്മേൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ടൈം പീസ് (time piece) വെച്ച് അതിനെ ബെൽജാർ കൊണ്ടു മൂടുക. ഇപ്പോൾ ശബ്ദം ഒരു മാതിരി കേൾക്കുന്നു. പമ്പുകൊണ്ടു ബെൽജാറിലുള്ള വായു ചാമ്പി നീക്കംചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുക. വായു നീങ്ങുന്നതിനെയനുസരിച്ച് മണിക്കൂർ അടിക്കുന്ന ശബ്ദത്തിന് ക്രമേണ ശക്തി ചുരുങ്ങിവരുന്നു. ആയതിനാൽ ശബ്ദം കേൾക്കേണമെങ്കിൽ വായുവേണം എന്ന് ഊഹിക്കാം.

ശബ്ദം പുറപ്പെടണമെങ്കിൽ വേറൊരു സംഗതി കൂടി വേണം. ശബ്ദം ഏതു സ്ഥാനത്തിൽനിന്നു വരുന്നുവോ ആ സ്ഥാനം ചലനവസ്ഥയിൽ ഇരിക്കണം. ആയതിനാൽ വായുവാകുന്ന മാധ്യമ (medium) ൽ ചലനമുണ്ടാകുമ്പോൾ ശബ്ദം പുറപ്പെടുന്നു.

മാധ്യമം വായുതന്നെ വേണമെന്നു നിർബന്ധമില്ല. വെള്ളം മുതലായ ദ്രാവകങ്ങളിലും മരം മുതലായ ഘനപദാർത്ഥങ്ങളിലും കൂടി ശബ്ദം പോകുന്നതാണ്. ശൂന്യ സ്ഥാനത്തിൽകൂടി മാത്രം ശബ്ദം പോകുന്നതല്ല.

ശബ്ദം വായുവിലും മററും സഞ്ചരിയ്ക്കുന്നത് മാധ്യമത്തിൽ തരംഗങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിട്ടാണ്. നാം സംസാരിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ചുണ്ടുകൾ ചലിക്കുന്നതായ്ക്കാണ്. ഈ ചലനത്തിന്നു മുഖ്യകാരണം തൊണ്ടയിലെ ധ്വനിതാണ് (vocal cord) കൾ ആകുന്നു. ഈ ചലനത്താൽ വായുയുടെ അടുക്കേയുള്ള വായുക്കുണങ്ങൾ അടുത്തുകൂട്ടുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ അടുത്തുകൂട്ടുന്ന വായുക്കുണങ്ങളുടെ തുടച്ചുയായുള്ള കുറെ വായുക്കുണങ്ങളിൽ ഒരു വേർപാട് അന്നു വേർപ്പെടുന്നു. ഈ അടുത്തുകൂടലും വേർപാടും കുറെ ദൂരത്തേക്കു അന്നുഭവമാകും. പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന അക്ഷരത്തിന്റെ ശബ്ദം അവ സാനിക്കാറാകുമ്പോൾ അടുത്തുകൂടിയ വായുക്കുണങ്ങൾ പൂർവ്വസ്ഥിതിയെ പ്രാപിക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ തുടരുന്നു. അപ്പോൾ അടുത്തുകൂടിയ ക്രിയ നടന്നേടത്തു വിട്ടു പോവുക എന്ന സമ്പ്രദായമാണ് ഉണ്ടാവുക. ആയതിനാൽ നാം സംസാരിക്കുമ്പോൾ വായുക്കുണങ്ങളിൽ ചലനമുണ്ടാവുന്നു. പക്ഷെ ഈ ചലനത്താൽ വായുക്കുണങ്ങൾ മുന്നോക്കം മാത്രമല്ല ചുറ്റുപാടിലേക്കും ആണു പോകുന്നത്. അവ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥാനത്തിൽനിന്നു ശബ്ദഗതിക്കനുസരിച്ച് ഇരുഭാഗത്തേയ്ക്കും ചാഞ്ചാടുക ആണു ചെയ്യുന്നത്. വെള്ളത്തിൽ കല്ലെറിയുമ്പോൾ വെള്ളത്തുള്ളികൾ അന്നുഭവിയ്ക്കുന്ന ചലനത്തിനോട് ഈ ചാഞ്ചാട്ടത്തെ സാമ്യപ്പെടുത്താം.

കല്ലെറിഞ്ഞ ഉടനെ വെള്ളത്തിൽ ചെറിയ ഓളങ്ങൾ വൃത്താകാരത്തിൽ അകലുന്നതു കാണാം. അതേമാതിരി, നാം സംസാരിക്കുമ്പോൾ ശബ്ദതരംഗ (Sound wave) ഓൾ ഉത്ഭവിച്ചു ചുരുപാടിലേയ്ക്കും പ്രസരിക്കുന്നു. ഈ തരംഗങ്ങൾ വട്ടമിട്ടുചെന്ന് കേൾക്കുന്ന ആളുടെ കണ്ണുഭേരിയിൽ എത്തുന്നു. ആ കണ്ണുഭേരിയിൽ തരംഗങ്ങളുടെ ദോലന (Oscillation) ണ്തിന്നൊത്തു് ചലനമുണ്ടാകുന്നു. ഈ ചലനഫലം ഉൾചെവിയിലെ ഞരമ്പുകളിൽ തട്ടുന്നു. അപ്പോൾ ശ്രോതാവു് ശബ്ദം കേൾക്കുന്നു.

ശബ്ദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ഉപകരണങ്ങളെ മൂന്നു തരങ്ങളായി ഭാഗിക്കാം.

1. കാനറിന്റെ സഹായത്താൽ ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നവ.

ഉദാഹരണങ്ങൾ :—നാദ(ഗ)സ്വരം, ഓടക്കുഴൽ, ഹാർമോണിയം (Harmonium).

2. കൊട്ടുമ്പോൾ ശബ്ദിക്കുന്നവ.

ഉദാഹരണങ്ങൾ :—ചെണ്ട, മദ്രളം, ഗിഞ്ചറ, മൃദംഗം.

3. കമ്പികളുടെ സഹായത്താൽ ശബ്ദിക്കുന്നവ.

ഉദാഹരണങ്ങൾ :—വീണ, ഫിഡിൽ, തബുര.

പ്രതിധ്വനി (Echo) :—ഒരു റബ്ബർ പന്തു് ഒരു ചുവരിന്മേൽ എറിയുമ്പോൾ അതു് പിന്നോക്കം ചാടുന്നതായ്ക്കാണാം. ഇതേമാതിരിത്തന്നെ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ഒരു സമതലത്തിന്റെ മുൻവശത്തുനിന്ന് നാം ശബ്ദിച്ചാൽ ശബ്ദതരംഗങ്ങൾ അങ്ങേ അറ്റത്തുള്ള ചുവരിൽ തട്ടി മടങ്ങിവ

ജനതാണ്. ചെവിയിൽ തട്ടിയ ഒരു ശബ്ദത്തിന്റെ അറിവ് സ്വല്പനേരത്തോളം ചെവിയിൽതന്നെ നില്ക്കും. ഈ ശബ്ദത്തിന്റെ ഊക്ക് നശിക്കുന്നതിന് മുമ്പു വേറൊരു ശബ്ദം ചെവിയിൽ വീഴുന്നതായാൽ തുടച്ചുയായ ഒരു ശബ്ദത്തിന്റെ അനുഭവം നമുക്ക് ഉണ്ടാകും. ഇങ്ങിനത്തെ ഒരു അനുഭവം ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ ഒരു സെക്കണ്ടിൽ 10 പ്രാവശ്യം ശബ്ദതരംഗങ്ങൾ ചെവിയിൽ എത്തിച്ചേരണം. ആയതിനാൽ ഒരു സ്ഥാനത്തിൽനിന്ന് പ്രതിഫലിച്ച് (reflect) വരുന്ന ശബ്ദം $\frac{1}{10}$ സെക്കണ്ടിനിടയ്ക്ക് ചെവിയിൽ വീഴുന്നതായാൽ ആദ്യത്തെ ശബ്ദവും പ്രതിഫലിച്ചുണ്ടാകുന്ന ശബ്ദവും തിരിച്ചറിയുവാൻ പ്രയാസമാവും. നേരെ മറിച്ച് പ്രതിഫലിച്ചുവരുന്ന ശബ്ദതരംഗങ്ങൾ $\frac{1}{10}$ സെക്കണ്ട് കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് ചെവിയിൽ വീഴുന്നതെങ്കിൽ ആ ശബ്ദവും അതിന്റെ പ്രതിധ്വനിയും വെച്ചേറെയായ് കേൾക്കാവുന്നതാണ്.

പ്രതിഫലിച്ചുവരുന്ന തരംഗങ്ങൾ $\frac{1}{10}$ സെക്കണ്ട് കഴിഞ്ഞ് ചെവിയിൽ വീഴുവാൻ, മേല്പറഞ്ഞ ചുമരിൽനിന്ന് ഏതൊരു നാം നില്ക്കേണ്ടതെന്നു എളുപ്പത്തിൽ കണക്കാക്കാം. ശബ്ദത്തിന്റെ ഗതിവേഗത (velocity) ഒരു സെക്കണ്ടിൽ 1100 അടിയോളമാകുന്നു. ആയതിനാൽ $\frac{1}{10}$ സെക്കണ്ടിൽ 110 അടി ദൂരം ശബ്ദതരംഗങ്ങൾ സഞ്ചരിയ്ക്കും. പ്രതിധ്വനിവിഷയത്തിൽ, ശബ്ദം പുറപ്പെടുന്ന സ്ഥാനത്തിൽനിന്ന് അതുകൊണ്ട് അലയ്ക്കേണ്ട ചുമരിൽ തട്ടി പ്രതിഫലിച്ച് പുറപ്പെട്ട സ്ഥലത്തേക്കു തിരിച്ചെത്തു

നാതിന്നു വേണ്ടിവരുന്ന ദൂരം ആകുന്നു ഈ 110 അടി. അതായത് ശബ്ദം പുറപ്പെടുന്ന സ്ഥലത്തിൽനിന്ന് ചുമരിലേക്ക് 55 അടി ദൂരം ഉണ്ടായിരിക്കണം.

മെഗഫോൺ :— ഒരാൾ സംസാരിക്കുമ്പോൾ ആ ശബ്ദം ദൂരദിക്കിൽ കേൾക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്ന ഒരു ഉപകരണമാണ് മെഗഫോൺ എന്നത്. ഇതിന്റെ ആകൃതി സുമാർ ഒരു ഫണലിന്റെതായിരിക്കും. ഇതിന്റെ ഇടുങ്ങിയ ഭാഗത്തിൽ കൂടി സംസാരിക്കുമ്പോൾ ശബ്ദതരംഗങ്ങൾ ഉപകരണത്തിന്റെ ഭിത്തികളിൽ തട്ടി പ്രതിഫലിച്ച് നാലുപാടും പരക്കാതെ മുന്പാട്ടുതന്നെ പ്രസരിപ്പിക്കുന്നു. 18 മുതൽ 24 അടി നീളമുള്ള മെഗഫോൺ വിളിക്കുമ്പോൾ 3 മൈൽ ദൂരത്തിന്നുപ്പുറം കൂടി ശബ്ദം കേൾക്കാവുന്നതാണ്.

സ്റ്റെത്തോസ്കോപ്പ് :— മാറിടത്തെ പരിശോധിക്കാൻ ഡോക്ടർ ഉപയോഗിക്കുന്ന വ

ക്ഷപരിശോധിനിയാകുന്നു ഈ ഉപകരണം. പാരിസ്സിലെ ലെയിനക്കെന്ന വൈദ്യനാണ് ഇത് കണ്ടുപിടിച്ചത്. ഈ ഉപകരണത്തിൽ (ചിത്രം 19) ഒരു സിലണ്ടർ ഉണ്ടാകും. ഈ സിലണ്ടറുടെ ഒരറ്റം കുറച്ചൊന്ന് പരന്നിരിക്കും. മറേറ അറ്റത്തിൽ രണ്ടു പിരിവുള്ള കുഴലുകൾ ഉണ്ടാവും. ഓരോ കുഴലിൽനിന്നും റബ്ബർക്കുഴൽ നീണ്ടു നില്ക്കും. ഓരോ റബ്ബർ—കുഴലിന്റെ

ചിത്രം 19.
വക്ഷപരിശോധിനി.

അററത്തും നീളമുള്ള ലോഹക്കുഴൽ ഉണ്ടാകും. ഈ ലോഹക്കുഴലുകളുടെ അററം ഉൾഭാഗത്തേക്ക് വളഞ്ഞിരിക്കും. ഈ അററങ്ങൾ ചെവിയിൽ വെച്ചിട്ടാണ് ഈ ഉപകരണം ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

ഈ ഉപകരണത്തെ സ്ഥലം മാറിമാറിവെച്ച് ഹൃദയത്തിന്റേയും ശ്വാസകോശത്തിന്റേയും സ്പന്ദനം ഏതുമട്ടിലുള്ളതാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഈ ഉപകരണത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങൾ ചുരുക്കമായതുകൊണ്ടും അധികഭാഗവും കുഴലാകുകൊണ്ടും സ്പന്ദനം ഉറക്കുള്ളതായി അനുഭവപ്പെടും. ആയതിനാൽ ഹൃദയത്തിന്റേയും ശ്വാസകോശത്തിന്റേയും സ്പന്ദനങ്ങളെപ്പറ്റി സ്പഷ്ടമായി അറിയാവുന്നതാണ്.

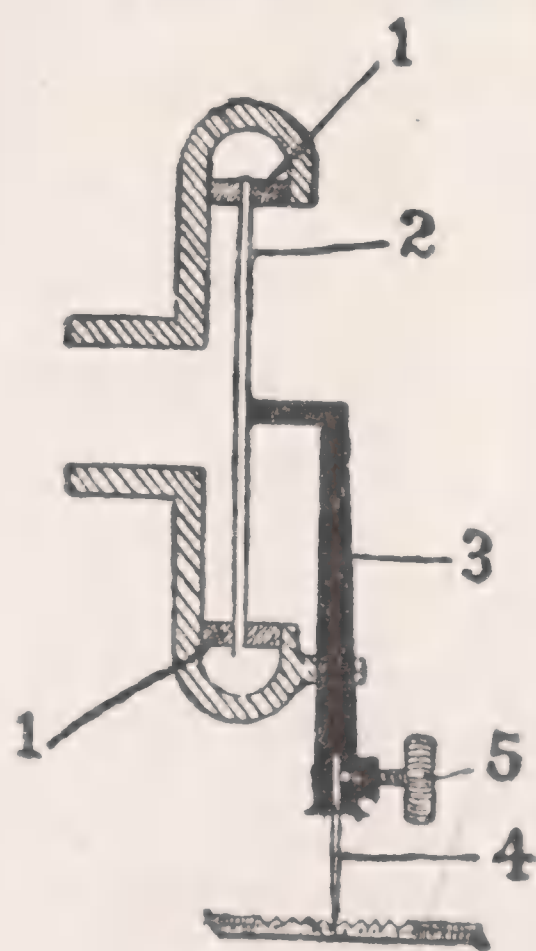
ഗ്രാമഫോൺ (സ്വപ്നഗ്രാഹിയന്ത്രം—Gramophone):— അമേരിക്കക്കാരനായ തോമസ് ആൽവാ എഡിസൻ ആണ് ഈ യന്ത്രം കണ്ടുപിടിച്ചത്.

ഇതിലെ മുഖ്യഭാഗങ്ങൾ 1) ശബ്ദപ്പെട്ടി (sound box) 2) സൂചി 3) റിക്കാർഡ് എന്നിവയാകുന്നു.

റിക്കാർഡ് :—കീറത്തുണിപ്പൊടികൾ, ട്രിപ്പോലി (Tripoli)പ്പൊടി, ബേരിയം ഗന്ധകികജം (Barium Sulphate) അട്ടക്കരി എന്നിവയെല്ലാം ചെല്ലക്കോ (Shellac) ടുചേർത്ത് അരച്ചുണ്ടാക്കുന്ന പശയെ നല്ലവണ്ണം അമർത്തി തകിടുകളാക്കും. ഒരു ഗായകന്റെ പാട്ട് മെഴുകുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ തകിടിൽ യന്ത്രസഹായത്താൽ രേഖപ്പെടുത്തും. ഈ മെഴുകുതകിടിന്മേൽ വില്ലപ്പുകുതിയുടെ സഹായത്താൽ

ചെമ്പുവീഴ്ത്തം. ഈ തകിടിനേൽ ചെമ്പുവീഴ്ത്തം ആദ്യം ഗ്രാഫൈറ്റ് (Graphite) പൊടി തകിടിനേൽ തുവണം (Scatter). ചെമ്പുവീഴ്ത്തിയ മെഴുകുകരുവിനേൽ ചെല്ലക്കുപയോഗിച്ചുണ്ടാക്കിയതും ഉണങ്ങിയതുമായ തകിടുകൾ അമർത്തിയാൽ ചില അടയാളങ്ങൾ ചെല്ലക്കുതകിടിൽ പതിയും. ഈ അടയാളങ്ങൾ പാടുകാരൻ ഉണ്ടാക്കുന്ന ശബ്ദതരംഗങ്ങൾക്ക് അനുരൂപങ്ങളായിരിക്കും. ഒരു കരുവിൽ നിന്ന് അനേകം ചെല്ലക്ക് റിക്കാർഡുകൾ എടുക്കാം.

ശബ്ദപ്പെട്ടിയും സൂചിയും:— ശബ്ദപ്പെട്ടിയാണ് ഈ യന്ത്രത്തിന്റെ മുഖ്യമായഭാഗം. ഇതിന്റെ ചിത്രം താഴെ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ അത്രം (കാക്കപ്പെൊൻ-mica) കൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു നേരിയ തകിട് ഉണ്ട്. ഇതിന് ഡയാഫ്രം (Diaphragm) എന്നാകുന്നു പേർ. ഇതിനെ

ചിത്രത്തിൽ '2' എന്നു് അടയാളപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ തകിട് റബ്ബർ ഉരുളകൾ (1, 1) കിടയിൽ നിർത്തിയിരിക്കുന്നു. ഡയാഫ്രത്തിന്റെ മധ്യത്തിൽനിന്ന് ഒരു നെമ്പുകോൽ (3) ചോട്ടിലേക്കു വരുന്നു. ഈ നെമ്പുകോലിന്റെ ആധാരം (Fulcrum)—ചിത്രത്തിൽ K—എന്ന സ്ഥാനത്താകുന്നു. ഈ കോലിന്റെ സ്വതന്ത്രമായ അറ്റ

ശബ്ദപ്പെട്ടി ചിത്രം 20. ത്തിൽ സൂചി (4) ഉറപ്പിച്ചിരിക്കും. ഈ സൂചി ഉറപ്പിച്ചുനിൽക്കുവാൻ ഒരു സ്ക്രൂ (5) ഉണ്ട്.

ഗ്രാമഫോണിൽ റിക്കാർഡ് വെച്ച് തിരിച്ച് അതിന്മേൽ സൂചി വെക്കുന്നതായിരിക്കും. റിക്കാർഡിൽ രേഖകൾ പതിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. ഇവ വളരെ സൂക്ഷ്മമായും നിശ്ശോണതങ്ങളായും ഇരിയ്ക്കും. ആയതിനാൽ സൂചി ഈ രേഖകളിൽ കൂടി പോകുമ്പോൾ ചിലപ്പോൾ പൊന്തുകയും ചിലപ്പോൾ താഴുകയും ചെയ്യും ഇക്കാരണത്താൽ ഡയാഗ്രത്തിൽ ചലനമുണ്ടാകും. ഈ ചലനത്തിനനുസരിച്ച് വായുവിൽ തരംഗങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. ഈ തരംഗങ്ങൾ ശ്രോതാവിന്റെ ചെവിയിൽ ചെന്നു തട്ടി അതിലെ കണ്ണഭേരിയെ ചലിപ്പിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ശ്രോതാവ് തകിടിൽ പതിഞ്ഞിട്ടുള്ള പാട്ട് കേട്ടുതുടങ്ങുന്നു.

ധ്വനിഞാണകൾ :—ശ്വാസനാളത്തിന്റെ മുകളിലായി ഞാളയുടെ മുൻഭാഗത്തു് ഒരു വായവം കാണാം. ഇതാകുന്നു കൃകം (Larynx) എന്നതു്. ഈ ഭാഗത്തിൽ ഞാണകളെപ്പോലുള്ള രണ്ടു സാധനങ്ങളുണ്ടു്. ഈ ധ്വനിഞാണകൾ ഇളകുന്നവയാണു്. നാം സംസാരിയ്ക്കുമ്പോളും പാട്ടുപാടുമ്പോളും ഈ ഞാണകൾ നീളുകയും ഇളകുകയും ചെയ്യുന്നതാണു്. ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഈ ഞാണകൾ ആണു് മുഖ്യമായി ഏർപ്പെടുന്നതു്. ഈ ഞാണകൾക്കു് പുറമെ നാവു്, പല്ല്, ചുണ്ടു്, എന്നിവയും ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം 8.

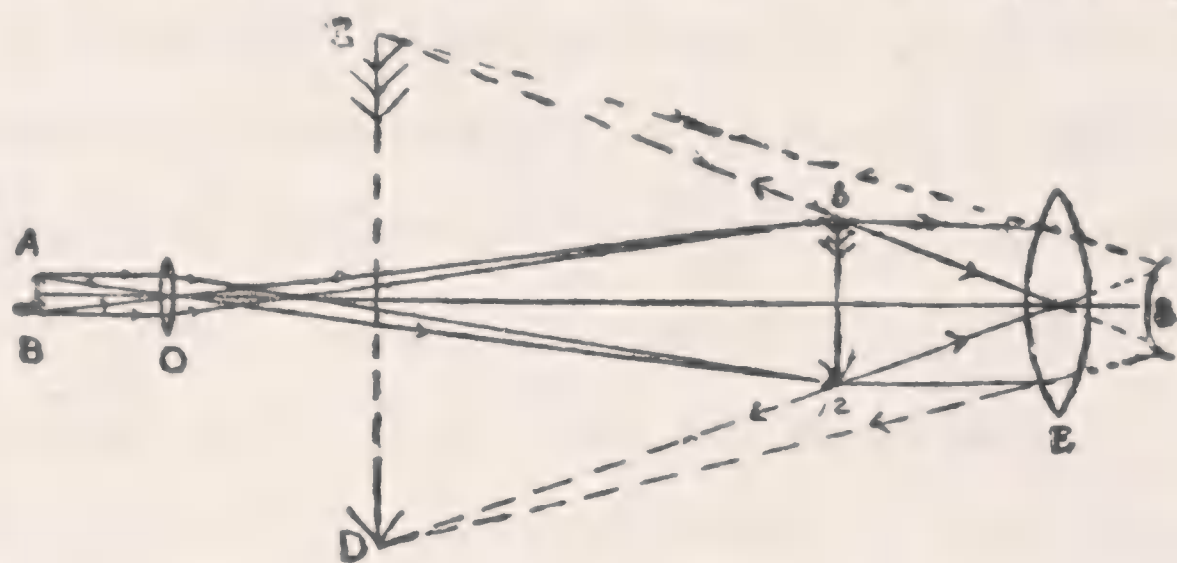
ഭൂതക്കണ്ണാടി, സൂക്ഷ്മദർശിനി, ദൂരദർശിനി എന്നിവയുടെ ഉപയോഗങ്ങൾ—ഇവയുടെ പ്രവൃത്തികൾ.

ഭൂതക്കണ്ണാടി:—വാച്ചുനേരെയാക്കുന്നവൻ ആ വാച്ചിലെ സൂക്ഷ്മാംശങ്ങളെ പരിശോധിക്കേണ്ടതിലേയ്ക്ക് ഒരു ഭൂതക്കണ്ണാടി (Reading lens) ഉപയോഗിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. വളരെ ചെറിയ അക്ഷരങ്ങൾ വായിക്കുവാൻ ഭൂതക്കണ്ണാടി ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഭൂതക്കണ്ണാടി ഒരു ഉന്നതോദരമായ യവം (Lens) ആകുന്നു. ഒരു യവം ഉപയോഗിയ്ക്കുമ്പോൾ 2 വിധം ബിംബങ്ങൾ ഉണ്ടാവും. അവ 1 ക്രിത്രിമബിംബം 2 വാസ്തവബിംബം എന്നിവയാകുന്നു.

ഉന്നതോദരയവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ഒരു മെഴുകുതിരി കത്തിച്ചുവെക്കുക. മെഴുകുതിരി യവത്തിന്റെ അടുക്കെയിരിക്കുമ്പോൾ അപ്പുറത്തിൽനിന്ന് നോക്കുന്നതായാൽ വലുതായതും നിവർന്നതും സ്ക്രീനിൽ പിടിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതും ആയ ഒരു ബിംബം കാണാം. ഇത് ക്രിത്രിമബിംബമാകുന്നു. യവത്തിന്റെ നാഭി (focus) വിട്ട് മുൻഭാഗത്തായി മെഴുകുതിരിവിളക്ക് വെക്കുക. യവത്തിന്റെ പിന്നിലായി ഒരു സ്ക്രീൻ പാകുമ്പോലെ നീക്കി നിൽക്കുക. പ്രത്യേകമായ ഒരു സ്ഥാനത്തിൽ സ്ക്രീനിൽ ഒരു ബിംബം കാണാം. ഇത് വാസ്തവികബിംബമാണ്. ഇത് തലകീഴായതാണ്.

ഭൂതക്കണ്ണാടിയിൽക്കൂടി നോക്കുമ്പോൾ കിട്ടുന്ന ബിംബം ക്രിത്രിമവും വലുതും ആണ്. ഭൂതക്കണ്ണാടിയെ Simple microscope എന്ന് പറയാറുണ്ട്.

സാക്ഷാൽ സൂക്ഷ്മദർശിനി:— ഭൂതകണ്ണാടി കൊണ്ട് അതിസൂക്ഷ്മവസ്തുക്കളെ കാണുവാൻ സാധിക്കുന്ന തല്ല. സാക്ഷാൽ സൂക്ഷ്മദർശിനികൊണ്ട് ഇത് സാധിക്കും. ഇങ്ങിനത്തെ ദർശിനിയുടെ ചിത്രം നോക്കുക. ഇതിൽ രണ്ട് ഉന്നതോദരയവങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. ഒരു യവം (O) എന്നത്

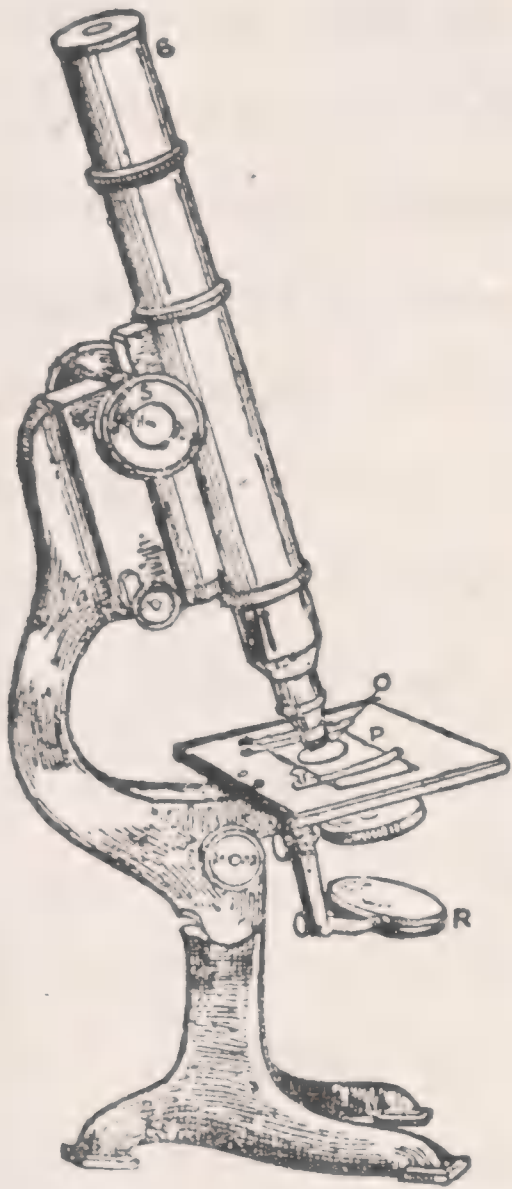

ചിത്രം 22 — രണ്ട് ഉന്നതോദരങ്ങളുള്ള സൂക്ഷ്മദർശിനിയുടെ ഭാഗങ്ങൾ വെർപെടുത്തി കാണിച്ചിട്ടുള്ളത്; വരകൾ രശ്മികൾ പോകുന്നതെങ്ങിനെയെന്ന് കാണിക്കുന്നു.

സാധനത്തിന്റെ അടുക്കെയുള്ളതാണ്. ഇതിന്ന് സാധന യവം (Object glass) എന്ന് പേരാകുന്നു. ഇതിന്റെ നാഭ്യന്തരം (Focal length) വളരെ ചെറുതാകുന്നു. E എന്ന് ചിത്രത്തിൽ കാണുന്നത് കണ്ണിന്റെ അടുക്കെയുള്ളതാകുന്നു. ഇതിനെ നേത്രയവം (eyepiece) എന്ന് പറയുന്നു. ഇതിന്റെ നാഭ്യന്തരം നീളമുള്ളതാകുന്നു. ഈ രണ്ടു യവങ്ങളെ കുഴലുകളിൽ പിടിപ്പിച്ചിരിക്കും. ഉപകരണത്തിൽ കാണുന്ന ഒരു സ്ക്രൂ തിരിച്ച് E ന്നും O ന്നും ഇടയിലെ ദൂരം വേണ്ട പോലെ വർദ്ധിപ്പിക്കാം.

23-ാം ചിത്രത്തിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ളത് കുഴലിലും മറ്റും പിടിപ്പിച്ച് ശരിപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള സൂക്ഷ്മദർശിനി ആക

ന്നു. കുഴലിന്റെ ചോട്ടിൽ ഒരു പ്ലാട്ടഹാരം കാണാം. അതിന്റെ മുകളിലാണ് സാധനം (P) വെക്കുക. ഇതിന്ന് ശോഭകിട്ടുവാനാണ് ഏറ്റവും അടിയിൽ കാണുന്ന നതോദരഭ്രം (Concave mirror) വെച്ചിട്ടുള്ളത്.

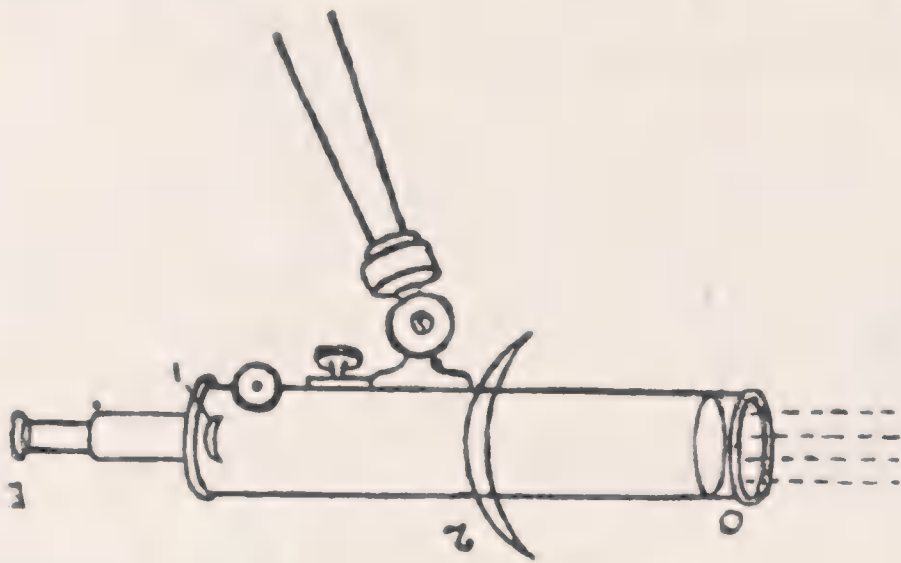

ചിത്രം 23.

സാക്ഷാൽ സൂക്ഷ്മദർശി F_1 ന്നും നേത്രയവത്തിനും ഇടയിൽ വരത്തക്കവണ്ണമാക്കിയാൽ നേത്രയവത്തിന്റെ മുമ്പിലായി CD എന്നു കാണിച്ചിട്ടുള്ള വലിയ കൃത്രിമബിംബം കിട്ടും. ആയതിനാൽ സാക്ഷാൽ സൂക്ഷ്മദർശി വളരെ ചെറിയ വസ്തുക്കളെ നല്ലപോലെ കാണുവാൻ സഹായിക്കുന്നു.

ദൂരദർശനി (Telescope): ദൂരത്തിലുള്ള സാധനങ്ങളെ നല്ലപോലെ വ്യക്തമായ് കാണുവാൻ ഉപകരിക്കുന്ന ഒരു ഉപകരണമാണിത്. ഇതിൽ രണ്ട് ഉന്നതോദരയവങ്ങൾ ഉണ്ട്. ആദ്യത്തേത് സാധനത്തിന്റെ അടുക്കെ

യുള്ള സാധനയവം (O) ആകുന്നു. ഇതിന്റെ നാഭ്യന്തരം നീ

ചിത്രം 24 ദൂരദർശിനി.

ളമുള്ളതാകുന്നു. രണ്ടാമത്തേതു് നേത്രയവം (E) ആകുന്നു ഇതിന്റെ നാഭ്യന്തരം നീളം കുറഞ്ഞതാകുന്നു. സാധനയവം ഒരു കുഴലിന്റെ അറ്റത്തിൽ വെച്ചിരിക്കും.

ഈ കുഴലിൽ നീക്കാവുന്ന മറ്റു കുഴലുകൾ ഉണ്ടാവും. ഏറ്റവും ഉള്ളിലത്തെ കുഴലിൽ കണ്ണിന്റെ അടുക്കെ പിടിക്കേണ്ടുന്ന നേത്രയവവും ഉണ്ടായിരിക്കും.

ഈ ദൂരദർശിനികൊണ്ട് ഭൂതലത്തിലെ സാധനങ്ങളെ നോക്കിയാൽ അവ തലകീഴായിരിക്കുന്നത് കാണാം. ആയതിനാൽ ഭൂതലസാധനങ്ങളെ പരിശോധിക്കുവാൻ ഇപ്രകാരമുള്ള ദൂരദർശിനികൾ പറന്നുവയല്പ. ജോതിർഗോളങ്ങളും നക്ഷത്രങ്ങളും വൃത്താകൃതിയിൽ ഉള്ളവയാണ്. അവയെ ഇങ്ങിനത്തെ ദൂരദർശിനികൊണ്ട് നോക്കുന്നപക്ഷം അവ വലുതായിക്കാണപ്പെടുന്നതാണ്; എന്നാൽ രൂപവ്യത്യാസം തോന്നുകയുമില്ല. ആയതിനാൽ ഇപ്പോൾ വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞ ദൂരദർശിനിയെ ജ്യോതിഷദൂരദർശിനി (Astronomical telescope) എന്നു പറയുന്നു.

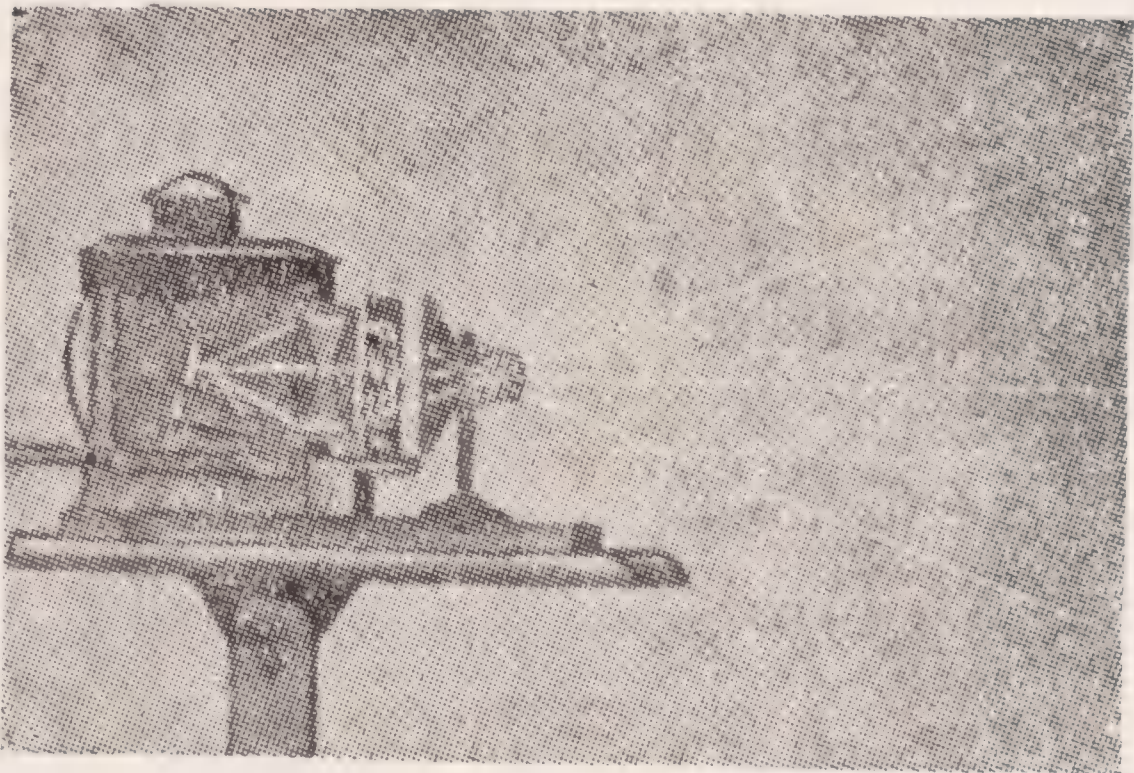
ഭൂതലസാധനങ്ങളെ പരിശോധിക്കുവാനുള്ള ദൂരദർശിനികളും ഉണ്ട്. അവയുടെ പ്രവർത്തനവും മറ്റും എഴുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്തവയാണ്.

അദ്ധ്യായം 9.

മായാദീപ(magic lantern)വും ഉപയോഗങ്ങളും.

ഒരു തിരശ്ശീലയിൽ വലിയൊരു വാസ്തവിക ബിംബം ഉളവാക്കുന്ന ഒരു ഉപകരണമാണ് മായാദീപം എന്നത്.

താഴെ കാണിച്ചിട്ടുള്ളത് മായാദീപ (optical or magic lantern) ത്തിന്റെ ചിത്രമാണ്. ഇതിൽ കാണ

ചിത്രം 25. മായാദീപം.

ന്ന പെട്ടിയുള്ളിൽ ഒരു വിളക്കുണ്ടായിരിക്കും. ഇതിന്റെ പിന്നിൽ ഒരു നതോദരദൃപ്പണം (നടുതാണിരിക്കുന്ന കണ്ണാടി) വെച്ചിരിക്കും. വിളക്കിന്റെ മുമ്പിൽ ഒരു നതോദരയവം ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇതിന്റെ മുൻഭാഗത്തുള്ള പിളപ്പിൽ ഫിൽമ് (Film) വെയ്ക്കുവാനുള്ള ഏപ്പാട് ഉണ്ടായിരിക്കും. അതിന്റെ മുൻഭാഗത്തു് തിരശ്ശീലയിൽ വലുതായ ബിംബം ഉളവാക്കാനുള്ള ഒരു ഉന്നതോദരയവം ഉണ്ടായിരിക്കും.

ഈ ഉപകരണത്തിൽ . വെച്ചിട്ടുള്ള ഫിൽമിന്റെ വാസ്തവികബിംബമാണ് തിരശ്ശീലയിൽ കിട്ടുക. ഉപക

രണത്തിൽനിന്ന് തിരശ്ശീല ദൂരത്തിലായിരിക്കും കെട്ടിയിരിക്കുക. മുൻഭാഗത്തുള്ള യവത്തിന്റെ $2F$ ന് അപ്പുറമായിരിക്കും ഈ തിരശ്ശീല വെയ്ക്കുക. ബിംബം നിവർത്തിക്കണമെങ്കിൽ ഫിൽമ് തലകീഴായി പിടിയ്ക്കണം. ഫിൽമ്, കാമറാ (Camera) വിൽനിന്നെടുക്കുന്ന മറുപടം (Negative) അല്ലെങ്കിൽ നെഗറ്റീവ് ആകുന്നു. മുൻഭാഗത്തുള്ള F_1 നും $2F_1$ നും ഇടയിലായ് ഫിൽമ് വെയ്ക്കുന്നതാണ്. ദീപത്തിൽനിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന രശ്മികളെ നതോദരഭ്രം സമാന്തരങ്ങളാക്കിത്തീർക്കുന്നു. ഇതിന്നും പുറമെ ഈ രശ്മികളെ പ്രതിഫലിപ്പിച്ച് ഫിൽമിന്റെ ഭാഗത്തേക്ക് അയക്കുന്നു. ഈ സമാന്തരരശ്മികളെ വിളക്കിന്റെ മുമ്പുള്ള നതോദരയവം കുറച്ചൊന്നു വളച്ച് ഫിൽമിൽ നല്ല പോലെ വീഴ്വാൻ സൗകര്യപ്പെടുത്തുന്നു. ഫിൽമ് എത്രത്തോളം ശോഭിക്കുന്നുവോ അത്രത്തോളം സ്ക്രീനിൽ (തട്ടികയിൽ) കാണുന്ന ബിംബം വ്യക്തമായിരിക്കും.

ആരോഗ്യഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകാർ (Health Department) കുഗ്രാമങ്ങളിൽ ആരോഗ്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ ഗ്രാമീണർക്ക് കൊടുക്കുവാൻ മായാദീപപ്രദർശനം നടത്തുന്നു. വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഭൂമിശാസ്ത്രം പഠിപ്പിക്കേണ്ടതിലേയ്ക്ക് മായാദീപം സഹായിക്കുന്നു. മായാദീപത്തിലെ തത്വത്തെ സംസ്കരിച്ചിട്ടാണ് ചലനചിത്രപ്രദർശനം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ശ്രമിച്ചത്.

അദ്ധ്യായം 10.

ചലനചിത്രങ്ങൾ—എങ്ങിനെ ഉണ്ടാക്കി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ കണ്ണിന് ഒരു ഗുണമുണ്ട്. കണ്ണ് നോക്കിയ ഒരു സാധനത്തെ അതിന്റെ സ്ഥാനത്തിൽനിന്ന് നീക്കം ചെയ്യുകഴിഞ്ഞതിൽപിന്നെ $\frac{1}{4}$ സെക്കണ്ടോളം ഇടവിടാതെ സാധനത്തിന്റെ ബിംബം കണ്ണിന് മുമ്പിൽ ഇരിക്കുന്നതായ് നമുക്കുതോന്നും. ആയതിനാൽ $\frac{1}{4}$ സെക്കണ്ട് കഴിയുന്നതിന് മുമ്പായ് ആദ്യം ഇരുന്ന സാധനത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു് വേറൊരു സാധനം വരുന്നപക്ഷം ഈ രണ്ടു സാധനങ്ങളും ഒന്ന് ഒന്നിനെ തുടരുന്നതായ് നമുക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെടും.

ഒരു ചവിട്ടുവണ്ടിയുടെ ചക്രം വേഗത്തിൽ തിരിക്കുക. അതിലുള്ള ഇരുമ്പുകമ്പികളെ വേർതിരിച്ചറിയുവാൻ പ്രയാസമാകുന്നു. കമ്പികളെല്ലാം ഒന്നായി ചേർത്തതുപോലെ തോന്നുന്നു. വിദ്യുദിശറിയിൽ ഇലകൾപോലുള്ള നാലു സാധനങ്ങൾ കാണാം ; എന്നാൽ വിശറി ചുറ്റുമ്പോൾ ഈ ഇലകളെ വേർതിരിച്ചറിയുന്നത് പ്രയാസമാണ്.

ചക്രം തിരിയുമ്പോൾ നേത്രാന്തരപടല (Retina) ൽ പതിഞ്ഞ ഒരു കമ്പിയുടെ ബിംബം മറയുന്നതിന്നു മുമ്പുതന്നെ വേറൊരു കമ്പിയുടെ ബിംബവും പടലത്തിൽ അതേ സ്ഥാനത്തു് വീഴുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് കമ്പികളെ വ്യക്തമാക്കി മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കാതെ വന്നതു്.

കണ്ണിനുള്ള ഈ ഗുണത്തെ ആസ്പദമാക്കിട്ടാണ് ചലനചിത്രപ്രദർശനം നടത്തുന്നത്.

ചലനചിത്രപ്രദർശനം ഉണ്ടാവാൻ മുഖ്യമായ് ഒരു ചുരുൾ ഫിൽമ് വേണം. ഈ ഫിൽമിൽ നടന്മാരുടെ അഭിനയബിംബം വീഴ്ത്തും. ഇതിന്നു പ്രത്യേക തറത്തിലുള്ള കാമിറാ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഈ കാമിറാവിൽനിന്ന് ഒരു സെക്കണ്ടിൽ 16—20 ചിത്രങ്ങൾ ഫിൽമിൽ വീഴ്ത്തും. ഈ ഫിൽമ് നെഗറ്റീവാണ്. ഇതിൽനിന്നു വേറൊരു ഫിൽമിൽ നെഗറ്റീവിന്റെ പ്രതിബിംബം എടുപ്പത്തിൽ എടുക്കാം. ഈ നേർപ്പകുപ്പ് ഫിൽമ് ആണ് പ്രദർശനത്തിന്നു പയോഗിക്കുക.

ഈ നേർപ്പകുപ്പ്-ഫിൽമിനെ മായാദീപത്തിലുള്ള പിളപ്പിൽ ചുറ്റത്തുവെണ്ണം വെക്കും. ഫിൽമുചുരുളു നീളുന്നതോടുകൂടി അത് വേറൊരു സ്ഥാനത്തു് ചുറ്റുന്നതായിരിക്കും. ഈ ഉപകരണത്തിൽ ആവശ്യമുള്ള ഗതിവേഗത്തോടെ പകുപ്പ്-ഫിൽമിനെ അയച്ചുവിടുവാനുള്ള ഏർപ്പാടുണ്ടായിരിക്കും. തിരശ്ശീലയിൽ വീഴുന്ന ബിംബങ്ങൾക്ക് ഒരു തുടർച്ച ഉണ്ടാകത്തക്കവണ്ണമാണ് ഫിൽമ് തിരിയുക.

പ്രകൃതിശക്തികളെ നിയന്ത്രിച്ച് ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ.

അദ്ധ്യായം 1.

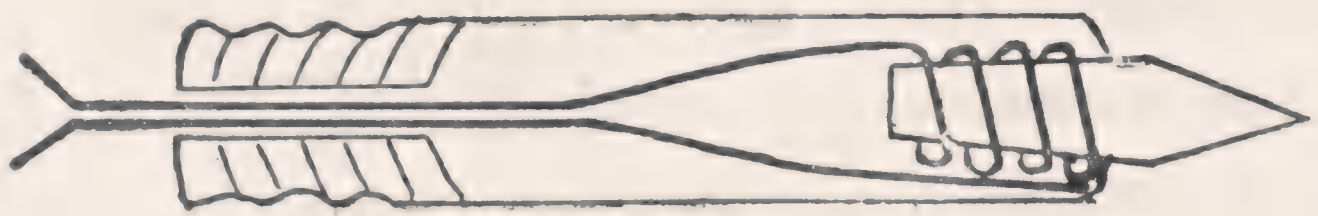
വിദ്യുദ്ധാരയുടെ ഉജ്ജീകരണം — അയസ്സംയോജകയന്ത്രം —
വിദ്യുത് ഇന്ധൂരിപ്പെട്ടി.

ലോഹകമ്പികളിൽക്കൂടി വിദ്യുദ്ധാര പ്രവഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ എല്ലാമാതിരി കമ്പികളിലൂടെയുള്ള പ്രവാഹം ഒരുപോലെയല്ല. ചില കമ്പികളിൽക്കൂടി പ്രവഹിക്കുമ്പോൾ അവയ്ക്ക് വിദ്യുത് ശക്തിയെ സ്വല്പമായോ അധികമായോ തടഞ്ഞുനിർത്തുവാൻ കഴിയും. ചെമ്പുകമ്പിയിൽക്കൂടി പോകുമ്പോൾ ഈ തടസ്സം തീരെ ഉണ്ടാകുകയില്ലെന്നതന്നെ പറയാം. ഇരുമ്പ്, പ്ലാറ്റിനം മുതലായ ലോഹങ്ങൾകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ട കമ്പികളിൽക്കൂടി പോകുമ്പോൾ തടസ്സം അധികരിച്ചിരിക്കും. അതുകൊണ്ടല്ല, കമ്പിയുടെ നീളം കൂടിക്കൂടിവരുന്നതോടും അപ്രകാരംതന്നെ അതിന്റെ വ്യാസം ചുരുങ്ങിച്ചുരുങ്ങി വരുന്നതോടും പ്രസ്തുത തടസ്സവും (Resistance) കൂടിക്കൂടിവരുന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെ തടസ്സം അധികമാകുന്നതോടും ചൂടും അധികരിച്ചുവരും. ചൂട് വർദ്ധിക്കുന്നതോടുകൂടി ശോഭയും ഉളവായി പ്രകാശവും അധികരിക്കുന്നതാണ്.

ഈ പ്രമാണത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് വിദ്യുദ്ദീപങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളത്. വിദ്യുദ്ദീപങ്ങളിൽ വേഗം ഉരുകാത്ത കാർബൺ (Carbon) ടങ്സ്റ്റൻ (Tungsten) എന്നീ പദാർത്ഥങ്ങളുടെ നേർമ്മയായ തന്തുക്കളാകുന്നു വിദ്യുത് പ്രവാഹത്തെ തടയുന്നത്. വിദ്യുദ്ദീപത്തിന്റെ ബൾബിനുള്ളിൽനിന്ന് വായു നീക്കംചെയ്തിരിക്കും. അതിലെ തന്തുക്കളിൽക്കൂടി വിദ്യുത് പ്രവാഹം ഒഴുകുമ്പോൾ അവ ചൂടു പിടിച്ച് ജ്വലിച്ചുതുടങ്ങും. അപ്പോൾ പ്രകാശം കിട്ടും.

വിദ്യുദ്ദീപങ്ങൾ കൂടാതെ മേല്പറഞ്ഞ പ്രമാണത്തെ അനുസരിച്ച് ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഉപകരണങ്ങൾ വേറെയും ഉണ്ട്. ഉദാഹരണമായി അയസ്സംയോജകയന്ത്രം, വിദ്യുത് ഇസ്കരിപ്പെട്ടി മുതലായവയെ പറയാം.

അയസ്സംയോജകയന്ത്രം:— ഇതിൽ 'നിക്രോം' എന്ന മിശ്രലോഹംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു കമ്പിയാണ്. ഈ മിശ്രലോഹക്കമ്പിക്ക് വിദ്യുത് പ്രവാഹത്തെ

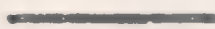

ചിത്രം 26.

തടസ്സം ചെയ്യാനുള്ള ശക്തി അധികമായാണ്. വിദ്യുത് പ്രവാഹം ഈ കമ്പിയിൽക്കൂടി ഒഴുകുമ്പോൾ ഇതിന്റെ ഉഷ്ണനില അധികരിച്ചുവരുന്നു. നിക്രോം കമ്പിച്ചുരുളിന്റെ ഇടയിൽ ഒരു ഇരമ്പുകഷണം ഉണ്ട്. ഈ ഇരമ്പുകഷണം ചൂടുപിടിയ്ക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചൂടുപിടിച്ച ഇരമ്പിന്റെ

കൂർത്ത ഭാഗം കൂട്ടിച്ചേർക്കേണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളിൽ വെച്ചാൽ അത് വളരെ ഉയർന്നു കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതാണ്.

വിദ്യുത് ഇസ്കരിപ്പെട്ടി:— കരി കത്തിച്ചിട്ടാണ് സാധാരണ ഇസ്കരിപ്പെട്ടി മുട്ടുപിടിപ്പിക്കാറുള്ളത്. വിദ്യുത് ഇസ്കരിപ്പെട്ടിയിൽ വിദ്യുത് പ്രവാഹമാണ് ഈ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നത്. വിദ്യുത് ഇസ്കരിപ്പെട്ടി ആകൃതിയിൽ സാധാരണ ഇസ്കരിപ്പെട്ടിപ്പോലെതന്നെ. എന്നാൽ മുട്ടുപിടിപ്പിക്കേണ്ടതിലേക്ക് നിക്രോംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിത്തുളക്കമ്പിയിട്ടുള്ളതുകൾ ഉണ്ടാകും. ഈ ചുരുളിൽക്കൂടി വിദ്യുത് ശക്തി പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ പെട്ടിയുടെ അടി മുട്ടുപിടിക്കും. പ്രവാഹത്തിന്റെ ശക്തിയെ ഇഷ്ടപോലെ ശരിപ്പെടുത്തി താപക്രമത്തെ വേണ്ടവിധം നിലനിർത്താനും കഴിയും.

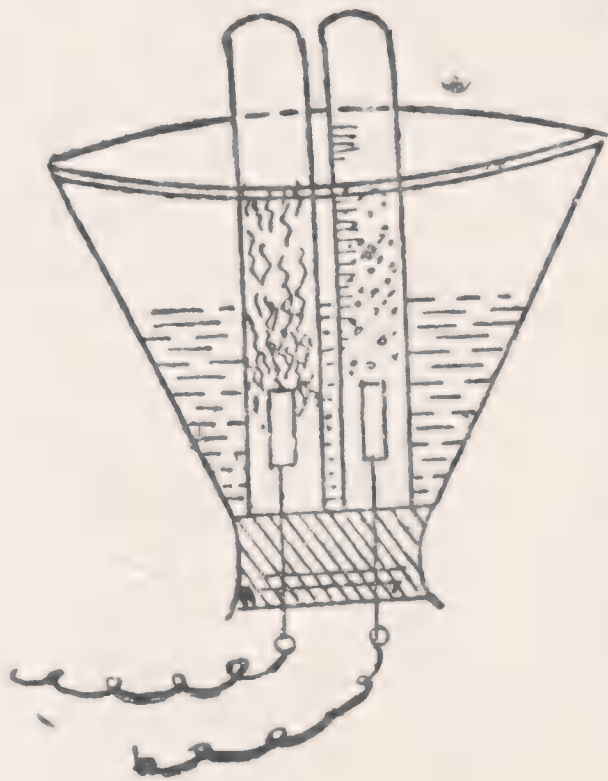

അദ്ധ്യായം 2.

വിദ്യുച്ഛക്തിയും ഭൗതികവികാരവും (chemical effect)—
വിദ്യുച്ഛേപനം.

വിദ്യുച്ഛക്തിയ്ക്ക് ഭൗതികവികാര (Chemical change)ങ്ങൾ വരുത്തുവാൻ സാധിയ്ക്കും. ഒരു ഉദാഹരണം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

വിദ്യുച്ഛക്തി വെള്ളത്തിൽക്കൂടി പ്രവഹിക്കുമ്പോൾ വെള്ളം രണ്ടു വാതകങ്ങളായി വേർതിരിയും. പോൾട്ടാമീ

ചിത്രം 27.

റാർ എന്നൊരു ഉപകരണംകൊണ്ടു ഇതു തെളിയിക്കാം. 27-ാം ചിത്രം നോക്കുക. വായു വിസ്കാരമുള്ളതും കൃത്യം നീളം കുറഞ്ഞതുമായ ഒരു ഫണലൈ(Funnel)ടുക്കുക. അടിയിൽ ഒരു കാർബൈഡ് കോർക്ക് കൂടി രണ്ടു പ്ലാറ്റിനക്കമ്പികൾ കടത്തുക. ഈ കമ്പിയുടെ അറ്റത്തിൽ പ്ലാറ്റിന

ത്തിന്റെ തകിടറപ്പിക്കുക. ഈ ഉപകരണത്തെ പോൾട്ടാമീറ്റർ (Voltmeter) എന്നു പറയുന്നു. ഫണലിൽ വെള്ളം ഒഴിച്ചു് ഒന്നോ രണ്ടോ തുള്ളി ഗന്ധകികാമ്യം ചേർക്കുക. പ്ലാറ്റിനത്തകിടിന്റെ മേൽഭാഗത്തു വെള്ളം നിറച്ച ടെസ്റ്റ് ട്യൂബുകൾ കമഴ്ത്തിവെയ്ക്കുക. കമ്പികളുടെ സ്വതന്ത്രങ്ങളായ അറ്റങ്ങളെ ബാറ്ററിയിലെ ധ്രുവങ്ങളോടു ഘടിപ്പിയ്ക്കുക. ഫണലിലെ ദ്രാവകത്തിൽക്കൂടി വിദ്യുച്ഛക്തി പ്രവഹിയ്ക്കുമ്പോൾ അതിൽ ഭൗതികവി

യോഗം ഉണ്ടാകുന്നു. ടെസ്റ്റ് ട്യൂബിനുള്ളിൽ വാതകങ്ങൾ വന്നു കൂടുന്നു.

ബാറ്ററിയിലെ ധനധ്രുവത്തോടു ചേർത്തിരിക്കുന്ന പ്ലാറ്റിനക്വിയം അനോഡ് (Anode) എന്നും ഔക്സൈഡ് വത്തോടു ചേർത്തിരിക്കുന്ന കവിയം കാത്തോഡ് (Cathode) എന്നും ആണ് പേർ.

ഉളവായ വാതകങ്ങളെ പരിശോധിക്കുന്നതായാൽ കാത്തോഡിലെ വാതകം അബ്ജനകവായ (Hydrogen) വും അനോഡിലേത് പ്രാണവായ (Oxygen)വും ആയിരിക്കും. അളവിൽ അബ്ജനകവായ പ്രാണവായവിൽ ഇരട്ടിച്ചിരിക്കും.

വെള്ളത്തെ മാത്രമല്ല വിദ്യുച്ഛക്തി ഇങ്ങിനെ വേർതിരിക്കുന്നതു. അനേക ലവണവിലയനങ്ങളേയും മൂലധാതു (Element) കളായി വിദ്യുച്ഛക്തി വേർതിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഭൗതികവിധേയം ഉണ്ടാകുമ്പോളെല്ലാം കാത്തോഡിൽ ലോഹം (Metal) വന്നു ശേഖരിതമാവുന്നതാണ്.

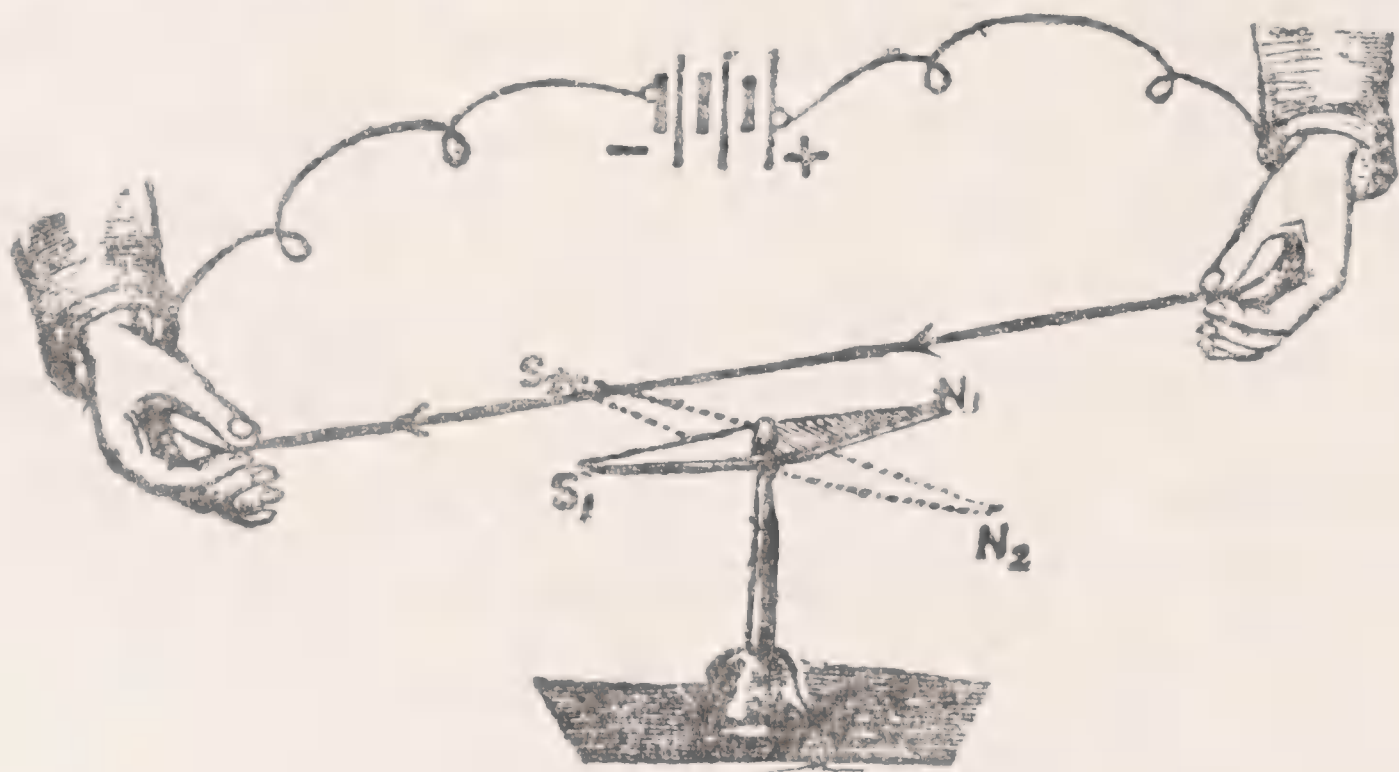
വിദ്യുച്ഛക്തിയുടെ ഭൗതിക പ്രഭാവത്താൽ വിലയനത്തിലെ മൂലങ്ങളെ (radicals) വേർപെടുത്തുന്നതിനെയാണ് 'വിദ്യുൽ-വിധേയം' (electrolysis) എന്ന് പറയാറുള്ളത്.

വിലയുരുങ്ങിയ ലോഹങ്ങളിന്മേൽ വിലയേറിയ ലോഹങ്ങളെ വിദ്യുച്ഛക്തിയുടെ സഹായത്താൽ ഫലനം കുറച്ചു പൂശാവുന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെ പൂശുന്നതിന്നാണ് വിദ്യുൽ ലേപനം (electroplating) എന്ന് പറയുന്നത്. ചെമ്പുമുതലായ ലോഹങ്ങളിന്മേൽ സ്വർണം, വെള്ളി, നിക്കൽ എന്നിവ വിദ്യുച്ഛക്തി ഉപയോഗിച്ചു പൂശാറുള്ളതു നമുക്കു അറിയാവുന്നതാണ്.

അദ്ധ്യായം. 3

കമ്പിത്തപ്പാലും അതിന്റെ പ്രവർത്തനവും.

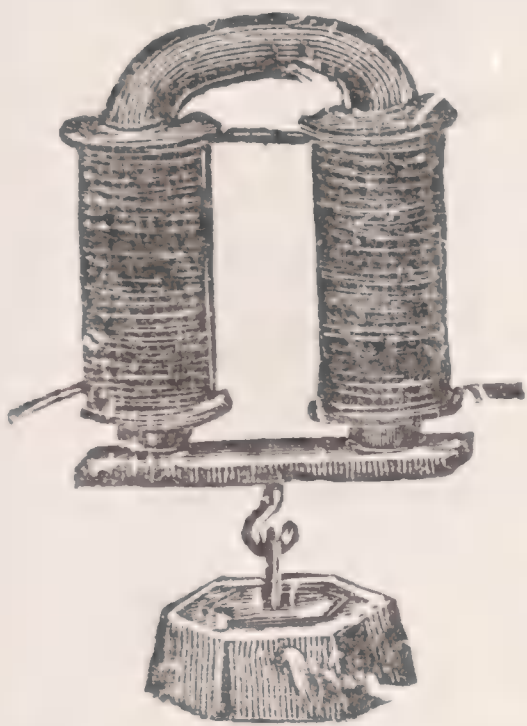
വിദ്യുച്ഛക്തി ഒരു കമ്പിയിൽക്കൂടി പ്രവഹിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ചുറ്റും ഒരു കാന്തക്ഷേത്രം (magnetic field) ഉണ്ടായ്‌ത്തീരുന്നു. ഇതു നമുക്കു താഴെ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള പരീക്ഷമൂലം അറിയാം. ഒരു ബാറ്ററിയുടെ ധ്രുവങ്ങൾ നീളമുള്ളതായ രോധിത ചെമ്പുകമ്പി (insulated copper wire) കൊണ്ടുചേർക്കുക. ഈ കമ്പിയെ ഒരു വടക്കുനോക്കി (magnet)യുടെമുകളിലായി പിടിക്കുക. വടക്കുനോക്കിയിൽ

ചിത്രം. 28

ഒരു വിക്ഷേപം (declination) കാണാവുന്നതാണ്. കമ്പിയെ വടക്കുനോക്കിയുടെ താഴെപിടിയ്ക്കുക. ആദ്യത്തെ വിക്ഷേപത്തിന് ചിഹ്നമായ ഒരു വിക്ഷേപം കാണുന്നതാണ്. ഒരു കാന്തസൂചിയിൽ വിക്ഷേപം ഉണ്ടാകേണമെങ്കിൽ അതിന്റെ അറ്റത്തെ മറ്റൊരു കാന്തസൂചികൊണ്ടു വരണം. ആയതിനാൽ, ഈ വിക്ഷേപത്തിനു കാരണം

വിദ്യുച്ഛക്തിയെ വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്ന കമ്പിയുടെ ചുറ്റുമുള്ള കാന്തക്കളമായിരിക്കണം.

ചിത്രം 29.

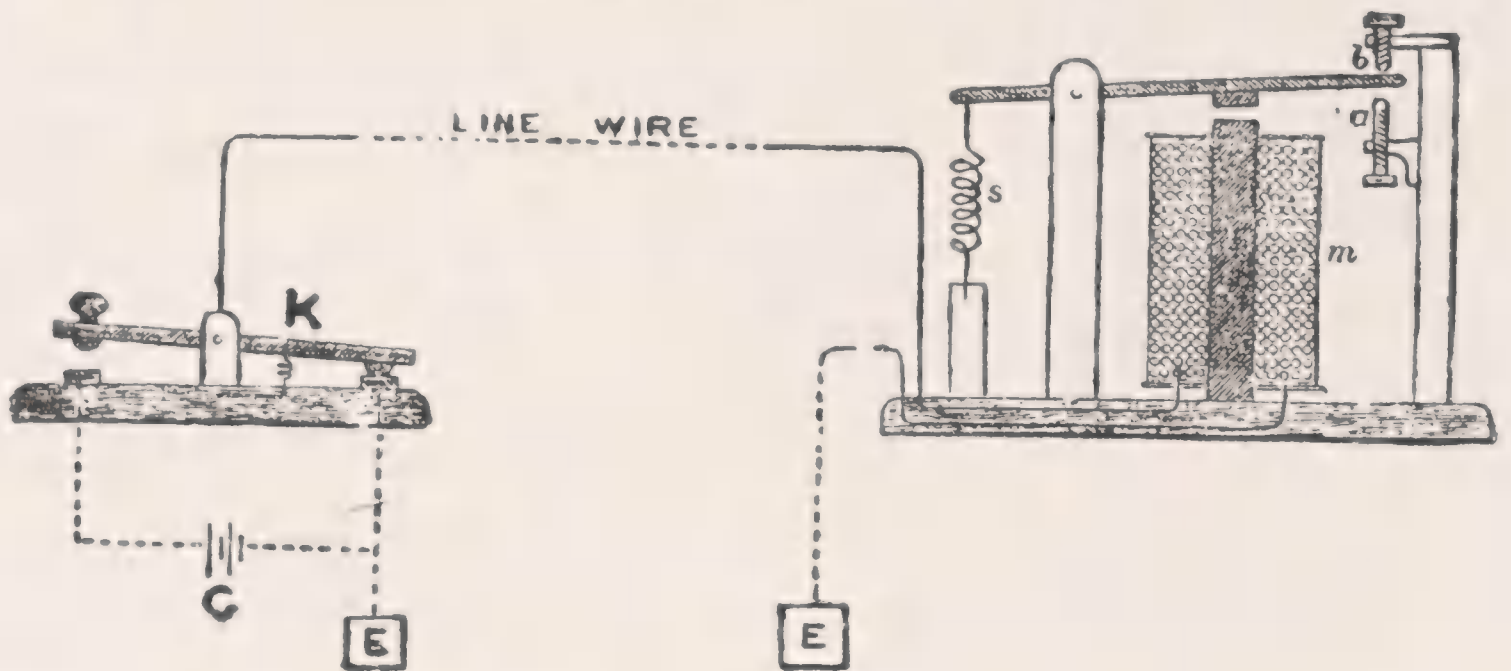
കമ്പിക്കുപകരം കമ്പിച്ചുരുളുപയോഗിക്കുന്നപക്ഷം, ആ ചുരുളുതന്നെ ഒരു കാന്തമായി പ്രവർത്തിക്കും. ഈ ചുരുളിനുള്ളിൽ പതമുള്ള ഒരു ഇരുമ്പുകോൽ വെക്കുന്നപക്ഷം, ചുരുളിന്റെ കാന്തശക്തി അധികരിയ്ക്കുന്നതാണ്. ഈസംഗതികളെ ആസ്പദമാക്കിട്ടാകുന്നു, വിദ്യുൽ-കാന്ത (electromagnet) ഓരോ ഉണ്ടാക്കുന്നത്.

കമ്പിത്തപ്പാലിലെ മുഖ്യഭാഗം വിദ്യുൽകാന്തമാകുന്നു. വിദ്യുൽകാന്തത്തിന്റെ ഒരു ഗുണം നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കണം. അതിലെ കമ്പിച്ചുരുളിന്മേലായി വിദ്യുൽപ്രവാഹം ഉള്ളപ്പോൾ ഉപകരണം ഒരു കാന്തമായിരിക്കും. പ്രവാഹം മുറിയുമ്പോൾ ഉപകരണത്തിന്റെ കാന്തശക്തി ഇല്ലാതായ് തീരുന്നു.

കമ്പിത്തപ്പാലിലെ സാമഗ്രികൾ: (1) ബാറ്ററി (2) താക്കോൽ (Key) (3) മോർസു-നാദകം (Morse Sounder) എന്നിവയാകുന്നു.

ഇവയെ കൂട്ടിയിണക്കേണ്ടത് ചിത്രത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കുക (ചിത്രം 30). K എന്ന താക്കോൽ വർത്തമാനം അയക്കേണ്ട ആപ്തീസിദ്ധാണുണ്ടാവുക. m എന്നത് നാദകം ആകുന്നു. ഇത് കമ്പി സ്വീകരിയ്ക്കേണ്ട ആപ്തീസിദ്ധായി

രിക്കും. C എന്നത് ബാറ്ററി ആണ്. ഈ ബാറ്ററിയിലെ ഒരു ധ്രുവത്തിൽനിന്ന് താക്കോൽ വഴിക്ക് m എന്നതിലേയ്ക്ക് രോധിതകമ്പിയുണ്ട്. ഇതിന്ന് ലയിൻ (Line) കമ്പി എന്നാകുന്നു പേര്. വിദ്യുച്ഛക്തി പ്രവഹിയ്ക്കുവാൻ m -നെ

ചിത്രം 30.

വേറൊരു കമ്പിമൂലം ബാറ്ററിയിലെ മറേറ ധ്രുവത്തോടു ചേർക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നാൽ ഇതിനുപകരം m -ൽ നിന്ന് ഒരു ചെറുചെമ്പുകമ്പി മണ്ണിന്റെ ഉള്ളിലേയ്ക്കും C-ൽ നിന്ന് വേറൊരു ചെറുചെമ്പുകമ്പി മണ്ണിന്റെ ഉള്ളിലേയ്ക്കും ചെലുത്തിവെച്ചിരിക്കും. ഈ ഏർപ്പാടാണ് സാധാരണയായ് കണ്ടുവരുന്നത്. ആയതിനാൽ ലയിൻ-കമ്പിയാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ചേർച്ചയെ പൂർത്തിയാക്കാനുള്ളത് ഭ്രമിക്കുന്നു. വിദ്യുദ്ധാര ഒഴുകുവാൻ ഭ്രമി അനുക്രമിക്കുന്നതാണ്.

കമ്പിത്തപ്പാലിന്റെ പ്രവർത്തനം മനസ്സിലാക്കുവാൻ നാദകത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്.

നാദകത്തിലെ മുഖ്യഭാഗം വിദ്യുൽ-കാന്തമാകുന്നു. ഈ കാന്തത്തിന്റെ മീതെ പതമുള്ള ഒരു ഇരുമ്പുവട്ട

(Armature) വെച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ഇരുമ്പുകട്ട ഒരു നെമ്പുകോലി (Lever) നോട്ട് ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നെമ്പുകോലിലെ ആധാരം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള അറ്റത്തിന്റെ അടുക്കെ ഒരു സ്ക്രീബ് കാണാവുന്നതാണ്. നെമ്പുകോലിന്റെ മറ്റേ അറ്റം പിടിച്ചുകൊണ്ട് കെട്ടിയിരിക്കുക. ഈ അറ്റത്തിന്റെ മുകളിലും താഴ്വരയും ഓരോ ആണി ഉണ്ടായിരിക്കും.

കമ്പിത്തപ്പാലിലെ താക്കോൽ അമർത്തുമ്പോൾ വിദ്യുത്-പ്രവാഹം പൂർത്തിയാകുന്നു. ഇതിന് ഫലമായി അപ്പോൾതന്നെ കമ്പി സ്വീകരിക്കേണ്ട ആപ്പീസിലെ നാദകത്തിലുള്ള വിദ്യുത്-കാന്തം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ ഉപകരണം കാന്തമായ്ത്തീരുകയും ആർമേച്ചറിനെ പിടിച്ചുവലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആർമേച്ചർ അതായത് ഇരുമ്പുകട്ട കാന്തത്തിൽവന്നു തട്ടുമ്പോൾ നെമ്പുകോലിലെ പിടിച്ച കെട്ടിയ അറ്റം താഴെയുള്ള ആണി (a) മേൽവന്നു അടിച്ചു ഒരു ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കുന്നു. താക്കോൽ വിട്ടാൽ വിദ്യുത്-പ്രവാഹം മുറിയുന്നു. അപ്പോൾ n എന്ന നാദകഭാഗം കാന്തമായ്ത്തീരുകയും ആർമേച്ചർ മേലോട്ടുപൊങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ നെമ്പുകോലിലെ പിടിച്ച കെട്ടിയ അറ്റം മുകളിൽ ഉള്ള ആണി (d) യിൽചെന്നു തട്ടി ശബ്ദിക്കുന്നു. താക്കോൽ അമർത്തിവിടുന്ന സമ്പ്രദായത്തേയും സമവൃത്യാസത്തേയും ആസ്പദമാക്കി വേർതിരിച്ചറിയാവുന്ന രണ്ടുവിധ ശബ്ദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കാം. ആണിമേൽ തട്ടുന്ന രണ്ട് 'ടിക' ശബ്ദങ്ങൾക്കിടയിലെ സമയം ചുരുങ്ങിയിരിക്കുമ്പോൾ അതിനെ 'കട്ട്' എന്നാണ്

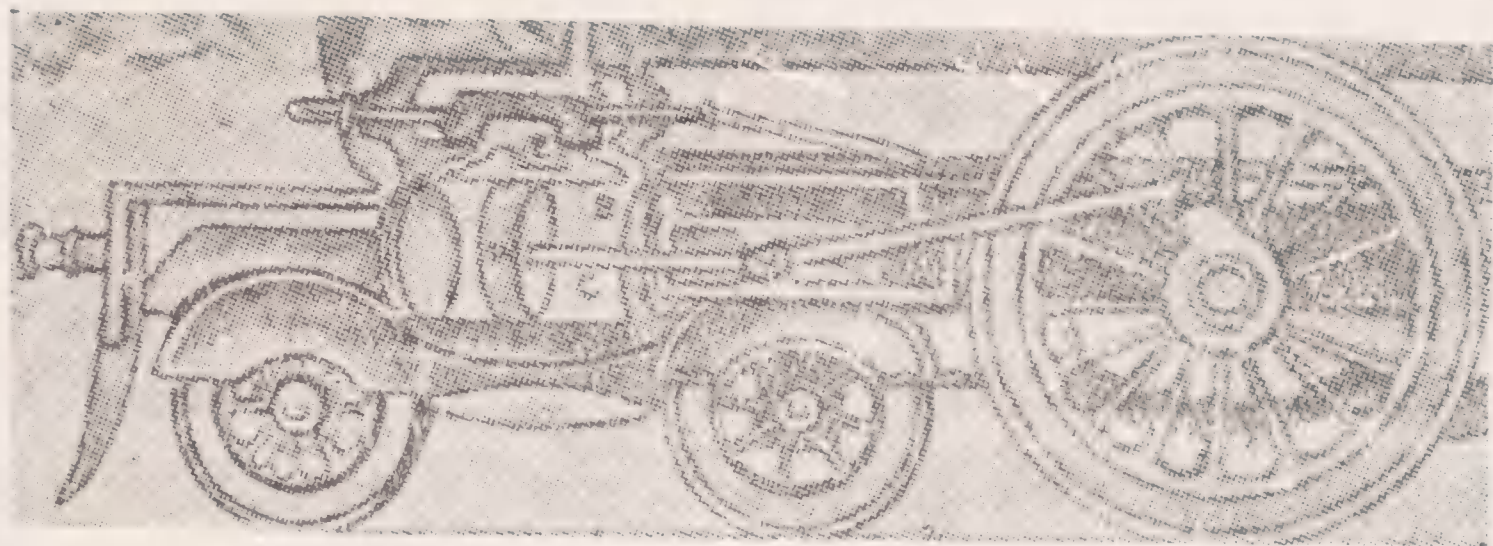
പറയുക. ഈ സമയം അധികരിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അതിനെ 'കട്ട്' എന്നാണ് പറയുക. ഈ രണ്ടുശബ്ദങ്ങളെക്കൊണ്ട് അമേരിക്കയിലെ മോർസ് (Morse) എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ചില അക്ഷരസങ്കേതങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി. അതിൽ 'കട്ട്' എന്ന ശബ്ദം പുളളിയായും 'കട്ട്' എന്ന ശബ്ദം വരയായും കാണിച്ചിരിക്കും.

അദ്ധ്യായം 4.

ആവിയന്ത്രം (Steam-Engine)—അതിന്റെ ഭാഗങ്ങൾ—
നീരാവിമാനി—യന്ത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം.

ആവി എഞ്ചിൻ കണ്ടുപിടിച്ചത് ജയിംസ് വാട്ട് എന്ന ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരനായിരുന്നു. തീവണ്ടി ഓടിക്കുവാനും ഡൈനാമോ, നെല്ലുക്കത്തുയന്ത്രം എന്നിവയെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുവാനും മറ്റും ആവിയന്ത്രം ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു.

ഇതിലെ മുഖ്യഭാഗങ്ങൾ :—31-ാം ചിത്രത്തിൽ അവ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. C എന്നത് ഒരു സിലിണ്ടറാകുന്നു.

ചിത്രം 31.

ഇതിനോട് ഇണക്കിയിരിക്കുന്ന P എന്ന ചാമ്പുകോൽ മമ്പോട്ടം പമ്പോട്ടം നീക്കുന്നു. ഈ ചാമ്പുകോലിനെ എഞ്ചിന്റെ ചക്രത്തോട് വേണ്ടപോലെ ചേർത്തിരിക്കും. സിലിണ്ടറിനുമീതെ ഒരു പെട്ടി (S) ഉണ്ട്. ഈ പെട്ടിയുടെ അടിയിൽ മൂന്നു ദ്വാരമുണ്ട്. നടുവിലുള്ള E എന്ന ദ്വാരം പുറത്തേക്ക് തുറക്കാവുന്നതാണ്. Aയും Bയും സിലിണ്ടറിലേയ്ക്ക് അകത്തേക്ക് തുറക്കാവുന്നവയാണ്. ഈ ദ്വാരങ്ങളുടെ മീതെയായി ചലിക്കുന്ന ഒരു വഴുതുവാൽവ് (Sliding

valve) ഉണ്ട്. Aയും Bയും അടിഞ്ഞിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഇതിന് നീളമുണ്ടായിരിക്കും. ഈ ഉപകരണത്തെ ഒരു തണ്ടുകൊണ്ട് മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ച ചക്രത്തോടു് ഒരു പ്രത്യേകരീതിയിൽ ഘടിപ്പിച്ചിരിക്കും.

ഈ സിലിണ്ടറിനുപുറമെ ആവി പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ഒരു ബോയിലറുണ്ട്. ഈ ബോയിലറിൽ വളഞ്ഞുചെല്ലുന്ന കുഴലുകളുണ്ട്. കുഴലുകളുടെ ചുറ്റും വെള്ളം ഉണ്ടായിരിക്കും. കുഴലുകളിൽക്കൂടി ഉഷ്ണവായു ചെല്ലുമ്പോൾ വെള്ളം ചൂടു പിടിച്ചു് ആവിയാകും. ഈ ആവിയാണ് സിലിണ്ടറിലെ S എന്ന ഭാഗത്തേക്ക് കടക്കുന്നത്.

ബോയിലറിലുള്ള വെള്ളത്തിന്റെ അളവു് കാണിക്കുവാൻ ജലമാനി (Water-gauge) യും നീരാവിയുടെ അമച്ഛക്തി കാണിക്കുവാൻ നീരാവിമാനി (Steam-gauge) യും എഞ്ചിനിൽ ഉണ്ടാകും.

ആവിയുടെ മദ്യനശക്തി വളർച്ചാൽ ബോയിലർ പൊട്ടിപ്പോകുവാൻ ഇടയാകും. ഇതു് സംഭവിക്കാതിരിക്കുവാൻ ബോയിലറിൽ സേഫ്റ്റി-വാൽവു് (Safety valve) എന്നൊരു ഉപകരണമുണ്ട്. ആവിയുടെ ശക്തി വളർച്ചാൽ ഈ വാൽവു് തുറക്കുന്നതാണ്. അപ്പോൾ ആവി പുറമെ പോകുകയും ബോയിലറിലുള്ള ആവിയുടെ ശക്തി ചുരുങ്ങുകയും ചെയ്യും.

നീരാവി എഞ്ചിനിലെ ചക്രം എപ്പോഴും ഒരു വേഗത്തിൽ ചുറ്റണം. സിലിണ്ടറിൽ വരുന്ന ആവി അധികമായാൽ അതു് വേഗം ചുറ്റിത്തുടങ്ങും. ആവി ചുരുങ്ങിയാൽ അതു് പതുക്കെ ചുറ്റിത്തുടങ്ങും. ഈ ചുറ്റൽ ക്രമ

പ്പെടുത്തുവാൻ ഗവർണ്ണർ (Governor) എന്നൊരു ഉപകരണം എഞ്ചിനിൽ കാണാം.

ആവിയന്ത്രം പ്രവൃത്തിയെടുക്കുന്നത് എഞ്ചിനെയെന്ന് എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. ബോയിലറിൽനിന്ന് S-ൽ ആവി കടക്കുന്നു. ആരംഭത്തിൽ വഴുതുവാൻവു് വലതുഭാഗത്താണെന്ന് കരുതുക. അപ്പോൾ A തുറന്നിരിക്കും S-ൽ കടന്നുചെന്ന ആവി A വഴിക്ക് സിലിണ്ടറിൽ വന്ന് P-യിനെ വലത്തോട്ടു തള്ളുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ ചക്രം തിരിയുന്നു. ഇതു് തിരിയുമ്പോൾ അതിനോടു ചേർന്നിട്ടുള്ള വഴുതുവാൻവിന്റെ തണ്ട് ഉള്ളിലേക്കുചോകുന്നു. അപ്പോൾ A മടങ്ങുകയും B തുറക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സമയത്തു് S-ലെ ആവി B-യിൽക്കൂടി സിലിണ്ടറിലേക്ക് കടന്ന് P-നെ ഇടത്തോട്ടുതള്ളുന്നു. അതുകൊണ്ട് P മുമ്പോട്ടും പിന്നോക്കവും ആയി ചലിക്കുന്നു. ഈ ചലനം ചക്രത്തെ തിരിക്കുന്നു.

ഒരു സംഗതികൂടിയും നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം. P വലത്തോട്ടു് വരുമ്പോൾ P-യുടെ വലത്തുവശത്തുള്ള ആവി B-യിൽക്കൂടി മേല്പോട്ടുപോയി E വഴിക്ക് പുറമെ ഒഴിയുന്നു. ഇഞ്ചിനെ നടക്കാത്തപക്ഷം P-യുടെ ഇടത്തുഭാഗത്തുള്ള ആവിക്ക് P-നെ തള്ളുവാനുള്ള ശക്തി പോരാതെ വരും. അതേമാതിരി P ഇടത്തോട്ടുപോകുമ്പോൾ അതിന്റെ ഇടത്തുഭാഗത്തുള്ള ആവി A-യിൽക്കൂടി മേല്പോട്ടുപോയി E-വഴിക്ക് പുറമെ തള്ളപ്പെടുന്നു. E-എന്ന ഭാഗത്തിന്റെ മുഖ്യമായ ആവശ്യം ഇതാകുന്നു.

അദ്ധ്യായം 5.

ഉരവ് (Friction) — ഇതുകൊണ്ടുള്ള ഗുണവും ദോഷവും — സ്ലിഷവസ്തു (Lubricant) ക്കളുടെ ഉപയോഗം.

ചളിപ്രദേശത്തു് നടക്കുമ്പോൾ കാലുകൾ എഴുപ്പത്തിൽ വഴുകിപ്പോകുന്നു. ഉണങ്ങിയ സ്ഥലത്തുകൂടി നടക്കുമ്പോൾ അതു സംഭവിയ്ക്കുന്നില്ല. ഇതിന്നു കാരണമെന്തു്? കാലിന്നും നിലത്തിന്നും ഒരുവക പിടുത്തമുണ്ടാകുമ്പോഴാണ് വഴുക്കാതെ ഇരിയ്ക്കുന്നത്. പാദതലത്തിന്നും നിലത്തിന്നും നിമ്നോന്നതത്വംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഈ വക പിടുത്തത്തിന്നാണ് ഉരവ് എന്നു പറയുന്നത്.

ഈ ഉരവ് എന്നുള്ള ഗുണം ഭൂലോകത്തിൽ ഉള്ള പദാർത്ഥതലങ്ങളിൽനിന്നു് നീക്കപ്പെട്ടിരുന്നവെങ്കിൽ ഗതിയിലിരിക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ ആ ഗതിയിൽത്തന്നെ എപ്പോഴും ഇരിയ്ക്കുന്നതായും നിശ്ചലങ്ങളായവ എപ്പോഴും നിശ്ചലമായും ഇരിക്കുമായിരുന്നു. ഒരു ചക്രത്തെ നിരത്തിൽക്കൂടി ഉരുട്ടിയാൽ അതു് ഉരുണ്ടുകൊണ്ടുതന്നെ ഇരിക്കുമായിരുന്നു. രണ്ടു മരങ്ങളെക്കൂട്ടിച്ചേർക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. ഒരു മരക്കൂട്ടിയിൽ ആണി അടിച്ചിറക്കുവാനും കഴിയുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ടു് ഉരവ് എന്ന ഗുണം തീരെ നീക്കാവുന്ന ഒന്നല്ല.

ഉരവുകൊണ്ടു് വലിയ ഉപയോഗമുണ്ടെങ്കിലും വേണ്ടത്ര ഉപദ്രവവും ഉണ്ടു്. ഉരവധികമായാൽ തിരികല്ല് തിരിച്ചു് അരി പൊടിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. കട്ടവണ്ടിയിൽ ചക്രം അച്ചുതണ്ടിനോടു് ഉരസി കാളകൾക്കു് വണ്ടിവലിച്ചുകൊണ്ടു് പോകുവാൻ പ്രയാസം ഉണ്ടായിരിക്കും.

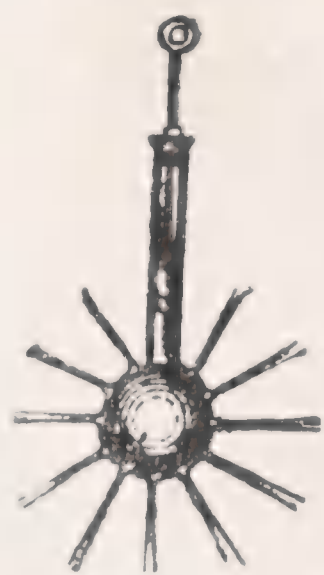
ഉരവ് കുറയ്ക്കുവാൻ ചിലവഴിക്കുകയുണ്ട്. യന്ത്രഭാഗങ്ങൾ ഒന്നോടൊന്ന് കൂട്ടിപ്പിണക്കുമ്പോൾ, ഇണക്കുന്ന സ്ഥാനത്തിലെ വിസ്തീർണ്ണം കുറയ്ക്കുവാൻ ചെറിയ ഉണ്ടകൾ (Ball-bearings) ഉപയോഗിയ്ക്കുന്നു; ചവിട്ടുവണ്ടിയുടെ ചക്രത്തിലെ അച്ചുതണ്ടിനുള്ളിൽ ചെറിയ ഉണ്ടകൾ ഉപയോഗിയ്ക്കുന്നതിനാൽ ചക്രം എളുപ്പത്തിൽ തിരിഞ്ഞുതുടങ്ങുന്നു. തിരിയുന്ന യന്ത്രഭാഗങ്ങൾക്കിടയിൽ സ്നേഹവസ്തുക്കൾ ഉപയോഗിയ്ക്കുന്നു; വണ്ടിച്ചക്രത്തിൽ കൂടുകൂടെ തുണി വിളക്കെണ്ണയിൽ മുക്കി ഇടുന്നതോ കീൽ (Tar) ഉപയോഗിയ്ക്കുന്നതോ നിങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കാം. ഉരവ് ചുരുക്കുവാൻ വാസിലീൻ ആണ് സാധാരണയായ ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. വാച്ച്, ടൈപ്പ്രൈറ്റർ (Typewriter) എന്നീ യന്ത്രങ്ങളിൽ പ്രത്യേകതരം എണ്ണ ഒഴിയ്ക്കേണ്ടതാണ് സോപ്പ്, ഗ്രാഫൈറ്റ് (Graphite), ഗ്രീസ് (Grease). എന്നീ സാധനങ്ങളും ഉരവ് കുറയ്ക്കുവാൻ ഉപയോഗിയ്ക്കാറുണ്ട്.

അദ്ധ്യായം 6.

ദ്രാവകസമ്മർദ്ദത്തിന്റെ വ്യാപനം—സമ്മർദ്ദനയന്ത്രം (Hydraulic-press)—ആരോഹണയന്ത്രം (Elevator)—ജല മേറ്ററുകൾ (Force-pump)—മജ്ജനയന്ത്രം (Diving-bell)—മുങ്ങുകപ്പൽ (Submarine)—പ്രാണരക്ഷപട്ട (Life belt)—ഇവ പ്രവർത്തിക്കുന്നവിധം

ദ്രാവകങ്ങളെ തെക്കി അമർത്തുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. എന്നാൽ ദ്രാവകത്തിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗത്തു് സമ്മർദ്ദമുണ്ടായാൽ അതിന്റെ ഫലം മറെറാരിടത്തിൽ കാണാതെയിരിക്കയില്ല.

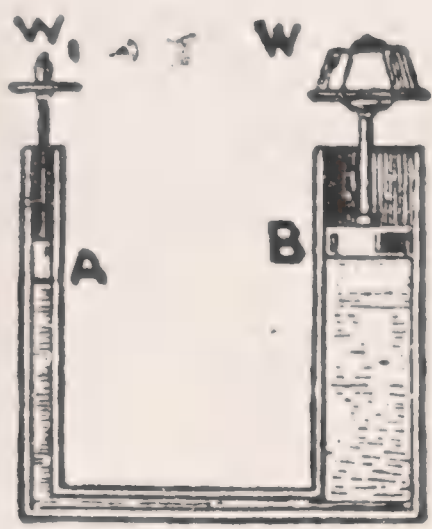
32-ാം ചിത്രത്തിൽ കാണിച്ചുമാതിരി ഒരു ഉപകരണംകൊണ്ടു് ഇതിനെ തെളിയിക്കാം. ഈ ഉപകരണത്തിന്റെ ഗോളാകൃതിയിലുള്ള ഭാഗത്തിലും

ചിത്രം 32.

കുഴലിന്റെ ഏതാനും ഭാഗത്തിലും വെള്ളം നിറച്ചു് ചാമ്പുകോൽകൊണ്ടു് അമർത്തുക. അപ്പോൾ പത്തുപോലുള്ള പാത്രത്തിന്റെ ഉപരിഭാഗത്തുള്ള ചോരങ്ങളിൽക്കൂടി അതിശക്തിയോടെ ശരങ്ങൾപോലെ വെള്ളം പുറത്തേക്കു് പോകുന്നതായിക്കാണാം.

പാസ്കൽ (Pascal) എന്നൊരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ദ്രാവകത്തിന്റെ സമ്മർദ്ദവിഷയത്തിൽ പലവിധ ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തി. അതിന്റെ ഫലമായി ദ്രാവകത്തിലെ ഒരിടത്തു് പ്രേരിതമായ സമ്മർദ്ദം അളവിൽ യാതൊരു വ്യത്യാ

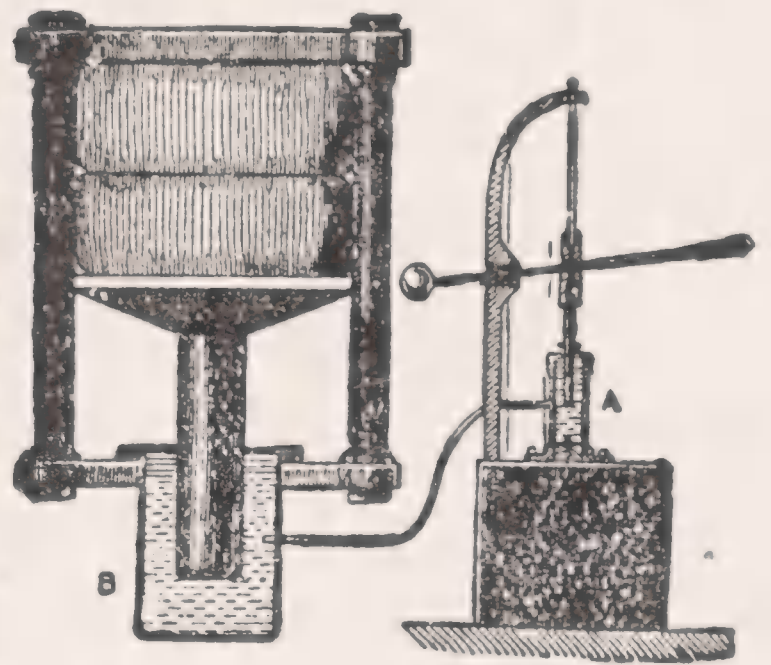

ചിത്രം 33.

സമയക്രമംതന്നെ ആ ദ്രാവകത്തിൽതന്നെ മറ്റൊരിടത്ത് ചേർക്കുന്നതായിരിക്കാം എന്ന് അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു. ഈ സംഗതിയെ 33-ാം ചിത്രത്തിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ള ഉപകരണം കൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

ബ്രാഹ്മാപ്രസ്സ് അല്ലെങ്കിൽ ജലസമ്മർദ്ദനയന്ത്രം. ഈ തത്വത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് ജലസമ്മർദ്ദനയന്ത്രം (Hydraulic Press) നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളത്.

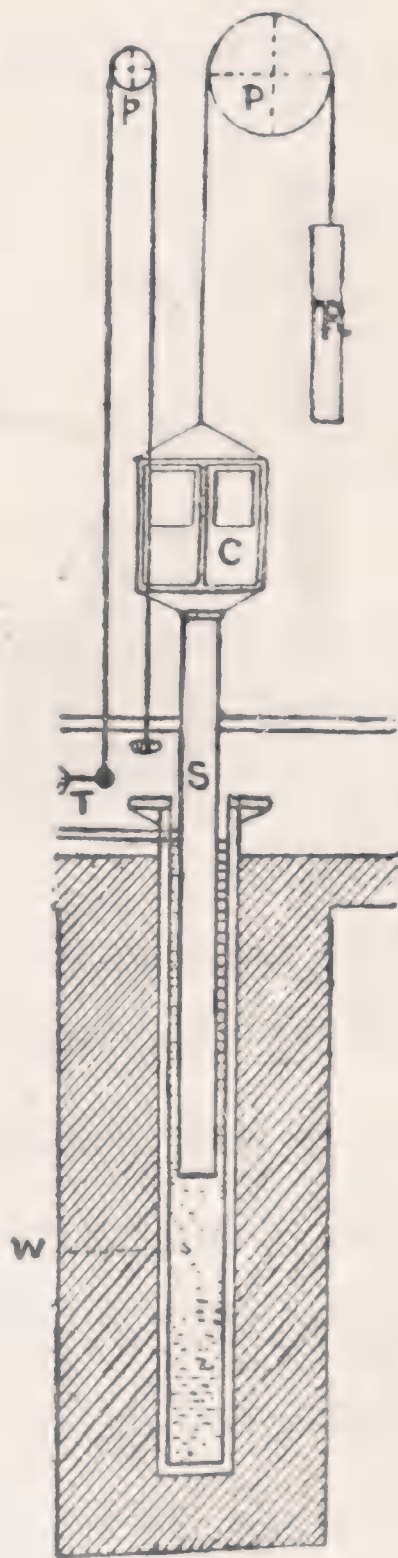
ഈ യന്ത്രത്തെ ബ്രാഹ്മാപ്രസ്സ് എന്നും വിളിക്കുന്നു. A എന്ന് കാണിച്ചിട്ടുള്ളത് മറ്റു നപമ്പാകുന്നു (ചിത്രം 34). ഇത് വേല എടുക്കുമ്പോൾ വെള്ളം Bയിലേയ്ക്ക് കടക്കുന്നു. Bയിലെ വെള്ളം Aയിലേയ്ക്ക്

Bയിലെ വെള്ളം Aയിലേയ്ക്ക് ചിത്രം 34. ജലസമ്മർദ്ദനം. തിരിച്ചുവരാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഒരു വാൽവ് (Valve) ഉണ്ട്. B-ൽ വെള്ളം നിറയുമ്പോൾ അതിലുള്ള ചാമ്പുകോൽ പൊന്തുന്നു. Bയുടെ ചതുരശ്രവിസ്തീർണ്ണം Aയുടെതിനേക്കാൾ 50 ഇരട്ടി വലുതായിരിക്കും. എന്നാൽ Aയിലെ ചാമ്പുകോലിൽ 1 ഗ്രാംതൂക്കം ബലം പ്രയോഗിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അത് Bയിലെ ചാമ്പുകോലിൽ വെച്ചിട്ടുള്ള 50 ഗ്രാം ഭാരത്തെ താങ്ങിനില്ക്കും. Bയുടെ ചാമ്പുകോലിന്റെ

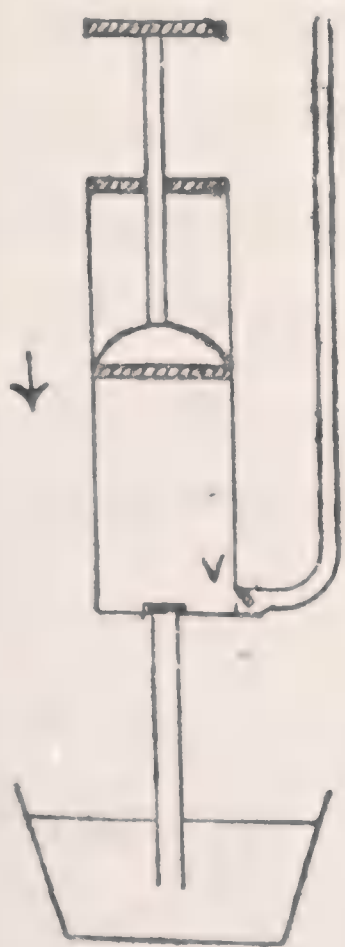
മേൽഭാഗത്തു് ഒരു തട്ടുണ്ടാകും. അതിന്റെ മുകളിൽ പരത്തിക്കെട്ടുവെയ്ക്കുന്നു. Bയിലെ ചാമ്പുകോൽ പൊന്തി മേൽഭാഗത്തുള്ള പരന്ന വിട്ടത്തോടു് അടുക്കുന്നു. അപ്പോൾ പരത്തിക്കെട്ടുകൾ അമൻ്റെ ആയതനത്തിൽ ചെറുതായി തീരുന്നു.

ജലസമ്മർദ്ദനംകൊണ്ടു് പ്രവർത്തിയ്ക്കുന്ന ആരോപണയന്ത്രം. വളരെ ഉയരമുള്ള കെട്ടിടങ്ങളിൽ ഒരു നിലയിൽനിന്നു് വേറൊരു നിലയിലേയ്ക്കു് പോകുവാൻ ആരോപണയന്ത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിയ്ക്കുന്നു. ഈ യന്ത്രങ്ങൾ ഇക്കാലങ്ങളിൽ വിദ്യുച്ഛക്തിയുടെ സഹായത്താലാണു് പ്രവർത്തിയ്ക്കുന്നതു്. വിദ്യുച്ഛക്തികൊണ്ടു് യന്ത്രങ്ങൾ വേല എടുക്കുവാൻ ആരംഭിച്ച കാലങ്ങൾക്കു് മുമ്പായു് ചെള്ളത്തിന്റെ സഹായത്താലായിരുന്നു, ഈ വിധം എലിവേറ്റുകൾ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതു്. W എന്നതു് (ചിത്രം 35 നോക്കുക) ആഴമുള്ള ഒരു കുഴലാകുന്നു. ഇതിലാകുന്നു 'S' എന്ന ചാമ്പുകോൽ പ്രവർത്തിയ്ക്കുന്നതു്. C എന്നതു് ആളുകൾക്കു് ഇരിയ്ക്കുവാനുള്ള ഒരു സെറകയ്ക്കുമാണു്. ഇടത്തുവശത്തു് കാണിച്ചിട്ടുള്ള കയറുപൊന്തി

ചിത്രം 35.

യുദ്ധോധാരം T എന്ന വാൽവ് തുറന്ന് W യിലേയ്ക്കു വെള്ളം വന്നുവീഴുന്നു. അപ്പോൾ 'S' പൊതുവു. അതിനോടൊപ്പം C എന്ന കൂട്ട് ഒരു നിലയിൽനിന്ന് മേലോട്ടുള്ള വേറൊരു നിലയിലേയ്ക്കു നീങ്ങിച്ചെല്ലുന്നു. ഇടത്തുഭാഗത്തുള്ള കയറ് താഴ്ന്നപ്പോൾ W-ൽനിന്ന് വെള്ളം ഒഴിയുകയും 'S' താഴുകയും അതിനോടൊപ്പം 'C' എന്ന കൂട്ട് കീഴോട്ടു വരികയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ഇമ്മാതിരി കൂടിനെ പൊന്തിയ്ക്കുകയും താഴ്ന്നുകയും ചെയ്യാം. C എന്ന കൂട്ടിൽനിന്ന് അതായത് ഇരിപ്പിടത്തിൽനിന്ന് മേലോട്ടുപോകുന്ന കയറിന്റെ മറ്റേ അറ്റത്തിൽ R എന്ന തൂക്കം ഉണ്ട്. ഈ കയറ് P എന്ന കപ്പിയുടെ മുകളിൽ കൂടിപ്പോകുന്നു. P എന്ന തൂക്കം ഉള്ളതിനാൽ ഇരിപ്പിടത്തിന്റെ തൂക്കം കാരണമായ് C ചോട്ടിലേയ്ക്കു വീഴുന്നതല്ല.

ചിത്രം 36.

ജലമേറ്ററുകൾ (Force pump):-

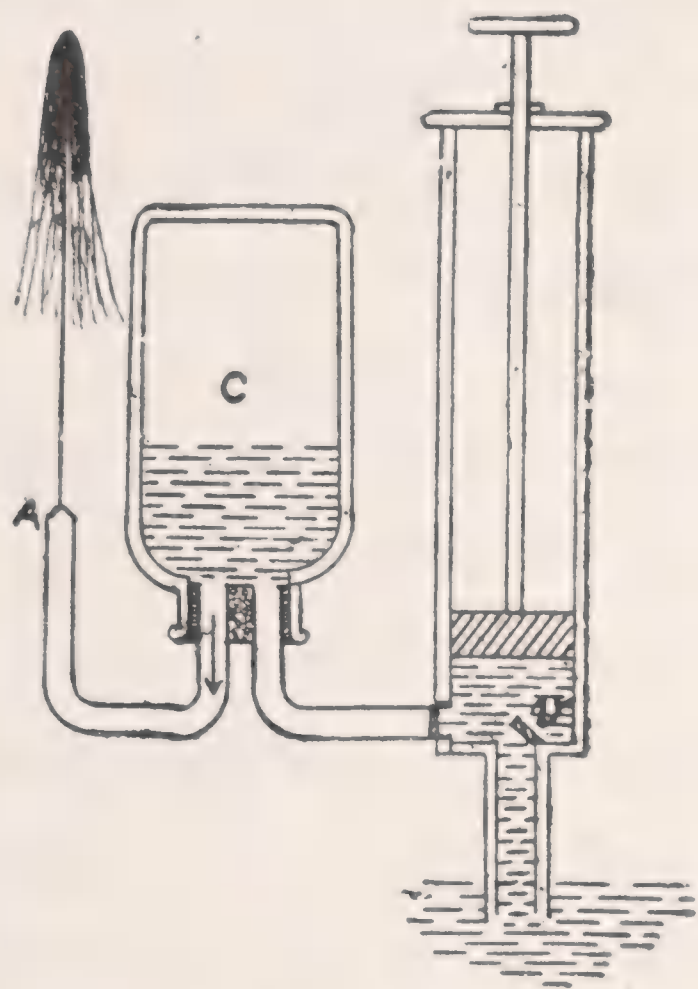
ഈ ഉപകരണത്തിന്റെ ചിത്രം നോക്കുക. ഇതിൽ ഒരു വിസ്ഫാരമായ കുഴൽ ഉണ്ട്. അതിന്റെ അടിയിൽനിന്ന് ഒരു ചെറുകുഴൽ പുറപ്പെടുന്നു. ഈ കുഴലുകൾ ചേരുന്നെടത്ത് ഒരു വാൽവ് ഉണ്ട്. ഈ വാൽവ് മേലോട്ടു മാത്രം തുറക്കുന്നതാണ്. വലിയ കുഴലിൽനിന്ന് വലത്തുഭാഗത്ത് ഒരു കുഴൽ പൊന്തിനില്ക്കുന്നത് നോക്കുക. വലിയ കുഴലിനോടു് ഈ കുഴൽ ചേരുന്ന സ്ഥാനത്ത് V എന്നു് അടയാളപ്പെടുത്തി കാണി

ചിരിക്കുന്ന വേറൊരു വാൽവ് ഉണ്ട്. ഈ വാൽവ് വലിയ കുഴലിൽനിന്ന് വലത്തുഭാഗത്തുള്ള കുഴലിന്റെ അകത്തേയ്ക്ക് മാത്രമേ തുറക്കുകയുള്ളൂ. വലിയ കുഴലിൽ ഒരു ചാമ്പു കോലുണ്ട്. ചെറുകുഴലുടെ അറ്റം ഒരു തൊട്ടിയിലെ വെള്ളത്തിൽ താഴ്ന്നിരിക്കുമാറ് വെയ്ക്കുക.

പ്രവർത്തനം ആരംഭിയ്ക്കുമ്പോൾ ചാമ്പുകോൽ വിസ്താരമേറിയ കുഴലിന്റെ അടിയിൽ ഇരിയ്ക്കട്ടെ. അപ്പോൾ വാൽവുകൾ രണ്ടും അടഞ്ഞിരിയ്ക്കും. ചാമ്പുകോൽ മേലോട്ട് വലിയ്ക്കുമ്പോൾ വലിയ കുഴലിലെ അമച്ഛക്തി ചുരുങ്ങുന്നതിനാൽ തൊട്ടിയിലെ വെള്ളം ചെറുകുഴലിന്റെ മേൽഭാഗത്തിരിയ്ക്കുന്ന വാൽവ് തുറന്ന് വലിയ കുഴലിൽ കടക്കുന്നു. ചാമ്പുകോൽ താഴ്ത്തുമ്പോൾ വെള്ളത്തിന്റെ ഘനത്താൽ ഈ വാൽവ് അടയും. ഈ അവസ്ഥയിൽ വെള്ളം V എന്ന വാൽവ് തുറന്ന് വലത്തുഭാഗത്തു് കാണിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന കുഴലിലേയ്ക്ക് കടക്കും. അടുത്ത പ്രാവശ്യം ചാമ്പുകോൽ പൊന്തിയ്ക്കുമ്പോൾ ചെറുകുഴലിന്റെ അറ്റത്തിലിരിയ്ക്കുന്ന വാൽവ് മാത്രം തുറക്കുകയും ജലാശയത്തിലെ വെള്ളം വലിയ കുഴലിൽ എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്യുന്നു.

പിന്നീട്, ചാമ്പുകോൽ താഴ്ത്തുമ്പോൾ ഈ വാൽവ് അടയുകയും V എന്ന വാൽവ് തുറക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അപ്പോൾ വെള്ളം വലത്തേക്കുഴലിൽ അധികം ഉയരത്തേയ്ക്ക് പൊന്തുന്നു. ഇമ്മാതിരി ചാമ്പുകോൽ ചാ

മുമ്പോൾ വലഞ്ഞ കുഴലിൽ ക്രമേണ വെള്ളം പൊന്തി
പൊന്തി അററത്തിൽനിന്ന് പുറത്തേയ്ക്ക് ചാടുന്നു.

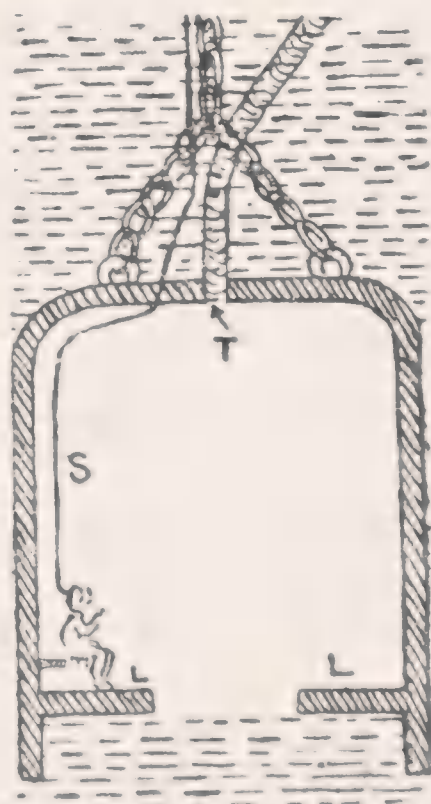

ചിത്രം 37.

അഗ്നിനാശകയന്ത്രങ്ങളിൽ (In fire engines) കാണുന്ന ഉപകരണം ഈ പമ്പിനെ പരിഷ്കരിച്ച് ഉണ്ടാക്കിത്തന്നതാണ് (ചിത്രം 37).

മജ്ജന്യയന്ത്രം (Diving bell) 38-ാം ചിത്രം നോക്കുക. ഇത് വെള്ളത്തിനടിയിൽ പോയി പെരുമാറുന്നതിന് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു യന്ത്രമാ

ണ്. ഇത് മണിയുടെ ആകൃതിയോടു
 കൂടിയതാണ്. ഇതിന്റെ കീഴ്ഭാ
 ഗം തുറന്നിരിക്കും. ഇതിനുള്ളിൽ
 ആറുക്ക് ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഒരു
 ബെഞ്ച് (L) ഉണ്ട്. അകത്തിരിയ്ക്കു
 ന്ന ആറുക്ക് മുകളിലുള്ളവരോട് വ
 ര്ത്തമാനം അറിയിപ്പാൻ പിടിച്ചുവ
 ലിക്കേണ്ടതിലേയ്ക്ക് S എന്ന ഒരു ക
 ഡി ഉണ്ട്. യന്ത്രത്തിന്റെ മേൽഭാഗ
 ത്തിൽ T എന്ന ഒരു കുഴൽ വന്നുവസാ

ചിത്രം 38.
മലങ്കര യന്ത്രം.

നിയ്ക്കുന്നു. വെള്ളയുടെ സഹായത്താലാണ് കപ്പലിൽനിന്ന് യന്ത്രം ചോട്ടിലേയ്ക്ക് ഇറക്കുന്നത്. T എന്ന കുഴൽ കപ്പലിലെ കാരനിറച്ചിട്ടുള്ള തൊട്ടിയോട് ചേർന്നിയിരിയ്ക്കും. S എന്ന കമ്പി കപ്പലിൽനിന്നാണ് പുറപ്പെടുന്നത്. യന്ത്രം വെള്ളത്തിൽ താഴുമ്പോൾ ഇതിലുള്ള വായുവിന്നു പുറമെ പോകുവാൻ സാധിക്കയില്ല. അപ്പോൾ വായു അമൻ് കറച്ചുവെള്ളം അകത്തു കടന്നുനില്ക്കും. ഇത് നിലയ്ക്ക് വന്നാൽ പിന്നെ വെള്ളം മണിയുടെ ഉള്ളിലേയ്ക്ക് കടക്കുന്നതല്ല. T എന്ന കുഴലിൽകൂടി യന്ത്രത്തിൽ ഇരിയ്ക്കുന്ന ഒരുവൻ ശ്വസിയ്ക്കുവാൻ വായു കിട്ടുന്നതാണ്.

ഈ യന്ത്രത്തിന്റെ സഹായത്താൽ ജനങ്ങൾ കടലിന്റെ അടിയിലേയ്ക്ക് മുങ്ങിച്ചെന്ന് മുത്തു്, പവിഴം എന്നിവ ശേഖരിയ്ക്കുന്നു. തുത്തുക്കടിയുടെ അടുക്കെയുള്ള സമുദ്രഭാഗത്തിൽനിന്ന് ഇങ്ങിനത്തെ യന്ത്രം ഉപയോഗിച്ചാണ് മുത്തു് എടുത്തുവരുന്നത്.

മുങ്ങിക്കപ്പൽ (Submarine). ഇതു് ഒരു കപ്പൽ തന്നെയാണ്. എന്നാൽ ആവശ്യംപോലെ വെള്ളത്തിൽ മേലോ അടിയിലോ കൂടിട്ടു കൊണ്ടുപോകാനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഇതിലുണ്ട്. ഈ കപ്പലിന്റെ പാർപ്പഭാഗങ്ങളിൽ അടിത്തട്ടിലായി വലിയ തൊട്ടികൾ ഉണ്ടായിരിയ്ക്കും. ഇവയിൽനിന്ന് പുറത്തേയ്ക്ക് തുറക്കാവുന്ന വാതിലുകളുമുണ്ട്. കപ്പലിനെ വെള്ളത്തിനുള്ളിൽകൂടി കൊണ്ടുപോകേണമെങ്കിൽ തൊട്ടികളിലെ വാതിലുകൾ തുറക്കേണ്ടതാണ്. അപ്പോൾ കപ്പലിൽ വെള്ളം കടന്നു കപ്പൽ മുങ്ങുന്നു. മുങ്ങി

പ്രകൃതിശക്തികളെ നിയന്ത്രിച്ച് ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ 125

യ കപ്പൽ മേല്പോട്ട് വരുത്തേണമെങ്കിൽ വാതിലുകൾ അടച്ച് ജലപ്രക്ഷേപണയന്ത്രം ഉപയോഗിച്ച് വെള്ളമെല്ലാം പുറത്തേയ്ക്ക് തള്ളിവിടണം.

പ്രാണരക്ഷപ്പട്ട (Life belt). കപ്പലുകൾക്ക് അപകടം നേരിട്ടാൽ അതിലുള്ളവർക്ക് രക്ഷപ്പെടേണ്ടതിനുള്ള ഒരു ഉപകരണമാണ് പ്രാണരക്ഷപ്പട്ട.

ഇതൊരു മോട്ടോർ-ടയർ (tyre) പോലെയാണ്. ഉറപ്പുള്ളതും ലഘുവായതും ആയ സാധനംകൊണ്ടാണ് ഇത് ഉണ്ടാക്കുന്നത്. ഉപകരണത്തിന്റെ ഉള്ളിലേയ്ക്ക് വസ്തു ചെയ്ത് വായു നിറച്ചിരിയ്ക്കും. ഈ ഉപകരണത്തെ ഉപയോഗിയ്ക്കുന്നവൻ അതിനെ അരയിൽ കെട്ടി വെള്ളത്തിൽ ചാടും. വായു വെള്ളത്തേക്കാൾ ഘനത്വം (density) ചുരുങ്ങിയ ഒരു സാധനമാകുകൊണ്ട് ആൾ വെള്ളത്തിൽ പൊന്തിക്കിടക്കും. പിന്നെ ആരെങ്കിലും വന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തും.

അദ്ധ്യായം 7.

1. തെർമോസ് ഫ്ലാസ്ക് (Thermos-flask) 2. അഗ്നിരഹിതപാചകസാമഗ്രി. 3. റെഫ്രിജറേയിടർ (ശൈത്യോപകരണം — refrigerator)—ഇവയുടെ ഉപയോഗങ്ങൾ, പ്രവർത്തനം, പ്രവർത്തനരീതി.

1. തെർമോസ്-ഫ്ലാസ്ക് :—ദീനക്കാർക്ക് അപ്പപ്പോൾ കടിയുണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ട് കാപ്പി പാൽ മുതലായവ ചൂടുള്ളവയായിരിക്കുവാൻ അവയെ തെർമോസ്-ഫ്ലാസ്കിൽ ഒഴിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നതായ് നിങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കും. ഇത്തരം പാത്രങ്ങളിൽ ഏതൊരു ചൂടോടുകൂടിയാണ് കാപ്പി മുതലായവ ഒഴിച്ചുവെക്കുന്നത്, ആ ചൂടോടുകൂടിതന്നെ ആ സാധനത്തെ അധികം നേരത്തേയ്ക്ക് വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ ഈ പാത്രത്തിന് കഴിയും.

ചിത്രം 39.

39-ാം ചിത്രത്തിൽ ഈ ഉപകരണത്തിന്റെ പടം കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ പാത്രത്തിലെ ഗ്ലാസിന് രണ്ടു മടക്കുണ്ട്. മടക്കുകൾക്കിടയിലുള്ള വായു നീക്കംചെയ്തിരിക്കും. ഈ ഗ്ലാസിന്റെ ഉൾഭാഗത്തിലെ ഉപരിഭാഗവും പുറമെയുള്ള ഗ്ലാസിന്റെ ഉൾഭാഗവും മിന്നുവയായിരിക്കും. പാത്രത്തിന്റെ വായ കാക്കുകൊണ്ട് മൂടിയിരിക്കും. ഈ ഉപകരണത്തെ അടിയിൽ സ്ക്വിങ്ങ് ഉള്ള

അപ്രചലകമായ ഒരു ഇരുപ്പിന്മേൽ നിർത്തിയിരിക്കും. സ്ക്വിങ്ങും മെത്തയും വേറൊരു പാത്രത്തിന്റെ

പ്രകൃതിശക്തികളെ നിയന്ത്രിച്ച് ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ 127

അടിയിൽ വെച്ചിരിയ്ക്കും. ഈ പാത്രത്തിന്ന് ഒരു മുടിയുണ്ട്.

തെർമോസൂഫ് ഓസ്കിൽനിന്ന് സാധനത്തിന്റെ ചൂടു പുറത്തുപോകാതിരിപ്പാനാണ് മേല്പറഞ്ഞ ഏപ്പാടുകൾ (അതായത് മടക്കുകൾക്കകത്തുള്ള വായു നീക്കംചെയ്തിരിക്കുന്നത്, മെത്തയിൽ ഫ്ലാസ്കിനെ വെച്ചിരിക്കുന്നത്, കാർഷ്കൊണ്ട് മുടിയിരിക്കുന്നത്) ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

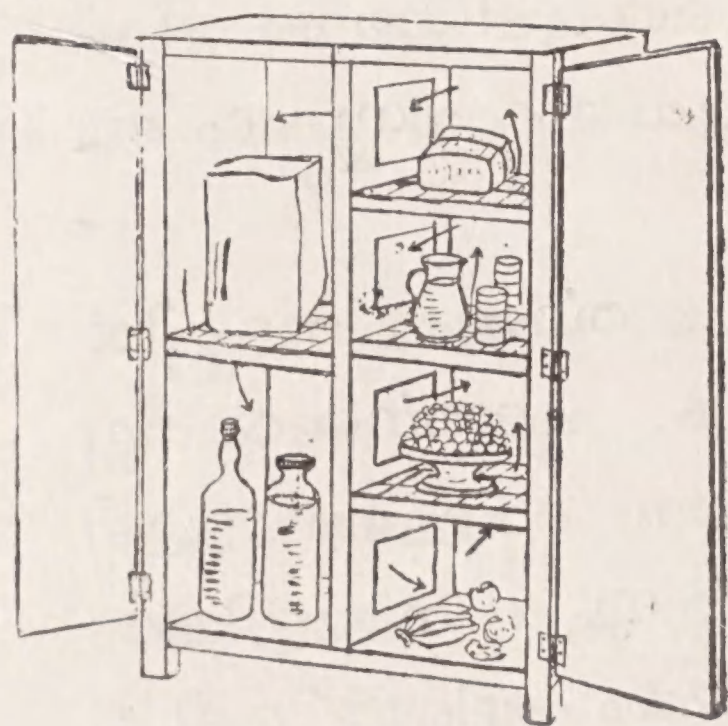
അഗ്നിരഹിതപാചകസാമഗ്രി:—ഒരു പെട്ടിയുടെ പലകകളുടെ ചുറ്റും ഉള്ളിലായി അപ്രചാലകവസ്തുക്കളുണ്ടായിരിക്കും. ഈ വസ്തുക്കളുടെ ഇടയിൽ ഒഴിവുള്ള സ്ഥലം ഉണ്ടായിരിയ്ക്കും. കാർഷ്, മരം, ആസ്ബെസ്റ്റാസ് (കൽനാർ-asbestos) എന്നിത്യാദി സാധനങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നുകൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു മുടി ഈ പെട്ടിക്കു ഉണ്ടാകും. ഈ സാധനങ്ങൾ അപ്രചാലക വസ്തുക്കൾ ആകുന്നു എന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുക.

വെള്ളത്തിൽ വേവിക്കേണ്ട പദാർത്ഥങ്ങളെ അടുപ്പിൽ ഒരു പാത്രത്തിൽ ഇട്ട് തിളപ്പിപ്പിക്കുക. പദാർത്ഥങ്ങൾ നല്ല വണ്ണം വേവുന്നതിന്നു മുമ്പായ്ത്തന്നെ വെള്ളത്തോടുകൂടി പാചകസാമഗ്രിയിലേക്ക് നീക്കിവെയ്ക്കുക. സാമഗ്രിയുടെ മുടി വേണ്ടപോലെ മുടുക. കുറെസമയം കഴിഞ്ഞു മുടി തുറന്നുനോക്കിയാൽ പദാർത്ഥങ്ങൾ പാകംവന്ന് വെന്തിരിക്കുന്നതായ് കാണാം.

പാചകസാമഗ്രി അപ്രചാലകവസ്തുക്കൾ കൊണ്ടാണല്ലോ ഉണ്ടാക്കിയിരിയ്ക്കുന്നത്. ആയതിനാൽ ചൂടോടുകൂ

ടിതന്നെ സാമഗ്രിയിൽപ്പെച്ച പാത്രത്തിൽനിന്നു ചൂടു പുറത്തേക്കു പോകാതാകും. ഈ ചൂടുകൊണ്ടാണ് ആഹാരം വേവുന്നത്.

ശൈത്യോപകരണം:—ആഹാരപദാർത്ഥങ്ങൾ കേടുവരാതെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതിലേക്കുള്ള ഒരു ഉപകരണമാണിത്. പദാർത്ഥങ്ങൾ കേടുവരുന്നത് ചിലപ്രാണികളുടെ സംപർക്കത്താൽ ആകുന്നു. ഈ അണുപ്രാണികൾ ശൈത്യത്തിൽ വളരുകയാകട്ടെ ജീവിക്കുകയാകട്ടെ ചെയ്യുകയില്ല. ഈ സംഗതിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിട്ടാകുന്നു ശൈത്യോപകരണം ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ളത്. ഈ വിഷയത്തിനും പുറമേ ഒരു സംഗതികൂടിയും നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം. വായു ഒരു അല്പ പ്രചാലകവസ്തു (Poor conductor) ആകുന്നു. ഈ ഉപ

ചിത്രം 40.

കരണത്തിലെ ഉൾഭാഗം അല്പചാലകവസ്തു കുറുകൊണ്ടാണ് ഉണ്ടാക്കിയിരിയ്ക്കുക. ഇതിന്റെ ഉൾഭാഗം രണ്ടായി ഭാഗിച്ചിരിയ്ക്കും. ഇടത്തെ പകുതിയിലും വലത്തെ പകുതിയിലും തട്ടുകൾ ഉണ്ടായിരിയ്ക്കും. തട്ടുകളുടെ അടിയിൽ കമ്പിചലച്ചട്ടങ്ങളാണ് ഉണ്ടാ

യിരിയ്ക്കുക. ഇടത്തുഭാഗത്തുള്ള അടിത്തട്ടിൽനിന്ന് വലത്തുഭാഗത്തുള്ള അടിത്തട്ടിലേക്ക് വായുസഞ്ചാരത്തിനുള്ള സൗകര്യം ഉണ്ട്. ഇതേമാതിരി, ഇരുഭാഗത്തുള്ള മേൽ

ത്തട്ടുകളെ വേർതിരിക്കുന്ന പലകയിൽ ഒരു ഭാഗം ഉണ്ടാകും. (ചിത്രം 40).

ഇടത്തുഭാഗത്തെ മേൽത്തട്ടിൽ ഹിമം വെച്ചിരിയ്ക്കും ബാക്കിത്തട്ടുകളിൽ കേടുവരാതെ സൂക്ഷിയ്ക്കേണ്ടുന്ന പദാർത്ഥങ്ങൾ വെയ്ക്കും. അലമാരിയുടെ മുമ്പം അടച്ചുവെയ്ക്കും. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം പദാർത്ഥങ്ങൾ കേടുവരാതെ വളരെക്കാലം നില്ക്കും.

ഹിമക്കുടിയുള്ള തട്ടിലെ വായു തണുക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ഘനത്വം (density) വർദ്ധിയ്ക്കുന്നു. അപ്പോൾ തണുത്ത വായു കീഴോട്ടു ഇറങ്ങുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ ഉപകരണത്തിലെ കള്ളികളിൽ ഒരു വായുസഞ്ചാരം ഏറ്റെടുത്തു. തണുത്തവായു തണുപ്പില്ലാത്തവായുവിനെ ഒരു കള്ളിയിൽനിന്നു വേറൊരു കള്ളിയിലേയ്ക്കു തള്ളിവിടുന്നു. ഇടത്തുഭാഗത്തെ കീഴ്തട്ടിൽ തണുത്തവായു എത്തിയാൽ അവിടെയുള്ള വായു വലത്തുഭാഗത്തെ കീഴ്തട്ടിൽ കടക്കുന്നു. ക്രമേണ ആ തട്ടും തണുത്തവായുവായ് തീരുന്നു. അപ്പോൾ അവിടത്തെ വായു മേല്പോട്ടു പോകുന്നു. കുറെ സമയം കഴിഞ്ഞാൽ ഈ ഉപകരണത്തിൽ ഉഷ്ണത്തിന്റെ ശക്തി ചുരുങ്ങുന്നു. ഈ തണുപ്പ് നിലനില്ക്കാൻ ഉപകരണത്തിലെ ഉൾഭാഗത്തുള്ള അപ്രചാലക വസ്തുക്കളാണ് സഹായിയ്ക്കുന്നത്. അതിനാൽ ഈ ഉപകരണത്തിൽ വെയ്ക്കുന്ന ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ നല്ലപോലെ തണുക്കുകയും, തദപരാമ്പര കേടുവരാതിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

